„Este un Domn, o credință, un botez,” (Efeseni. 4/5.)

Despre botez

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

...Vai de pruncul care e botezat cu lăutari, cu chef și cu dansuri! Vai de mortul care e îngropat cu lăutari! Vai de mortul care s-a îngropat, și s-a dat băutură la îngroparea sa!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 15-07-1977

***

Iubiții Mei, oamenii nebotezați nu sunt creștini, măi tată, dar n-am putut să fiu cu acest cuvânt până acum. Și cum adică așa ceva în vremea aceasta peste biserică? Iată, Domnul lasă peste voi cuvintele cu care mereu Se întorcea în cer, căci a fost pustiire peste biserică și a fost lungă vremea aceasta de pustiire după ce preoții și arhiereii au făcut zapis cu antichrist și s-au lăsat ca să fie dezbrăcați de Duhul Sfânt, iar cei de după aceea, care au lucrat zapisul, n-au mai văzut lucrarea cea goală și trupul cel gol al bisericii. (*Vezi selecția tematică: „Antichrist și fiara apocaliptică”, n.r.*) Și dacă s-a rupt legătura cu Dumnezeu și cu legea cea din strămoși, această legătură ruptă căreia nu i s-a văzut ruptura și întreruperea ei, această legătură ruptă n-a mai avut lucrare de înaintare ca să aibă Domnul biserică cu preoți îmbrăcați cu Duhul Sfânt, care să lase urmași îmbrăcați cu Duhul Sfânt. Dacă preoția lui Hristos a fost din una în alta, adică din uns în uns, și dacă unsul unei vremi a vândut lui antichrist această haină, și dacă antichrist prin vicleșug i-a șters ungerea, n-a mai fost apoi lucrarea aceea care să țină legătura lanțului cea din uns în uns, **și așa a rămas ungerea pentru preoție numai ca o rânduială făcută de oameni, rânduială goală de darul ungerii în preoție.** Dar nu numai atâta a fost stricăciunea aceasta și pustiirea aceasta, căci după aceea s-a ridicat lucrarea de stârpire a celor ce n-au ascultat să lepede legile strămoșești, adică **să asculte de lepădarea de credință,** adică să-și vândă botezul prin zapisul făcut cu antichrist, **care a reușit să strămute legea lui Dumnezeu de la locul ei.** (*Vezi selecția tematică: „Schimbarea sărbătorilor și lepădarea de credință”, n.r.*) Și s-a făcut prigoană peste cei ce n-au lepădat ungerea Duhului Sfânt, și au fost închiși și omorâți de puterea întunericului, și puțini a avut Domnul, în ascunzișul inimii lor, care au slujit și au putut lăsa slujirea cea din uns în uns. Și de aceea spun Eu că nu poți să fii preot dacă ești nebotezat și neîncreștinat, căci preoții cei care au fost apoi așezați de cei care dăduseră de la ei legea străbună, aceia nu au mai avut lucrarea Duhului Sfânt peste ei, și ungerea de preot n-a mai fost pusă la Domnul, și de aceea nici botezul cel după rânduiala datinei n-a mai fost pus botez, și iată că preoții cei puși după întreruperea cea de atunci, n-au mai avut ungere, și botezul n-a mai fost cu putere, pentru că nu este scrisă la Domnul preoția celor fără de ungere din uns în uns, și vreme după vreme s-a stins de tot puterea botezului, pentru că prea puțini au mai avut parte de preoți unși de Duhul Sfânt.

Am voit să lupt și să rup ceața aceasta și să Mă ajut cu poporul cel hrănit cu cuvântul Meu. Am așteptat să găsesc loc să pot vorbi cu acest popor, să-i pot încredința taina despre stricăciunea cea din biserică, dar el nu M-a ascultat în lucrarea legilor sfinte, dară să Mă mai fi ascultat ca să îndrept cu el stricăciunea care a stricat biserica! O, este un sul în cer care este scris pe pământ din

poruncă cerească. Și ce este în acest sul? Este scris legătură împotriva celor ce au rupt ungerea cea adevărată a preoției, căci dacă cei ce au scris zapis cu antichrist ca să schimbe legile Domnului, dacă aceia au schimbat, am dat poruncă să se întocmească sul scris, care să lege din lucru pe cei ce au schimbat lucrul lăsat de urmașii Mei cei unși până la ei. Și scris este: ***«Ce este legat pe pământ, este legat și în cer»,*** iar această legătură s-a legat pe pământ din porunca cerului, măi tată. Și dacă e greu de crezut aceasta, uitați-vă la fața bisericii și spuneți voi lui Dumnezeu ce a rămas din ea și ce este în spatele acestei fețe. Și iată lume nebotezată și neîncreștinată de nimeni atâta vreme. Și dacă ești neîncreștinat, cum se poate să fii preot după legea lui Iisus Hristos?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în Biserică, din 04-12-1992

***

Măi Ierusalime, uită-te ce ordine a avut lucrarea Mea în lume acum două mii de ani. Când a fost să rostesc mântuirea omului prin răstignirea și prin învierea Mea, am lucrat mai întâi cu vestea pocăinței, și cine se așeza întru pocăință și întru credință și întru sfințenie, acela era botezat cu apă și cu Duhul Sfânt apoi. Cel ce alege să lucreze pocăința primește după aceea botezul cu apă, și după aceea, botezul cu Duhul Sfânt. Israele, tu ai venit la Mine în vremea aceasta. Ai auzit că am venit și vorbesc pe pământ, și ai venit să Mă auzi, și Eu te-am învățat să te pocăiești de toate relele tale, și tu n-ai făcut așa. Cei din vremea lui Ioan care veneau la botezul pocăinței întrebau pe Ioan: ***«Noi ce să facem?».*** Veneau mulțimile, și el zicea: ***«Pui de vipere, care fugiți de mânia ce va să fie, faceți roade vrednice de pocăință, și să nu ziceți că aveți de tată pe Avraam, căci din pietre se vor ridica fiii lui Avraam».*** Veneau vameșii și soldații și întrebau: ***«Noi ce să facem?»,*** și la toți le spunea Ioan să facă dreptate, să nu asuprească, să se mulțumească doar cu ce au, și dacă au mai mult, să dea și celui necăjit care umblă după Dumnezeu întru necazul său. Și tu veneai și Mă întrebai ce să faci, dar nu întrebai de pocăință, și întrebai ce să faci cu treburile tale trupești și pământești, și apoi ziceai că asculți pe Domnul ce-ți spune. Și de unde, tată, că tu Îmi spuneai Mie, și Eu îți ziceam „da“. Dacă veneai să Mă întrebi de botezul pocăinței, erai acum pecetluit cu cuvântul împlinirii și cu Duhul Sfânt, și erai împărțitor de Duh Sfânt. Vezi tu, Israele, mai întâi este botezul pocăinței, și tu n-ai făcut așa. O, taina pocăinței este înaintemergătoare sfințeniei și credinței, și Duhului Sfânt apoi. **Acum biserica nu mai lucrează așa, că dacă vine cineva cu un prunc ca să-l boteze în numele Meu, ca să Mi-l încredințeze Mie, acela minte când vine, că nici el nu este pocăit și sfânt și credincios și nici pe prunc nu-l face să vină la Mine și după Mine așa cum a făcut Cornelie cu toată casa sa când s-a botezat de mâna apostolului Meu.** O, nu mai este, tată, pocăință la lume, **dar nici la tine, Israele, nu este**, căci pocăința lucrează sfințenie și atragere de Duh Sfânt de la Cel ce botează cu Duh Sfânt. Spune tu, poporul Meu, dacă se cunoaște botezul de la Dumnezeu peste oameni. Nu se cunoaște, tată. O, și ce vor răspunde cei ce botează în numele Meu pe cei ce nu sunt cu Dumnezeu, pe cei ce nu rămân cu Dumnezeu după botez? **O, să Mă crezi ce-ți spun, că totul a rămas numai un obicei și atât.** Dar tu, poporul Meu, să înțelegi, tată, calea Mea, și cum se merge pe ea, și de unde trebuie să începi. **Așa trebuia să începi, cu pocăința trebuia.**

Eu când am fost încercat de duhul veacului acesta M-am mărturisit Tatălui Meu de față cu ucenicii Mei și am spus tot ce am pățit de la duhul veacului acesta și n-am ascuns nimic. **Așa trebuie să lucreze cel ce se mărturisește; trebuie să spună tot în fața fraților, așa cum am făcut și Eu. Pe toate le-am făcut spre pildă celor de după Mine, dar omul n-a făcut ca Mine.** Cine nu face ca Mine, Eu nu sunt Învățătorul aceluia. Acela n-a venit la Mine, acela nu are Învățător pe Iisus Hristos.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-1995

***

Israele, Israele, ce văd Eu pe pământ! Se botează omul în numele lui Iisus Hristos, se cunună în numele lui Iisus Hristos, merge din când în când la biserică în numele lui Iisus Hristos, și zadarnic face așa dacă nu se împărtășește cu Trupul și Sângele lui Hristos, zadarnic, fiilor. Ce văd Eu pe pământ, e jale mare. Nimeni nu știe ce va să zică biserică. **Biserică înseamnă fii care se împărtășesc cu Trupul și Sângele lui Hristos.** (*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică", n.r.*) Cei ce nu se împărtășesc, în zadar se duc. O, cum să se împărtășească dacă ei nu sunt pregătiți pentru primirea Domnului, pentru venirea Domnului, dacă ei nu sunt gata în așteptarea Domnului? Se împărtășesc din an în Pași, după obiceiul oamenilor, dar niciodată nu sunt pregătiți, de vreme ce stau mereu în păcatele lor. Cine să-i învețe pe oameni? Cine, tată, cine? că n-are cine. **N-are cine să mai facă lucrarea de iertare a păcatelor oamenilor, lucrarea de împăcare a omului cu Dumnezeu.** N-are, fiilor, n-are cine, căci păstorul de azi e altceva, nu e păstor. Nu mai merge nimeni pe calea cea cu viață vie, și de aceea te-am ridicat pe tine, poporul Meu, și ți-am grăit din cer mereu, și tu ai crezut în Cel ce-ți grăiește, și te-ai sculat la drum, și iată, fac din tine cale a omului spre Dumnezeu, spre biserică vie, Israele. De aceea am împlinit această piatră pe pământ, ca să grăiesc din vârful ei și să arăt omului calea. Omul trebuie să creadă în Dumnezeu, să-L iubească și să-L urmeze pocăindu-se de toate cele muritoare și trecătoare, vindecându-se de moarte, măi fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la patru ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1995

***

Omule, întoarce-te acasă! La casa sufletului tău întoarce-te, la Mine întoarce-te, că am suflat duh din Duhul Meu când l-am zidit pe om la început, și l-am făcut după asemănarea Mea și după chipul Meu, căci Tatăl prin Mine le-a făcut pe toate câte le-a făcut. Prin Mine l-a făcut pe om, prin Mine l-a și născut, căci Eu M-am născut din Tatăl prin Fecioară și M-am făcut Om pe pământ, Om din cer între oameni și le-am spus oamenilor: ***«Cine nu se naște din cer, de sus, nu poate moșteni cerul și viața cea veșnică a lui Dumnezeu»***. Și cum poate să se nască un om din cer, Ierusalime al cuvântului Meu cel din cer? Cum poate să se nască cineva din cer? O, când l-am creat pe om după chipul Meu, am suflat peste el din Duhul Meu de viață și i-am dat în dar sufletul, ca să fie ființă vie, și apoi omul cel creat a căzut prin neascultare, prin semeție a căzut, dar Eu, ca un Creator, i-am lăsat sufletul cel dat în dar, ca să meargă acest dar până la capătul timpului, prin om, și la sfârșit să cer socoteală omului pentru darul Meu lăsat în omul născut din om, pentru suflet să-i cer socoteală. Iar după cinci mii de ani de la facerea omului am coborât din Tatăl, și în a șasea mie de ani M-am născut Om din cer, Om din Tatăl, prin Fecioară, ca să repar taina nașterii pe care aș fi voit s-o pun de la început peste omul cel creat de Mine și căruia i-am spus după ce l-am creat: ***«Nașteți și vă înmulțiți și umpleți pământul»***. Am coborât din Tatăl acum două mii de ani și am spus peste oameni: ***«Cine nu se naște de sus, din cer, nu poate moșteni viața cea veșnică»***.

Cum poate să se nască un om de sus, din cer? O, poporul Meu, ce durere pe Mine, că omul de pe pământ a zis că împlinește această Scriptură. Am spus: ***«Cine nu se naște din apă și din Duh, nu poate moșteni împărăția cerurilor»***. O, ce putere avea la începutul Meu cel de acum două mii de ani această Scriptură adevărată, și ce puțin adevăr are azi pentru cei ce zic că o împlinesc! Poporul Meu, poporul Meu creștin, cine se naște din apă și din Duh, acela viu este și face

faptele vieții veșnice și se cunoaște că se naște din cer, de sus. Ce este nașterea din apă și din Duh? Cine se poate naște din apă și din Duh? Iată, îți grăiesc ție, Ierusalime al cuvântului Meu, ca să audă și omul ce grăiesc Eu pe pământ, că tu ești cel ce Mă cobori pe Mine din Tatăl ca să fiu între oameni, fiule credincios. **Cine se poate naște din apă și din Duh? Ce este mai înainte de această naștere? Propovăduirea Mea, propovăduirea cea despre Mine, Cel răstignit și înviat pentru mântuirea omului, și apoi credința și faptele credinței, acestea sunt mai întâi, iar după ele vine apa botezului peste cel credincios, botezul în numele Meu, și apoi Duhul Sfânt, Care pecetluiește lucrarea Mea în omul care se naște de sus.** Cine se naște din apă și din Duh, acela are lucrarea Mea în el, și este ucenicul Meu, și are lucrare de ucenic care naște din Mine ucenici la credința celor ce se apropie să creadă și să înfăptuiască viața credinței în omul care se îndumnezeiește între oameni. Cine se poate naște din apă și din Duh? Cel ce caută pe Dumnezeu cu credință sfântă și cu nădejde sfântă și cu dragoste sfântă, acela este cel ce dobândește naștere de sus, din apă și din Duh, prin ucenicii Mei în care Eu sunt până la sfârșitul veacului precum am spus.

O, ce durere pe Mine, că omul de pe pământ care stă peste oameni în numele Meu, zice că împlinește această Scriptură și că-i dă omului naștere din cer, naștere de sus, din apă și din Duh. Eu când Mă uit peste lumea cea botezată de om în numele Meu cu apă și cu Duh Sfânt, când Mă uit, Mă ia jalea și Mă cuprinde fiorul cel de pe cruce, fiorul răstignirii Mă cuprinde. Și precum cei ce-și ziceau sfinți M-au alungat și M-au omorât dintre oameni ca să împlinească, ziceau ei, legea lui Dumnezeu, tot așa și după aceea, cei ce se zic că sunt slujitori ai lui Dumnezeu peste oameni nu Mă pun pe Mine în oameni, căci ca să-l vezi pe un om că se naște de sus, din apă și din Duh, e mare minune înaintea Mea.

Mă uit peste oameni ca să-i văd pe cei născuți din apă și din Duh la cuvântul cel rostit de preoții bisericii din lume. O, biserica din lume nu seamănă cu biserica lui Iisus Hristos. Biserica Mea este altceva decât înțelege omul veacului acesta. **Tu ești biserica Mea, poporul Meu creștin, tu ești, fiule, tu ești. Tu trăiești creștinește, tu împlinești cele ce Eu am poruncit peste biserică.** Tu ești copil credincios, poporul Meu, și te-ai aplecat vestirii Mele cea lucrată prin cuvântul cel de sus venit pe nori, și te-ai botezat cu botezul credinței și te-ai umplut de Duhul Sfânt, pe Care Eu ți-L dau mereu, coborându-L din cer peste tine. Tu semeni cu Mine, Ierusalime, căci Eu te-am crescut și te-am făcut după chipul și asemănarea Mea, ca să am rudenii pe pământ și să am la cine trage când vin spre oameni ca să-i strig; să am casă de oaspeți, căci vin oaspete din cer pe pământ, ca să aduc înviere prin cuvânt peste oameni, să-i nasc de sus pe oameni.

O, oameni slujitori care v-ați așezat în numele Meu peste oameni! Unde sunt cei pe care voi i-ați botezat în numele Meu cu apă și i-ați pecetluit cu pecetea Duhului Sfânt? Vin și vă cer socoteală pentru rodul vostru. Unde vă sunt ucenicii? Puteți să Mi-i dați Mie așa cum Eu dau lucrul Meu Tatălui? Iată, vin la voi să vă cer socoteală de sufletele oamenilor, și fiecare păstor de suflete va da socoteală înaintea Mea.

O, cu cine să Mă ajut Eu în munca Mea de mântuire a omului căzut? Vin să-Mi păstoresc turma, vin la oameni să-i păstoresc, că păstorii oamenilor nu seamănă cu Mine. Cel ce păstorește, acela trebuie să fie viu și treaz peste turmă. Cel ce păstorește oile Mele, acela trebuie să fie născut de sus și să se cunoască nașterea lui cea de sus. **Cel ce nu crede în Mine și în cuvântul Meu care vine cu norii, acela nu este păstor, chiar dacă stă pe scaun de păstor, având toiag de păstor în mână.**

O, e prea mare durerea Mea pentru om, dar cui să i-o spun?

O, oamenilor, să nu vă întrebați de ce strig mereu la păstorii voștri. Strig de mila voastră. Strig că M-a trimis Tatăl să strig oamenilor să învieze și să-I spun Tatălui: *Omul a înviat, Tată!* iar Tatăl să-Mi spună: *Adevărat, Fiule iubit, omul a înviat!* Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului, din 27-04-1997

***

Dar ce este poporul Meu cel nou? Numai cel ce este nou poate fi popor al Domnului, căci scris este: ***«Cele vechi trec cu trosnet».*** Ferice celor ce aud cuvântul Meu și se scoală ca să se facă fii ai Mei în poporul Meu, în poporul Meu cel nou, că numai acela este poporul Meu. **Cel ce nu se naște din nou, acela este om între oameni, nu este fiu între fiii lui Dumnezeu. Dar va zice omul bisericii din lume că cel ce este botezat în Hristos, acela este om nou și fiu între fiii lui Dumnezeu. O, nu este așa, omule deștept și cunoscător al celor de sus, nu este așa. Omul nou este cel ce este curat și născut din cer, de sus, iar fiii cerului sunt curați. Care om botezat în Hristos prin apă, duh și sânge, care din toți aceștia botezați în numele Meu Îmi urmează Mie așa cum Mi-au urmat apostolii și sfinții și mucenicii și toți fiii cei curați care au urmat Mie printre fiii oamenilor?** Care din cei nepăsători de botez și de biserică și de sfințenie în trup și în duh, care din aceștia sunt oameni noi și popor nou? O, cel ce nu se naște din nou, și născut să rămână apoi, acela rămâne om între oameni, și nu fiu între fiii lui Dumnezeu. **Fiii lui Dumnezeu sunt altfel; sunt cei ce nici să moară nu mai pot, că sunt fiii vieții,** după cum scrie despre aceștia în Scripturi. (*Vezi selecția tematică: „Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii", n.r.*) **Curând, curând, și tot omul cel nepăsător de viața cea veșnică va vedea pe poporul vieții veșnice, că Eu voi sta în mijlocul lui și îl voi străluci cu mare strălucire și voi lucra după cum este fapta fiecăruia, iar altfel nu voi lucra. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul Maicii Domnului, din 08-01-1998

***

Nu vrea omul de pe pământ să aibă înțelepciune ca să înțeleagă ce înseamnă nașterea de sus a omului care vrea să vadă împărăția lui Dumnezeu. **Nașterea de sus a omului este sfințenia din om**. Dacă omul cel sfințit nu se face sfânt cu mintea și cu inima și cu trupul, nu are naștere de sus înăuntrul său. **În zadar botează oamenii pe oameni în numele Meu; în zadar, dacă omul botezat nu-Mi slujește Mie apoi.** Iată, nu vrea omul cu nașterea de sus.

Am venit cuvânt nou peste pământ, ca să-Mi fac fii, fii născuți prin cuvânt spre ascultarea credinței. Oamenii care s-au făcut învățători peste oameni pentru Dumnezeu, aceia ascund lumina sub obroc, căci **lumina este sfințenia care luminează din om, fiindcă omul sfânt este casa Mea**, dar cei mari care s-au așezat peste casa Mea, suflă în lumina casei Mele, lovesc în sfinții Mei, care-Mi sunt biserică Mie pe pământ. Nu vrea omul cel înțelept să aibă înțelepciune sfântă, că omul înțelept iubește păcatul și se tăvălește în el și se murdărește în el, ca și copilul care-și face nevoia pe el, de îl șterge mama lui apoi, și îl spală de murdărie. Așa se murdărește omul în păcate, și vine apoi la Mine să-l șterg de murdăria lui și să-l spăl și să-l tot spăl. O, s-a înțesat pământul de murdăria păcatelor omului, și **trebuie ars cu foc pământul**; trebuie, ca să-l fac curat și să-l fac nou ca pe un nou-născut. **Și voi lucra prin cuvânt și prin foc**, căci foc am venit să arunc pe pământ. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-1999

***

Eu sunt Cel ce am lucrat peste pământ de la Facere și până azi, și voi lucra mai departe ca să sfârșesc tot ce a fost scris să fac și să lucrez, tot ce a fost scris despre Mine în legea lui Moise, în prooroci și în psalmi. Amin. Este scris în Scripturi despre nașterea din nou a lumii, despre întocmirea omului nou, după chipul și asemănarea Mea, și voi împlini, și împlinesc. Amin. **Chipul omului nou este descoperirea Duhului Sfânt pus de Mine în om, strălucind din om peste făptură**. **Și va fi un Domn, o credință și un botez peste tot pământul, căci cuvântul Meu va merge și va boteza peste tot, așa cum apele Iordanului s-au sfințit cu botezul Meu de la Ioan și au sfințit firea apelor din ape în ape, de la margini la margini, din cer până pe pământ, de deasupra cerului și până dedesubtul pământului, căci Eu eram Cel așteptat de toată făptura, și am împlinit proorocia care spune: *«Încă o dată va clătina Domnul nu numai pământul, ci și cerul».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza) din 19-01-2000

***

Eu sunt Cel ce am spus celor ce Mă urmează în lume: ***«Ieșiți din lume și nu vă atingeți de ce este necurat, ca Eu să vă primesc pe voi și să iau de la voi și să fim Tată și fii».*** Și tot Eu le-am spus: ***«Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia venirii Mele și botezați pe cei ce ies din lume ca să creadă Mie»***. Și tot Eu am spus***: «Voi nu sunteți din lume, și de aceea lumea vă urăște pe voi».*** Apostolul Pavel umbla ca Mine, și tot era cu grijă să nu se smintească cineva întru el, în care vreme se făcea tuturor asemenea, ca să mai tragă dintre ei la Mine și la Tatăl, iar cel ce se boteza atunci se vedea că se botează, căci botezul se adeverea că este, prin lucrarea Duhului Sfânt, Care Se făcea râu din gura celui botezat, spre lucrarea de zidire a bisericii Mele cea vie. Dacă botezul nu-și găsește în om roadele lui, atunci omul este altceva, nu este creștin, nu este încreștinat și nu are semnul botezului peste el, și semnul supunerii, care-l arată pe cel botezat. Omul însă e semeț și zice că Mă are pe Mine și că Eu îl iubesc, și el nu are nici măcar semnul supunerii peste el. Tot omul umblă cu capul descoperit păcătos fiind și fără stăpân, iar femeile, spre batjocura Mea, se împotrivesc prin semeție, umblând descoperite înaintea oamenilor și înaintea îngerilor și înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și gonind din preajma lor pe îngeri și pe sfinți și pe strămoși, iar omul e semeț și zice că Mă are pe Mine și că Eu îl iubesc așa cum este el, și se scoală omul și zice: „Cum de vorbește așa de mult Dumnezeu?“. Iar Eu vorbesc mult și îi răspund omului prin vorbire multă, că mult s-a depărtat omul de cele ce Eu i-am cerut să facă, și să-Mi fie Mie biserică omul. Și iată, umblă omul să caute biserica, și ea nu este pe nici o cale. **Umblă să caute împărăția Mea, împărăția păcii,** și ea nu este pe nicăieri și nu se găsește nici prin școli, nici pe drumuri bătute lung, nici peste oceane, nici prin văzduh; pe nicăieri nu se zărește ea, iar cei ce o au pe ea nu mai umblă, nu mai caută, căci **ea este înăuntrul lor,** și pentru ea ei nu mai bat cale după cale, cum fac cei înțelepți care mereu învățând nu au nici un bob.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Antonie cel mare, din 30-01-2000

***

Am spus să veniți la izvor, și ați venit. Ferice celui ce știe să vină, că mare este taina omului zidit în Mine ca să fie. O, de ar ști omul ce este taina botezului, ar fi mare minune, dar omul nu știe cât de mare este taina aceasta, și de aceea nu rămâne în ea. Eu când am ieșit din apa Iordanului,

din apa botezului, am adus pe pământ puterea acestei taine, viața omului nou, omul cu duh dătător de viață, **omul îndumnezeit prin botez**.

Fii atent la cuvântul Meu care izvorăște din Mine, popor mititel, că ai venit să te învăț și să știi. Puterea tainelor creștinești s-a stins din obiceiul oamenilor, iar oamenii se joacă de-a tainele lui Dumnezeu și n-au viață prin ele pe pământ, și n-are putere omul prin botez. Eu am venit Om pe pământ, dar când am ieșit din apa botezului, am fost mărturisit de Tatăl și de Duhul Sfânt și am lucrat apoi toată taina cerului peste om, ca să ia omul și să cunoască apoi, și să aibă omul viață din cer pe pământ. Viața din cer este să-L iubească omul pe Dumnezeu cu sufletul și cu trupul și cu duhul în toată vremea, așa cum am lucrat Eu înaintea Tatălui. **Eu pentru om am venit de la Tatăl, și am venit să-l nasc și să-l botez și să-l cresc și să-l slăvesc și să-l am pe vecie pe om, căci omul cel ieșit din om nu poate să fie dacă nu se naște din Mine pentru viața lui**.

Aș striga ca un leu rănit, să rup inima omului și să-l trezesc să audă de la Mine și să ia înțelepciunea tainelor vieții peste el, ca să știe că cel ce se botează, acela se naște din Dumnezeu, și trebuie să fie dacă se botează.

O, sunt cuprins în durere fără margini, că omul nu are început al său, nu are omul frică de Dumnezeu ca să se ridice pentru începutul său pentru ca să se facă om nou. Cel ce nu crede în viața veacului ce va să fie, acela calcă poruncile vieții acesteia, iar cel ce crede își lucrează lui această viață. **Cel ce se botează, cel ce se naște prin botez, trebuie să se facă prunc apoi, trebuie să se facă copil apoi, căci aceasta este taina botezului: să fie omul prunc apoi**, care nu mai trece și care moștenește pe cele din cer în el, nu pe cele de pe pământ, ci pe cele ale vieții ce va să fie. Eu M-am făcut atât de mic sub mâna botezătorului Meu, care nu se încumeta să Mă atingă, căci eram Dumnezeu din Dumnezeu, dar M-am smerit pentru ca să-l înalț pe om spre viață, spre locul pe care l-a pierdut omul prin mărirea de sine.

O, greu mai dă omul să înțeleagă tainele vieții! V-am adunat la izvorul tainelor vieții. Am spus să veniți la izvor, și ați venit. (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții”, n.r.*) Iar Eu spun așa: ferice celui ce știe să vină când îl chem, că mare este taina omului nou, zidit în Mine ca să fie. Eu voiesc să vă zidesc pe voi veac nou în calea venirii Mele în fața a tot neamul omenesc, zidire ca în cer, nu ca pe pământ. Viața veacului ce va să fie este din cer, și nimeni n-o poate lua de pe pământ. Botezul este din cer, credința este din cer, și acestea nu se pot lua de pe pământ. Iar cine le ia pe acestea se face prunc și are în el fața împărăției cerurilor, duhul omului cu duh dătător de viață, căci unde nu este moarte, acolo este locul împărăției cerurilor. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut”, n.r.*)

Învățătura Mea este duh de mângâiere, dar cine nu este copil nu-i trebuie mângâiere și se irosește în plăceri care aduc cu ele amărăciunea lor. Voiesc să-l trag pe om spre duhul mângâierii, spre duhul învățăturii Mele. Iată, Mă fac cuvânt peste pământ ca să Mă dau omului cu duhul mângâierii Mele și să învețe omul să vină la Mine, să vină la mângâiere omul. Să se tragă omul din el în lături și **să-Mi facă Mie loc în el**, ca să fie apoi. Amin.

Apa Iordanului a vorbit cu Făcătorul ei, **a stat în lături de o parte și de alta a trupului Meu când M-am plecat sub mâna mărturisitorului Meu, botezătorul Ioan.** Toate cele făcute de Mine Mă cunosc Stăpân al lor, dar omul nu vrea. Cel ce s-a vrut mare nu vrea. Cel mare nu vrea, dar taina botezului îl îndeamnă pe om să înțeleagă de la Mine viața și fața celui botezat.

O, vino, omule, spre pocăință, vino spre botez! Vino să iei de la Mine această învățătură, că nimeni nu te învață pe pământ puterea acestei taine, a nașterii din Mine a omului prin botez. Vino, și învață-te să vii, că mulți dau să vină, dar nu știu să vină. Această știință voiesc să ți-o dau. Mulți dau să se boteze, dar nu știu ce poartă în ea taina aceasta. Ea aduce împruncirea trupului și a duhului și a sufletului omului. **Ea îl naște pe om pentru cer**, nu pentru pământ.

Dau să te învăț, dau să te deprind să vorbești cu Mine, omule ieșit din om. La botezul Meu a vorbit cu Mine apa Iordanului și Tatăl din cer, și voiesc să știi ce înseamnă botez și nașterea ta de sus, ca să fii apoi, că iată, nu ești, și mori mereu și nu ești, căci iubești moartea și nu viața. O, Eu pentru tine am venit de la Tatăl și M-am făcut Om, și am trecut întru totul prin cele omenești, ca să le zdrobesc în trupul Meu și să auzi tu câte am făcut Eu pentru tine. Vino să auzi învățătura Mea de la sfârșitul timpului, că iarăși lucrez pentru viața ta, omule. Iarăși vin de la Tatăl și cu Tatăl ca să-ți dau mâna și să înveți să vii la viață, că Eu ție Mi-am dat viața, și mereu ți-o dau ca să iei din ea și să fii. **Cufundă-te în cuvântul Meu cel de facere nouă și botează-te în el,** omule, că-ți grăiesc cuvânt de naștere din nou, fiindcă Eu nu voiesc moartea ta, ci să te întorci și să fii viu. Amin, amin, amin.

Am spus să vină să le dau de la Mine celor ce Mă cer. Să vii, popor mititel, și să Mă iei de la izvor și să înveți să stai copil, ca să-ți dau mângâiere. Tu vii la mângâiere când vii la izvor, și Eu te mângâi cu cuvântul, dar fii atent că Eu acum două mii de ani M-am făcut Om, și am și Eu nevoie de mângâiere, și vin la izvor să bem și să ne mângâiem unii pe alții. Mare și dulce este taina mângâierii, și cât aș vrea să te văd lucrând cu ea, popor mititel de la venirea Mea! Eu când am ajuns Om desăvârșit lângă Tatăl acum două mii de ani, ți-am trimis pe pământ duhul mângâierii, că **El este numai pentru cei ce-Mi urmează Mie pe drumul către Tatăl**. Dar plinătatea Mângâietorului este acum, și este cu tine, căci Eu Mă fac izvor de cuvânt mângâietor pentru cei ce se nasc din Mine. Cel ce se naște din Mine, **până nu trece prin baia pocăinței, care aduce iertarea păcatelor, nu poate să se nască pentru viață.** Mângâierea Mea este duhul cunoștinței celor cerești prin duhul umilinței omului. Îl mângâi pe cel ce se pleacă spre Mine și îi dau înțelepciune curată și îi dau duh blând și smerit, ca să fie ca Mine și să-l am de mângâiere de pe pământ. Mă apropii să vin pe pământ și nu am duh de mângâiere de jos ca să vin blând și să vin cu iubire, că omul nu Mă așteaptă și nu stă în calea Mea cu dor. Aștept dor de pe pământ. Aștept pregătire de pe pământ. **Îl aștept pe om să iasă în întâmpinarea Mea**, și el nu vrea. S-a răcit omul de Mine și nu vrea.

Ioan, botezătorul Meu, a ieșit în calea Mea și Mi-a gătit-o și s-a făcut cale a Mea spre oameni și îi striga spre împărăția cerurilor. Și pe tine, popor micuț, **te-am făcut cale a Mea peste pământ, ca să vin apoi și să împlinesc Scriptura venirii Mele**. O, greu am răzbătut cu cuvântul venirii Mele, că omul e cuprins într-ale lui. Dar Mi-am împlinit cuvântul rostit din timp și am ieșit peste țara venirii Mele și strig peste ea, și strig din ea, ca să se audă venirea Mea, care vine cuvântând de deasupra pământului și înnoind duhul omului. Amin. (*Vezi selecția tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan”, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza) din 19-01-2001

***

O, taina mângâierii este cu omul care pune peste el cuvântul Meu, cea mai mare mângâiere. Iar acum, în zilele cele din urmă, am adus mângâierea pe pământ, am adus taina raiului, cuvântul Meu cu omul, ca să-l mângâi Eu Însumi pe om și să-i dau putere să se întoarcă în taina mângâierii, căci raiul este chiar mângâierea, taina mângâierii, grădina vieții și viața cea din grădină, **viața cea veșnică peste om, și Eu o aduc acum pe pământ la om. Amin.**

Ioan M-a mângâiat în ziua botezului Meu. A grăit cu Mine Ioan, și Eu M-am mângâiat, căci cuvântul este mângâiere. Am vorbit unul cu altul, și duhul mângâierii a fost între noi în ziua de Bobotează. **Cuvântul sfințește totul.** Apa spală și mângâie cuvântul, căci botezul este taină dulce și plină de mângâiere. **Botezul este foc și apă, și amândouă curăță pe om**, și amândouă mărturisesc. Cine-l face pe om să vină spre botez? **Cuvântul. El este ca focul care curăță răul din om**, și omul se înnoiește prin cuvântul care curăță. Iar apa este mângâierea cuvântului, semnul spălării, semnul care mărturisește taina botezului, viața cea de sus peste om.

O, copii mângâiați! Ioan, botezătorul Meu, M-a mângâiat. Am vorbit amândoi la Iordan și Ne-am mângâiat unul pe altul. Această mângâiere s-a făcut rod al credinței omului care a cunoscut că Eu eram Dumnezeu și că am lăsat prin Ioan botezul pentru om. **Fără botez omul nu se naște. Fără botez nu are început omul. Iar cine are început prin botez, acela rămâne cu acest început și nu se mai pierde din el și nu se mai strică, ci se face mângâiere a Mea, și Mă ia și Mă dă din el la cei ce însetează după adevăr.** Amin.

Sunt iar la voi, ca și în ziua ce a trecut. Eu prin cuvânt sunt cu voi. Voi prin cuvânt sunteți cu Mine. Cu cuvântul ne mângâiem, că el este mângâierea și taina vieții, taina care mângâie și care este ruptă din viața cea de veci.

…Am adus la voi deslușirea tainei mângâierii. **Taina raiului este cuvântul**, mângâierea care vine din cuvânt. Cuvântul este iubirea cea din rai, dintre Mine și om, iar fără cuvânt nu este iubire. Amin. Iubirea este numai din cuvânt, iar fapta iubirii este chiar mângâierea, cuvântul care are în el taina mângâierii între Mine și om, între om și Mine, și între om și om. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2001

***

Cuvântul Meu peste pământ e praznic de Bobotează. Să se boteze în el tot omul care vine spre pocăință, să se boteze cu Duh Sfânt și să se facă un sânge cu Mine, că Eu vreau să fac cerul și pământul ca la sfârșit, și pe omul cel nou să-l fac și să împărățesc cu el pe pământ, cu el și cu tot cerul pe pământ pe vecii, că vin veciile la locul lor, iar Eu, și cu Tatăl, și cu îngerii, și cu oamenii să petrecem veciile, praznic de vecii în veci de veci, că mare bucurie sunt praznicele Domnului, poporul Meu. O, Eu grăiesc ție și îți spun că ești poporul Meu. Dacă n-aș grăi așa, nimeni n-ar înțelege că Eu sunt Dumnezeul tău, iar tu, poporul Meu; Dumnezeu adevărat și popor adevărat. Dacă n-am cui să grăiesc, nu pot nici să fac, căci facerea se face cu cuvântul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza) din 19-01-2002

***

Ioan, nașul Meu, e plin de cuvânt, **că Eu cu sfinții vin**, și grăiesc cu voi, și cu ei peste voi, așa cum voi faceți când Eu și cu voi grăim în mijlocul Ierusalimului, că la voi s-a unit cerul cu pământul în mare lucrare, iar împărăția cerurilor așa se face, fiilor copii. Amin, amin, amin.

– Tu, Doamne, ai spus celor ce cred în Tine: ***«Fără Mine nu puteți face nimic».*** *Eu sunt botezătorul Tău, și fără Tine n-am putut să fac aceasta până ce Tu n-ai spus să fac. Când eu am dat să-Ți mărturisesc mărirea zicând la Iordan că se cade ca Tu să mă botezi pe mine și nu eu pe Tine, când m-ai găsit botezând pe oameni cu botezul pocăinței și cu apa Iordanului, Tu ai stat smerit sub mâna mea, ca Unul Care vine să Se pocăiască, și apoi să Se boteze, și apoi să învețe să fie împărăție a cerurilor. Eu m-am supus cuvântului Tău și Te-am botezat cu apă la cuvântul Tău, și atunci S-a făcut Duhul Sfânt porumbel și Ți S-a așezat deasupra și a rostit din partea Tatălui zicând:* ***«El este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit».*** *Atunci Tu ai împlinit în fața celor adunați pentru pocăință și pentru botez la Iordan, și ai împlinit în fața Tatălui porunca cea care ține în ea pe toate celelalte și care spune așa:* ***«Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot cugetul tău, din toată virtutea ta, din tot sufletul tău, și pe aproapele tău, ca pe tine însuți».*** *Amin. Despre această lucrare voiesc eu să vorbesc acum înaintea Ta și înaintea Ierusalimului Tău de azi și înaintea neamurilor pământului, Doamne, Mielule al Tatălui. Mai mare lucrare ca aceasta nu este nici pocăința, căci dacă ea este în om, omul nu mai greșește, și tot așa va face și aproapele său. Amin.*

Cine Te iubește pe Tine, Doamne, acela Te ascultă, așa cum eu Te-am ascultat la Iordan și Te-am așteptat să Te arăți, și să Te ascult apoi. **Iubirea de Dumnezeu este chiar ascultarea de Dumnezeu***, căci cel ce iubește face în dragul celui iubit, și aceasta este iubirea. Iubirea de Dumnezeu este iubirea. Spun această taină mare și atât de mare ca să vadă omul că nu-l iubește pe aproapele său. Nici eu n-am putut să-i iubesc pe cei ce se pocăiau spre iertarea păcatelor și spre botezul cu apă la Iordan; nici eu n-am putut până ce mai întâi nu Te-am ascultat pe Tine și pe Tatăl, Care mă călăuzea spre ziua aceea, fiindcă eu de aceea m-am născut: m-am născut ca să-L ascult pe Dumnezeu și să lucrez după voia Lui. Amin. Tainica mea lucrare nu o cunoaște omul mai mult decât o arată Scripturile cele despre mine, dar nașterea mea cea proorocită de prooroci, și viața mea cea de până la Iordan și, apoi, cea de până la plinirea ei când prin femeie Irod mi-a tăiat capul ca nu cumva să se pocăiască și să se întoarcă și Tu să-l primești pe el, Doamne, și să-l ierți și să-l ai al Tău, viața mea cea tainică nu o cunoaște omul, Doamne al celor ce Te ascultă lucrând în taină lucrarea ascultării, precum și eu am împlinit, ca apoi să pot iubi pe aproapele meu ca pe mine însumi, să-l ajut să Te iubească pe Tine precum eu Te-am iubit. Nimeni nu poate să iubească pe aproapele său decât cel ce iubește pe Dumnezeu ascultându-L pe El, și iată, nu este pe pământ iubire în om pentru aproapele său. Eu când i-am iubit pe oameni i-am iubit așa cum Îl iubeam eu pe Dumnezeu și pe mine. I-am iubit vrând să-i dau Lui așa cum m-am dat eu. I-am iubit spunându-le să se pocăiască pentru împărăția cerurilor, așa i-am iubit. Strigam la ei cu toate puterile duhului și ale sufletului și ale trupului meu cel curat de cele omenești și pământești. Îi strigam spre cer, și apoi le-am arătat lor pe Fiul Tatălui Savaot după ce le-am zis că după mine, după botezul meu cu apă, în care eu îi așezam pe ei, vine Cel ce îi va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc, și în mâna Căruia este lopata care curăță înaintea Lui aria ca să meargă și să-Și adune grâul în jitnițe, iar pleava, în foc nestins.*

O, Doamne, tot omul care este pleavă și nu grâu, tot cel ce nu Te iubește pe Tine, acela este un foc nestins, căci cel ce nu iubește pe Dumnezeu, acela își grămădește păcate peste păcate, și în focul păcatelor nestinse arde tot omul care nu iubește pe Dumnezeu, și tot așa îl iubește și pe aproapele său. Nu mai este om pe pământ care să știe ce este iubirea de aproapele său, iar eu vin cu Tine, Doamne, pe pământ cuvânt, vin prin firul coborârii Tale și intru pe porți în cartea Ta și mă scriu în ea lângă Tine și lângă poporul Tău. Le-ai spus fiilor din porți să spună la tot poporul

Tău să aibă grijă fiecare de numele său cel scris în Cartea Vieții, în cartea aceasta, și ca să nu șteargă duhul rău din cartea aceasta pe cel ce nu veghează la bucuria Ta pentru cel scris în cartea Ta, Doamne. Fiecare copil scris în cartea aceasta trebuie să fie o bucurie a Ta, iar cei din porți aceasta lucrează: dorința Ta, bucuria Ta de la fiii cei scriși în cartea aceasta. Amin.

O, fiilor copii, Domnul Iisus Hristos așa vă are pe voi, cei ce-I sunteți Lui și sfinților Lui porți de intrare în Ierusalimul Domnului, de la voi de pe pământ. Fii-copii vrea Domnul să fie toți cei din Ierusalim, și ce frumos este fiul-copil, așa cum a fost Domnul în mâna Tatălui, copil ascultător de Tatăl Său! Fiul nu este la fel ca fiul-copil. Fiul poate să se ridice împotriva tatălui său dacă se face mare, dar fiul-copil stă copil, stă dulce și rămâne frumos ca și copilul care împarte în jur dulceața tatălui său pentru el. Fiul dacă se face mare lucrează singur, se simte mare, și apoi i se arată lucrarea care întristează iubirea, iubirea tatălui său pentru copilul său. Fericit este tatăl care are copii, și aceasta se poate vedea din cele ce se văd; și întristat este tatăl care are fii, și, iarăși, aceasta se poate vedea din cele ce se văd.

O, fiilor copii, ce frumos este acest cuvânt: fii-copii! Acest nume să-l poarte cu toată bucuria toți cei ce sunt poporul cel nou, poporul venirii Domnului. Amin.

O, fii ai oamenilor, **strig prin cartea Cuvântului lui Dumnezeu**, *strig la voi: pocăiți-vă! Vă trebuie iubire de Dumnezeu și credință în El, credință cu credincioșie și nu oricum credință, și vă trebuie rugăciune plină de cumințenie și care să nu ceară pentru voi, ci pentru Domnul în voi.* (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului”, n.r.*) *Cine cere de la Domnul pentru el însuși, acela nu poate face voia lui Dumnezeu, că nu poate Domnul să facă în om și voia omului și voia lui Dumnezeu. Aștept cu Domnul în porțile cele zdrobite de suferința Domnului în fiii Săi cei purtători de Dumnezeu pentru cei de pe pământ, și intru cuvânt în cartea Cuvântului lui Dumnezeu ca să vă strig din nou, după două mii de ani. Pocăiți-vă, pocăiți-vă, pocăiți-vă! V-am adus aminte de porunca dată de Dumnezeu ca s-o împlinească omul. Vă strig lângă apa vieții, lângă cuvântul vieții și vă spun: pocăiți-vă! Și vă spun să iubiți pe Dumnezeu cu toată ființa Lui din voi, și pe aproapele vostru ca pe voi înșivă după ce Îl veți iubi pe Dumnezeu iubindu-vă așa și pe voi înșivă; așa, și nu fără iubirea de Dumnezeu în voi.*

E mare râu de viață înțelepciunea cuvântului gurii Domnului peste pământ în zilele acestea când El S-a întors la oameni ca să-i tragă pe toți la Tatăl. Apropiați-vă și ascultați și împliniți în voi iubirea de Dumnezeu. Praznicul Bobotezei să fie toate sărbătorile mele de pe pământ între voi. Praznice de pocăință să fie ele, de la margini la margini. Aceasta vă cer eu, Ioan, botezătorul Fiului lui Dumnezeu.

O, nu vă botezați în apă pruncii și atât. Botezați-vă voi mai întâi, în botezul pocăinței, și apoi botezați-vă și fiii tot așa. Nu vă jucați de-a baba-oarba cu Dumnezeu, că ceea ce a luat să facă creștinismul de azi, cel așa-zis creștinism, n-a luat de la mine, ci a luat de la sine. Eu l-am așezat pe om să se pocăiască, și apoi să se boteze cu apă spre iertarea păcatelor, și apoi să învețe de la Duhul Sfânt, și apoi să-și boteze copiii având grijă să-I dea Domnului și nu lumii. Vai vouă dacă veți mai crede că-L puteți înșela pe Dumnezeu botezându-vă copiii la preoții care-și îngrămădesc păcate peste păcate, și apoi se fac botezători de prunci fără să fie ei mai întâi botezători pentru cei ce nasc prunci aducându-i la ei să-i boteze. Nu așa se făcea botezul pe vremea mea, pe vremea apostolilor ucenici ai Domnului, ci se boteza toată casa, de la tată până la prunc, cu botezul pocăinței prin propovăduire, și de la ea, prin credință, și apoi prin iubire de Dumnezeu și

de aproapele, până ce praznicul Bobotezei se încununa cu coborârea limbilor Duhului Sfânt peste cei botezați și curățiți de păcat prin pocăința de faptele lor rele.

O, până când, fii ai oamenilor? O, cine v-a ademenit pe voi să vă supuneți oamenilor și nu lui Dumnezeu? Faceți, dar, fapte vrednice de pocăință, că iată-L pe Fiul lui Dumnezeu cum Își face fii din cei neluați în seamă de îngâmfarea cea din omul care se numește pe sine botezător peste fiii oamenilor. Eu vă botez cu botezul pocăinței, dar lângă mine este acum Cel ce botează cu Duhul Sfânt și cu foc. Amin, amin, amin.

*Iar eu, Doamne, voiesc să-i iau pe cei mici, pe poporul Tău, și să grăiesc cu el deosebit, așa cum făceai Tu când cu fariseii grăiai într-un fel, iar cu ucenicii Tăi grăiai deosebit. Celor ce mă întrebau**: «Dar noi ce să facem?»** eu le răspundeam să facă roade vrednice de pocăință, iar pe cei ce erau ucenici ai mei i-am învățat deosebit mereu, așa cum și Tu lucrai, iar eu tot ca Tine lucram, ca să fiu după chipul și asemănarea Ta pe pământ. Amin, amin, amin.*

– O, cum să nu Mă bucur de bucuria ta, botezătorule al Meu! Avem cărarea sub picioare și mergem pe ea și îi îmbrățișăm deosebit în taina cuvântului pe cei ce sunt ucenicii Mei pe pământ. Tu ai fost taină mare între oameni, așa cum Eu te-am vestit celor ce Mă ispiteau cu mintea și cu gura lor, cu privire la tine și la Mine. **Hai să închidem ușa după Noi și să Ne bucurăm cu ucenicii cei pecetluiți pentru tainele cele adânci ale venirii Mele la om după două mii de ani.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 25-01-2003

***

Semnul credinței este grăirea în Duhul Sfânt. Nu poate fi omul numit om credincios, om cu credință în Mine dacă nu are din el grăire de Duh Sfânt apoi, semnul primirii credinței și a botezului cu credință, **că omul în zadar s-a învățat să se boteze cu apă dacă nu a învățat duhul pocăinței spre iertarea păcatelor,** duhul căruia îi urmează grăirea în Duhul Sfânt, ca semn al sfințeniei omului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 21-09-2003

***

O, cei ce se botează ca oamenii, aceia nu știu ce înseamnă botez, iar cei ce se botează ca Mine, aceia știu să rămână întru Mine și botezați în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, dar cum să fac să înțeleagă tot omul de pe pământ iubirea dintre Mine și om, cuvântul Meu, iubit și împlinit de om? Curând, curând Mă las peste pământ cu ziua Mea cea mare și strălucită, și am spus că înaintea ei trebuie să meargă peste oameni duhul pocăinței și duhul proorociei, căci așa înseamnă botez și om botezat cu Duhul Sfânt, Care Se întoarce de la om la Mine mângâindu-Mă și proorocind că s-a apropiat împărăția cerurilor, așa cum Ioan Mă mângâia și Îmi vestea împărăția și venirea ei pe pământ cu omul. (*Vezi selecția tematică: „Despre sfârșitul lumii și Ziua Domnului”, n.r.*) O, Eu n-am venit să-i iau omului împărăția, ci am venit să i-o dau pe a Mea, pe cea mai bogată, pe cea care nu se va lua de la el, iar Eu în dar i-o dau, numai să vrea el să se dea ei și s-o cunoască întru Mine, căci Eu în lume am venit nu ca să-i iau omului împărăția, ci am venit să vin și să Mă duc să gătesc omului loc dulce, și iar să vin apoi și să-l aduc pe pământ pentru toți cei ce rodesc întru Mine, iar Eu curățindu-i și îngrijindu-i pe ei, mai mult să rodească ei. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza) din 19-01-2004

***

O, popor al cuvântului Meu, îți spun mereu așa ca să știe neamul oamenilor că Eu sunt cuvânt peste om pe pământ, că Eu nu M-am schimbat, că Eu sunt Cel ce sunt și împărățesc în veac prin dreptate. Amin.

Am venit pe pământ și M-am făcut Fiul Omului acum două mii de ani și M-am dus spre Ioan, care împărțea la Iordan botezul pocăinței, botezul cu apă spre iertarea păcatelor, și apoi spre roade vrednice de pocăință. Am stat la rând împreună cu cei temători de Dumnezeu și, iarăși, cu cei ce fugeau de mânia ce avea să vină peste cei păcătoși.

M-am aplecat cu ascultare de Tatăl și M-am supus lui Ioan poruncindu-i lui să Mă boteze ca să poată Tatăl, pentru umilința Mea din mijlocul celor ce Mă vedeau la Iordan, să poată Tatăl să Mă mărturisească de Fiu al Său iubit întru Care El a binevoit, și **să vadă oamenii împărăția cerurilor înăuntrul Meu, și pe Tatăl vestindu-Mă de deasupra creștetului Meu, și pe Duhul Sfânt botezându-Mă, pentru pecetluirea botezului cu apă**, pe care Ioan îl împărțea celor ce se temeau de Dumnezeu și de mânia cea pentru păcate, și de care mulți fugeau. O, nu se fuge de păcat când vine mânia Mea cea pentru păcat, ci se fuge de ea prin nepăcătuire, iar altfel este greu de omul care nu se pocăiește, care nu se oprește de la roadele morții lui, care nu fuge de fața păcatelor ca să nu guste din ele.

Iată praznic sfânt de cuvânt, praznic de Bobotează pe pământ! **Să se boteze oamenii în acest râu care curge din gura Mea și să vină spre pocăință și spre iertarea păcatelor lor mai înainte de plata cea pentru păcate. Amin.**

O, poporul Meu, îmbogățește-ți temerea de Dumnezeu și ia chipul Meu în chipul tău și ia în tine și în firea ta ascultarea de Tatăl și supunerea sub mâna Lui cea atotputernică, și nu te bizui pe Mine cum fac oamenii care zic că Eu sunt bun pentru doririle lor, și care mereu rămân datori lui Dumnezeu. Tu bizuie-te pe temerea ta de Dumnezeu, care se face în tine chip frumos, chip slăvit la față și la port în trupul tău cel dat Mie prin ascultarea și supunerea ta. **Arată-te supus, așa cum Eu M-am arătat la Iordan, ca să te mărturisească Tatăl din cer și toată oștirea Lui, fiu al Său între fiii oamenilor de pe pământ, așa cum M-a mărturisit pe Mine** când Ioan, spălându-Mă în apa Iordanului, a auzit, dimpreună cu cei adunați spre botezare, pe Tatăl, Care Mi-a spus: ***«Tu ești Fiul Meu Cel iubit, întru Care binevoiesc».*** Amin.

… Pace ție, căci te voiesc credincios ca să pot să-ți spun: pace ție, popor român, popor ales dintre popoare pentru slava Mea cea de la venirea Mea, și pentru slava ta! Dar apleacă-te să Mă vezi, **căci am în mijlocul tău împărăția Mea,** și voiesc să te cresc prin ea și să te slăvesc între popoare. Și vor veni spre tine popoarele și **se vor boteza în credința ta** și te vor cânta și vor zice: ***«Veniți să ne suim în muntele Domnului ca să umblăm întru legea și întru lumina lui Dumnezeu și să ne bucurăm de El sub slava poporului Său cel nou ales pentru slava Sa!».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-2005

***

Când petreceam cu ucenicii le spuneam adesea de făgăduința Tatălui, **de botezul cu Duhul Sfânt**, iar când s-a apropiat clipa să Mă sui de la ei la Tatăl, le-am spus lor: ***«Veți lua putere venind Duhul Sfânt peste voi și Mă veți mărturisi în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginea pământului».*** Când le-am spus că Mă vor mărturisi până la marginea pământului, am spus despre Duhul Sfânt prin Care ei M-au mărturisit după ce L-au primit, după ce Eu M-am dus la Tatăl. Puterea Duhului Sfânt lucrează unde voiește și cât voiește după ce mărturisește El pe pământ pentru Dumnezeu prin omul care are peste el puterea Lui, puterea Duhului Sfânt.

O, poporul Meu, cobor la tine cu puterea Duhului Sfânt, căci cuvântul Meu este această putere, iar tu trebuie s-o ai mai mult decât oricare alt împuternicit de Dumnezeu prin vremi cu **această putere care înseamnă botezul cu Duhul Sfânt**, puterea care îl face pe om mărturisitor al lui Dumnezeu, iar mărturisirea este cea mai iute la mers, căci merge din om în om până la toate marginile cât voiește Duhul Sfânt să poată prin această iute mergere a Sa.

O, ce dor Îmi este să grăiesc cu omul pe pământ! Oricât aș grăi de mult, dorul Meu este fără de moarte, fără de sfârșit, poporul Meu. Acest dor este cuvânt, căci cuvântul este măsura dorului, iar Eu sunt fără de sfârșit și sunt Cuvântul, poporul Meu, și Mi-e dor să-l grăiesc și Mi-e dor să-l mărturisesc. Când eram cu ucenicii în lume nu puteam să-Mi liniștesc dorul tot, căci eram cu trupul și Mă țineam să Mă mărturisesc pe Mine Însumi, fiindcă așa este pe pământ când ești. Dar acum din cer dorul Meu curge ca râul, căci vremea aceasta așteptată de veacuri a venit. Eu Însumi din Tatăl Mă fac putere de Duh Sfânt și Mă mărturisesc pe pământ, și sunt în Tatăl și împlinesc Scriptura aceea prin care am spus că Mă duc la Tatăl ca să vin. **O, nu este altfel Scriptura aceea care spune despre Duhul Sfânt vestitor peste om, nu este cum spun preoții bisericii cum că ei lucrează în Duhul Sfânt, căci nu este în Duhul Sfânt ceea ce spun ei că lucrează Duhul Sfânt în biserici.** Iar Eu le spun lor așa: **acest cuvânt este Duhul Sfânt, Cel făgăduit de Tatăl că va veni pe pământ, și din Care am dat putere ucenicilor Mei acum două mii de ani de M-au mărturisit la făpturi cu toate câte Eu am lucrat în mijlocul lor cât am stat pe pământ cu toată taina Mea între oameni.** Când M-am înălțat la cer le-am adus aminte de făgăduința Tatălui când Eu le spuneam: ***«Mă duc ca să pot veni la voi. Mă duc și vă voi trimite pe Mângâietorul, Care din al Meu va lua și vă va vesti».*** Acum însă Eu Însumi din cer, din mijlocul ucenicilor Mei, Eu Însumi Mă mărturisesc peste pământ, căci îngerii înălțării Mele le-au spus celor ce Mă priveau: ***«Precum L-ați văzut mergând la cer, astfel va și veni».*** **Eu cuvântând peste ei M-am înălțat la cer, și a venit un nor și M-a acoperit, iar Eu, acum, din nor grăiesc, căci cu norii vin, precum M-am suit, precum au spus îngerii înălțării Mele că voi veni.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului. Sărbătoarea nașterii sfintei Virginia, din 09-06-2005.

***

Suspină Duhul Sfânt în cer și pe pământ. El este lacrima Tatălui și a Fiului, lacrima lui Dumnezeu, care se face cuvânt, lacrimă care mângâie chiar dacă pentru ea nu este mângâiere, ci numai durere, căci lacrima din durere se naște.

Sunt Tatăl Savaot, iar de-a dreapta Mea stă Fiul Meu, Mântuitorul omului umilit cu duhul, și este plin de suspinul Meu, și Se numește Duhul Sfânt acest suspin. Lângă Noi e tot cerul de sfinți și de îngeri, și în mare taină serbează cerul sfânt praznic pentru grădinița cuvântului, și o privește pe ea Tatăl și Fiul și cerul de sfinți și de îngeri, că azi e sărbătoare a ei, dintre cele trei sărbători așezate peste ea la pecetluirea ei cu Duhul Sfânt, cu semnul lui Dumnezeu.

O, Fiule scump, această zi a fost așteptată de cei credincioși ca să-i strângă ea în grădina întâlnirii, dar Noi îi avem la lucrul cărții pe cei care Ne fac Nouă loc pe pământ cu oamenii la sărbătorile cerului. O, Fiule îndurerat, sărbătorile cerului nu sunt pe pământ ca și în cer, chiar dacă Tu i-ai învățat pe ucenicii Tăi în toate vremile să facă voia lui Dumnezeu pe pământ ca și în cer, căci voia Noastră omul trebuie s-o facă, iar fără om nu este aceasta pe pământ. Duhul Sfânt din Noi Se face cuvânt, iar cuvântul este lacrima Noastră înaintea omului, Fiule înlăcrimat, căci tot cuvântul Meu, care curge prin Tine, e lacrimă, Fiule durut, și așa sărbători sunt între cei din cer, și nu altceva sunt acestea.

Le-ai spus la ucenici că dacă vii la Mine nu vor rămâne orfani, că le vei trimite pe Duhul Sfânt, pe Mângâietorul Cel pentru ucenici pe pământ. Dar de pe pământ care este mângâierea cea pentru cer? Care, Fiule însuspinat de șapte mii de ani ca și Tatăl? Dacă Noi plângem, e bine să fie altfel omul? E bine să fie omul fără Duhul Sfânt, Care plânge în Dumnezeu? Iată ce a făcut omul! S-a vrut mai fericit ca Dumnezeu și a fugit de această durere, a fugit de Duhul Sfânt, Care plânge în urma lui fără de mângâiere. Plânge Duhul Sfânt mângâind prin durerea Lui și nu mai este om care să-I cunoască fața Lui cea tainică, suspinul Lui cel fără de margini, căci omul fuge de durere și nu se lasă locaș al odihnei Duhului Sfânt, Cel fără de locaș și fără de rod în om.

Plânge Duhul Sfânt deasupra grădiniței cuvântului care cheamă omul la viață din cer, la sărbători ca în cer pe pământ. Creștinii așteaptă sărbătorile poporului cel nou, dar dacă ele nu sunt ca în cer când ei se strâng, suspină Duhul Sfânt, și lacrima Lui se face cuvânt și nimeni nu I-o șterge dintre cei care se strâng în zile de sărbători pregătite cu trudă în cer și pe pământ pentru mângâierea omului care caută după Dumnezeu.

O, Fiule al Meu, am intrat cuvânt cu suspin în el ca să fim Noi și tot cerul în tainică sărbătoare de Duh Sfânt. Am așezat pe cei din porți odată cu intrarea Mea, și Îmi las ființa în ființa Ta, și prin porți intrăm în cetate. Amin.

– O, Tată, durerea lacrimii Duhului Sfânt, n-avem unde să Ne sprijinim cu ea decât în porți, și ea e tainică și nu poate fi văzută și știută de om ca să-l doară și pe el durerea Duhului Sfânt. Acum două mii de ani când am trimis făgăduința Ta peste ucenicii Mei din lume, s-a sprijinit pe mai mulți puterea Duhului Sfânt, și apoi apostolii îi botezau pe cei ce se alăturau la vederea semnelor care urmau. Iar Petru, la cei ce întrebau pe apostoli ce să facă, el le răspundea: ***«Pocăiți-vă, și să se boteze fiecare dintre voi, în numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, și veți primi darul Duhului Sfânt».***

O, Tatăl Meu, unde mai este pe pământ botezul cu Duhul Sfânt? O, cât Mă doare lipsa Noastră din om, Tată! Lipsa Duhului Sfânt din om Ne-a pedepsit la durere fără de mângâiere, Tată. Nu mai poate omul scăpa de trup, și lipsa dorului de Dumnezeu l-a făcut țărână pe om, l-a umplut de grijile vieții, și numai așa îl găsim zi și noapte pe om, Tată. Durere fără de margini avem. Privim îndurerați la om să-l vedem dacă se scoală pentru Duhul Sfânt, și Ne doare lipsa Noastră din om, și Ne doare fără de mângâiere în cer și pe pământ. Suspinul Nostru e toată sărbătoarea Noastră și **a Duhului Nostru Cel Sfânt, Care Se face cuvânt, iar cuvântul se cheamă lacrima Duhului Sfânt**, lacrima Mea și a Ta în ființa Mea, că Eu sunt cuvântul Tău, și Mă fac lacrimă, și ea este cuvânt, Tată.

O, poporul Meu, ți-aș culege lacrimile, să le duc la Tatăl, dar lacrima se naște din durere. Duhul Sfânt este Mângâietorul, dar lacrima Lui nu află mângâiere. Durerea nu se mângâie, poporul Meu. Ea se trăiește, și este așternut al Duhului Sfânt în omul durut ca Dumnezeu și nu ca omul. **Viața cea fără de sfârșit e scumpă**, și doresc cu dor să-l înțelepțesc pe om, pentru ca să dorească în el **aluatul ființei lui Dumnezeu, pe Duhul Sfânt**, Cel plin de suspin, Cel fără de odihnă căutând **să-Și facă popor care să aibă peste el botezul cu Duhul Sfânt, taina omului nou, născut din cer, din Dumnezeu.**

O, poporul Meu, să te uiți mereu la tine dacă ai pe Duhul Sfânt. **Ia cartea și citește să vezi ce face Duhul Sfânt în om**, și mereu să te privești, și să semeni cu cel botezat cu Duhul Sfânt, și nu cu omul cel semeț în care nu încape această ființă a lui Dumnezeu. **Tainică a fost acum două mii de ani sărbătoarea Pogorârii Duhului Sfânt peste ucenici, și apoi peste toți cei adunați la Ierusalim din toate neamurile pământului.** Să fii plin de Duhul Sfânt, poporul Meu, ca să ia și omul duh din Duhul lui Dumnezeu, și să nu fii călăuză a celor ce vor să-Mi prindă ființa Mea în tine și să Mi-o strice pentru slava lor cea deșartă pe pământ. Iuda, dacă s-a vrut mare pe pământ, s-a făcut călăuză celor ce M-au căutat să Mă dea la moarte, iar Eu M-am lăsat ca să împlinesc Scriptura învierii morților și să Mă fac călăuză a omului spre viață fără de sfârșit pe pământ și în cer, și **să-l botez pe om cu Duhul Sfânt, și să se arate în el acest semn**. **Cel ce voiește să-și biruiască trupul și firea, să vină să se boteze în numele Meu cu botezul Duhului Sfânt,** și așa să se adune creștinii la sărbătorile Mele cu voi, și nu altfel să se adune cu voi, căci am stat între oameni cuvânt atâta vreme, și omul a rămas el, și nu s-a dat lui Dumnezeu dacă Eu i-am deschis ca să înțeleagă și să se înnoiască apoi. Iată, omul nu poate, căci duhul poftește împotriva trupului, iar pe pământ sunt numai trupuri de oameni, trupuri care mănâncă trupuri, și care strigă împotriva lui Dumnezeu.

… O, poporul Meu, Duhul Sfânt Mângâietorul să fie semnul Meu de peste tine, ca să-Mi ușurezi lacrima Mea cea de la om. **Semn mare să fii între fiii oamenilor care nu-L iubesc pe Dumnezeu cu trăirea lor,** cu jertfa lor cea sfântă, căci **viața sfântă este mai mare decât orice jertfă, și nu este jertfă care să se poată măsura cu viața Mea cea sfântă din om**, viața care iubește pe Dumnezeu, iubind din om.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 19-06-2005.

***

Iarăși Mă așez cu tine la masă cerească, poporul Meu. E praznic de Rusalii, și trebuie sărbătoare să lucrăm, Duh Sfânt să lucrăm.

Pace Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, pace Domnului Dumnezeului tău la masa Lui cu tine, la masa ta cu El! Dar tu știi ce mănâncă Domnul de la tine, de la masa ta cu El. Dacă-I pui Domnului scăunaș și blid la masa ta, pune-I ce mănâncă El, ca să Se mângâie El de la tine, ca să poată și El, căci Eu sunt un Dumnezeu neputincios și necăjit de la tot omul de pe pământ, fiindcă omul nu-Mi mai face loc în viața lui, nu-Mi mai face loc la masa lui, la sfatul lui, la bucuriile și la durerile lui, iar Eu stau neputincios lângă om, neluat în seamă de om. În mijlocul tău însă nu tot așa trebuie să aibă viață Domnul. Cu tine trebuie să fiu viu prin toate ale tale, pe care să le poată Domnul pune pe ranele Lui sângerânde, pe durerile Lui nevindecate, pe inima Lui cea plină de dor nestins după om, după odihna Lui în om, poporul Meu.

E praznic de Duh Sfânt, dar lumea nu știe ce înseamnă Sfântul Duh ca să-i dea puterea cuvenită acestei sărbători așezate de Tatăl și de Fiul pe pământ peste neamul Domnului. **Neamul Domnului nu este din lume, precum Domnul nu este din lumea aceasta**. Cei pe care Eu i-am scos din lume ca să fie cu Domnul, aceia mergeau cu Mine și nu mai mergeau cu lumea. Iar după ce Eu iarăși M-am așezat lângă Tatăl, după înălțarea Mea la cer, **ucenicii Mei au umblat cu Sfântul Duh pe pământ**, și prin El au lucrat mari semne, mari minuni, mari lucrări, căci aceasta face Sfântul Duh, Care împlinește pe Sfânta Treime întru lucrarea Sa cea de șapte mii de ani pe pământ.

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, una sunt, și fără de sfat nu lucrează Dumnezeu. Când l-am zidit pe om, Noi am făcut sfat. Când l-am nimicit pe om, Noi Ne-am sfătuit, și apoi am dat potop pe pământ, ca s-o luăm iarăși de la capăt cu lucrul dumnezeirii, căci omul se purta cum voia el pe pământ și nu cum voia Dumnezeu. O, cum de nu au înțeles cei ce nu au primit venirea Mea în lume acum două mii de ani? Cum de nu au putut pricepe când ei citeau în Scripturi că Noi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, am făcut sfat când l-am zidit pe om? Lucrarea fără sfat e lucrare fără înger, poporul Meu, și oamenii au lucrat apoi fără de îngeri și s-au stricat de tot, iar Dumnezeu a zis: ***«Nu va rămâne Duhul Meu pururea în oamenii aceștia, pentru că sunt numai trup, iar cugetele lor și dorințele inimii lor sunt îndreptate la rău în toate zilele».***

O, poporul Meu, lucrarea Tatălui și a Fiului este Sfântul Duh, Care mereu a fost prin proroci ca să poată omul avea pe Dumnezeu pe pământ în lucrare peste om, căci lucrarea fără sfat e lucrare fără înger, e lucrare omenească, lucrare care nu-l duce la Dumnezeu pe om. Acum două mii de ani Eu și cu Tatăl am trimis pe Sfântul Duh în lume ca să mărturisească El pe Tatăl și pe Fiul, și să se strângă oamenii întru lucrare dumnezeiască, și **să iasă din lume cei ce primesc peste ei semnul botezului cu Duhul Sfânt**, și să stea ei apoi în lucru dumnezeiesc pe pământ. Duhul omului este sfânt numai atunci când Sfântul Duh lucrează peste om, iar altfel omul are duhul lui, mintea lui, lucrarea lui. **De șapte veacuri a tot tăiat Dumnezeu din anii vieții omului, căci Duhul Domnului nu rămânea în om pururea, și pe Domnul Îl durea și Îi părea rău și Se căia că l-a zidit pe om.**

… Poporul Meu, fapta ta să însemne mereu, mereu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, ca să-L vadă toate neamurile pământului pe Dumnezeu cu tine întru a Sa venire. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, - ziua a treia, din 21-06-2005

***

O, treziți-vă voi, oameni care vă numiți pe voi înșivă biserică a lui Dumnezeu! Treziți-vă, că e greu pe pământ, și n-am între voi om plăcut Mie ca să Mă sprijin cu el, căci voi vă propovăduiți pe voi, și nu pe Mine, și călătoriți pe urmele celor ce M-au răstignit, având ei puterea aceasta pe pământ. Înfricoșați-vă la glasul Meu de peste voi! **Sunt Fiul Tatălui Savaot.** Eu sunt Cel Căruia voi ziceți oamenilor că-I slujiți. Chiar dacă voi vă împărțiți între voi vina voastră, zicându-vă unul altuia că nu sunt Eu Cel ce grăiesc de la această iesle de cuvânt, Eu sunt acest cuvânt. Fericiți ați fi voi să nu fiu Eu, dar Eu sunt Cuvântul Care grăiește cu voi. Vin cu zeci de mii de sfinți, și **Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, și grăiesc peste pământ în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, botezându-i în cuvântul Meu pe cei ce cred făcându-Mi locaș de înviere în ei.** Dar voi sunteți fricoși și vă ascundeți, căci sunteți vinovați și Îl ascundeți pe Dumnezeu. V-am trimis cartea cuvântului Meu de azi, și apoi v-am scris în cer pe fiecare din voi că v-am dat cartea Mea, cuvântul Meu cel de cincizeci de ani peste pământul român, cuvântul

venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl la om. O, nu vă puteți ascunde. **Să știți că voi sta față în față cu voi în fața a mii și milioane de îngeri**, precum este scris, și **va fi să-Mi răspundeți**: ce-ați făcut voi cu Dumnezeu, Care a bătut la ușa inimilor voastre?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, din 13-12-2006.

***

Cu dulce praznic de Bobotează Mă las în mijlocul tău, **Ierusalime român, popor cu nume nou. Ți-am dat nume nou, poporul Meu, și te-am botezat cu Duhul Sfânt mereu**, și te-am însemnat al Meu, căci cerul stă deschis deasupra ta, iar îngerii lui Dumnezeu se suie și coboară peste Mine, și iarăși se coboară și suie când grăiesc Eu cuvântul Meu în mijlocul tău, și te voiesc să stai fără vicleșug înaintea Mea și să crezi, poporul Meu, așa cum fără de vicleșug credeau în cuvântul Meu de peste ei ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, și pe care Eu îi învățam să creadă după ce le vedeam inima și ușorul din ea, cu care ei Mă primeau și Mă iubeau și Mă credeau, poporul Meu, iar **Eu îi botezam mereu, mereu pe ei cu Duhul Sfânt**, așa cum și cu tine azi lucrez, ca să te țin în baia nașterii de sus mereu, mereu, căci Eu sunt Cel ce botează cu Duhul Sfânt, poporul Meu.

O, cu multă iubire Îmi alegeam Eu pe ucenicii Mei, și cu mare putere îi învățam pe ei, iar ei erau fără vicleșug și Mă credeau și Mă înțelegeau și Mă urmau, poporul Meu. Când ei aflau de la unul la altul despre Mine, se întrebau și se bucurau, și Mă mărturiseau fără de vicleșug, fără de îndoială în venirea Mea atunci de la Tatăl pe pământ, și Îmi spuneau Învățător, dar și Eu îi mărturiseam pe ei și le spuneam: ***«Veniți, și veți vedea unde este sălașul Meu»,*** și le spuneam: ***«Tu ești Simon, și te voi numi Chefa»;*** la altul îi spuneam: ***«Vino după Mine!»,*** iar la cel care a venit la Mine i-am spus: ***«Iată cu adevărat israelitean întru care nu este vicleșug».*** El atunci M-a mărturisit zicând: ***«Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Împăratul lui Israel, fiul lui Iosif din Nazaret»,*** iar Eu l-am pecetluit pe el și i-am spus: ***«Amin, amin grăiesc vouă: veți vedea, de acum, cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului».*** Amin.

O, cu mare iubire îi învățam pe ucenicii Mei iubirea cea nefățarnică și credința cea neîndoielnică, și umblam după ei ca să Mi-i aleg, și îngerii Îmi slujeau, precum le-am spus Eu lor, și am făcut din apă vin, ca să-Mi aleg ucenici, și i-am ales lucrând minuni înaintea lor, iar când cel fără de vicleșug a venit noaptea la Mine ca să-și mărturisească credința lui neîndoielnică cum că Eu am venit de la Dumnezeu Învățător pe pământ, și că minunile pe care le făceam Mă mărturiseau Fiu al Tatălui, Eu, Domnul, i-am spus lui: ***«Amin, amin grăiesc ție: de nu se va naște cineva de sus, din apă și din Duh, nu poate să intre în împărăția cerurilor»,*** și i-am despicat lui taina nașterii de sus, căci el era fără de vicleșug, deși era învățător în Israel, și dintre cei de frunte între ei, și iarăși i-am spus lui: ***«Cel ce crede în Mine, nu se osândește, iar cel ce nu crede, a și fost osândit, căci lumina a venit în lume, și oamenii au iubit întunericul mai mult decât lumina, căci faptele lor erau rele, și nu voiau să fie ele la lumină dovedite»,*** și așa am putut Eu să-i spun lui puterea Mea cea din Tatăl peste cei ce fără de vicleșug cred în Mine, și, iarăși, durerea Mea cea de la om, după ce omul, cunoscându-Mă și iubindu-se mai mult pe sine, Mă tăgăduiește apoi.

O, poporul Meu, **taina botezului este taina nașterii de sus**, și așa îi învățam Eu pe cei fără de vicleșug să fie ucenici ai Mei și să creadă lucrând tainele cele cerești pe pământ, așa cum și în vremea venirii Mele de acum am lucrat, poporul Meu, dar, ca și atunci, puțini de tot au voit să rămână ai Mei cu totul, și fără de vicleșug să-și fi dat Mie vremea Mea cu ei ca să-i am ca rod

înaintea Tatălui și să nu se osândească ei neiubind lumina, ci întunericul și faptele lor, ținute la întuneric.

O, n-am putut să-l fac pe Israel cel de atunci să înțeleagă de la Mine că Eu nu sunt doi Dumnezei; n-am putut, și numai o mică rămășiță de-a lui a voit atunci cu harul Meu, iar celălalt s-a lăsat sub întuneric, lăudându-se el cu legea, care ocrotea păcatul și care nu putea să mântuiască omul de la pierzare, și, iată, așa am pățit și azi, o, poporul Meu, dar și pentru azi rostesc și spun: Eu nu sunt doi Dumnezei, și Unul Dumnezeu sunt, și M-am coborât din cer ca să-l fac sfânt pe om, și așa să-l izbăvesc pe el. Amin.

O, poporul Meu, o, poporul Meu! **Te botez mereu, mereu cu Duhul Sfânt** și te învăț nașterea și creșterea, și apoi împruncirea, **viața cea fără de păcat**, fiule, că Mă doare, și Mă doare cu amar când aud pe pământ om care spune că nu cere Dumnezeu păcătoșilor ceea ce cere la cei sfinți pentru izbăvirea lor. Dar acum Eu Îmi șterg obrazul de lacrimi și iar plâng pe el, și iar Mi-l șterg și spun: **cel ce păcătuiește cu lege, zice el, acela este despărțit de Mine, căci Eu sunt Cel fără de păcat, și sunt Dumnezeul celor ce stau sub harul Meu ocrotitor, așteptând după cei ce păcătuiesc, să părăsească păcatul și să se sfințească pentru izbăvirea lor, căci Eu sunt Unul Dumnezeu. Amin.**

Cu dulce praznic de Bobotează stau azi în mijlocul tău, poporul Meu de azi, și te-am așezat să pui masă de pe pământ, și Eu să pun pe ea din cer, și să-l îmbiu să vină pe poporul Meu de ieri, pe poporul Meu de demult, ca să cinez cu el praznic de botez, căci el a căzut din har după ce M-a cunoscut că de la Dumnezeu am venit la el ca să-l povățuiesc și să-l nasc apoi de sus și să-l am al Meu, dar el M-a voit de Dumnezeu așa cum este el, și nu așa cum îl pot Eu avea pe om al Meu.

O, măi popor de demult, o, nu așa, nu așa cum stai tu acum, departe de faptele credinței tale în Mine, nu așa Mă poți tu numi pe Mine Dumnezeu al tău. Eu sunt Dumnezeul celor ce părăsesc păcatul, ca să vină la Mine și să ia peste ei botezul cu Duhul Sfânt pentru ca să rămână sfinți apoi, și nu tot păcătoși și nu tot slujitori ai trupului. Te îmbrățișez cu cuvântul, popor de demult. Stau la masă cu tine și plâng, și dau să-ți amintesc de minunea Mea, de glasul Meu care grăia cu tine și te învăța să fii, și să nu te mai lași să mori, ci să fii viu, și sfânt lui Dumnezeu să fii, că nu este viață mai dulce pentru om ca și viața cea sfântă în el, și cu care el Mă mângâie pe Mine, făcându-se odihnă a Mea, căci Eu Mi-am pierdut odihna după ce omul a murit în păcat, poporul Meu de demult. O, Eu te aștept din nou, și torn putere peste tine ca să poți să te faci al Meu și să fii tu ziua venirii Mele, și să nu mai fii tu noaptea stăpânitorului acestui veac, a fiilor întunericului, care din pricina faptelor lor rele nu iubesc lumina, nu vor să-și învedereze întunericul faptelor lor, poporul Meu de demult. O, ca și acum două mii de ani, puțini de tot în tine au voit să rămână ai Mei cu totul, și fără vicleşug să-Mi dea Mie vremea Mea cu ei, și nu lor să și-o dea. O, tu ai rămas cu legea cea care ocrotește păcatul, popor de demult, iar Eu am rămas cu suspin după tine, căci Eu te-am voit sfânt Mie, dar tu n-ai voit, și dulce ți s-a părut păcatul când ai dat să alegi calea Mea sau calea ta pentru tine, și M-ai lăsat plângând și așteptând și rușinat înaintea stăpânitorului întunericului acestui veac, care te slăbește ca să nu-ți vădești, și să-ți ții la întuneric faptele tale trupești, și să Mă dai pe Mine de la tine, căci Eu am venit în lume lumină, ca oricine crede în Mine, să nu piară, ci să aibă viață veșnică, poporul Meu de demult, și nu numai câtva timp viață, și apoi iarăși moarte și păcat; o, nu așa, popor de demult, nu așa, nu așa. Eu altfel te-am învățat pe tine, și ți-am dat acum cartea vremii Mele cu tine ca să-ți amintesc de minunea Mea din mijlocul tău și să nu te lași să stai departe de Mine, ci să te trezești, poporul Meu de demult, și să Mă bucuri

cu pocăința ta și cu umilința ta, și să Mă mărturisești Dumnezeu adevărat și Dumnezeul tău, așa cum fără de vicleșug M-au mărturisit ucenicii Mei cei aleși prin harul Meu acum două mii de ani, și pe care Eu îi mărturiseam și, grăind cu ei, le deslușeam lor tainele vieții, și îi iubeam pe cei fără de vicleșug în ei și Mă mângâiam de la ei.

… **O, botează-te, țara Mea, în cuvântul Meu, căci tu ești țara cea cu slava Mea în ea. Cuvântul Meu care grăiește în tine și cu tine, aceasta înseamnă slava Mea din tine**, o, țara Mea cea cu comoară în ea. O, Eu, Domnul, te mângâi cu șoapta Mea de peste tine și te învăț nașterea cea de sus, și-ți spun ție așa cum spuneam și acum două mii de ani: ***«Ce este născut din carne, carne este, iar ce este născut din Duh, duh este. Nu te mira că-ți spun: trebuie să vă nașteți de sus. Eu n-am venit în lume ca să osândesc lumea, ci ca să se mântuiască prin Mine lumea. Cel ce crede în Mine, nu se osândește, iar cel ce nu crede, a și fost osândit, fiindcă n-a crezut în Mine, căci Lumină am venit în lume, dar oamenii au iubit întunericul mai mult decât lumina, căci faptele lor sunt rele. Cine însă lucrează adevărul, vine la lumină, ca să se arate faptele lui că în Dumnezeu sunt săvârșite».*** Amin. Așa Îmi învățam Eu ucenicii acum două mii de ani, o, țara Mea, iar azi te învăț și pe tine, și voiesc să se arate cei fără de vicleșug în tine, căci acelora atât de ușor le este să creadă în cuvântul Meu, încât ei înșiși mărturisesc prin fapta lor chipul Meu în ei, nașterea lor din Dumnezeu cu botezul cel de sus peste ființa lor, o, țară cu comoara Mea în tine, dar vino spre trezire, ca să-L cunoști și să-L vezi pe Cel ce bate ca să Se mărturisească El din mijlocul tău Dumnezeu al tău, iar tu a Sa, o, țară a Mea, cu comoara Mea în ea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2007

***

În zi de praznic de înălțare a Mea la Tatăl, Eu Îmi cobor cuvântul pe pământ, că e vremea venirii Mele iarăși de la Tatăl la om, și, iată, numai necredință, numai nepăsare de Dumnezeu găsesc la om, și omul nu mai este adevărat, dar venirea Mea este adevărată precum Eu sunt, și am putere să grăiesc peste pământ, și apoi să împlinesc. Amin.

Fiți de veghe mereu înaintea Mea voi, cei din porți, căci Eu prin porți intru când vin, dar puțin se pricepe și se prețuiește și se pătrunde această mare taină, căci omul este nepăsător de Dumnezeu și se mărește pe sine, iar Eu Mă umilesc cu răbdare mare și Îmi grăiesc cuvântul pentru cei ce cred ca și Mine, și nu ca omul, în taina venirii Mele de la Tatăl la om. Fiți veghetori, fiilor. Am coborât în voi cuvintele Duhului Sfânt, căci **am făcut din voi porți ale Mele**, iar voi lucrați ca niște ucenici, și Îmi sunteți mângâiere, fiilor copii, și fericiți sunt cei ce vă primesc pe voi așa cum voi Mă primiți pe Mine spre viața multora, împărțindu-le lor duh dătător de viață așa cum Eu v-am așezat să lucrați, și iată, vă dau de veste, vouă și poporului Meu cel de demult, că voiesc să-i fac chemare și să-l strâng lângă izvor în ziua de prăznuire a venirii Duhului Sfânt peste ucenici acum două mii de ani, și apoi de la ei împărțit la mulțimile adunate la Ierusalim în ziua aceea, și voiesc să fac și acum tot așa, și **să-l dăruiesc cu darul Duhului Sfânt pe poporul Meu** și să-l învăț pe el calea lui cu Mine și calea Mea cu el și să-l mângâi pe el cu povața Mea, cu multa Mea învățătură, prin puterea ei cea multă peste poporul Meu. Eu dacă sunt Învățătorul poporului Meu, el este cel ce trebuie să asculte și să se facă asemenea Mie prin învățătura Mea de peste el, dar el trebuie să aibă grijă mare și dragoste mare pentru învățătura Mea, căci fără dragostea aceasta nu poate el să se facă asemenea Mie, nu poate să creadă așa cum trebuie să creadă, nu poate să înțeleagă **ce trebuie și cum trebuie să fie cel ce stă sub ploaia Mea de cuvânt, care se face botezul cel cu Duhul Sfânt peste om. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 17-05-2007.

***

Cobor din cer pe pământ cuvânt, cobor plângând, și-Mi întăresc calea pentru coborârea Mea. Amin.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot. Dacă acest cuvânt ar fi de la duhul rău, s-ar fi strâns pe lângă el lume de pe lume și și-ar fi făcut voia așa cum este pe pământ, dar cuvântul Meu este foc mistuitor și nu se apropie de el omul de peste tot, căci omul ține la voia sa însăși și și-o face mai mare ca el și fuge omul de voia lui Dumnezeu pe pământ. **Foc mistuitor este cuvântul Meu,** și lângă el stă numai cel ce se aduce pe sine lui Dumnezeu jertfă de iubire fără de prihană, fără de meteahnă, iubire sfântă ca și a Mea, iubire din iubirea Mea în om, și fericit este omul hărăzit de Dumnezeu să fie purtat de voia Mea pe pământ așa cum au fost apostolii Mei, cărora Eu la vremea potrivită le-am făcut chemarea ca să fie ai Mei, și apoi să fie ei după chipul și asemănarea Mea înaintea Mea, prin iubire jertfitoare pentru mulți din cei ce, așteptându-Mă să vin, iubesc pe cele veșnice în ei și care nu trec, precum Eu, Domnul, nu trec, căci sunt Cel ce sunt. Amin.

… O, ucenici ai Mei iubiți, v-am cules dintre oameni acum două mii de ani și v-am făcut vestitori ai împărăției cerurilor, și ce puțini între oameni pricepeau această viață împărătească pe pământ! Omul nu dă de la el viața lui în el, ci, din contra, se zbate pentru ea, dar este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: ***«Cel ce-și câștigă viața, acela o va pierde»***. O, ucenici scumpi, v-am arătat vouă dumnezeirea Mea, cu care lucram putere și semne peste oameni, ca să vă pot culege pe voi fii ai credinței statornice, fii ai minunilor. Ați luat apoi duh din Duhul Meu, căci am suflat peste voi cu gura Mea Duh Sfânt și v-am spus: ***«Luați Duh Sfânt și mergeți în toată lumea și arătați-vă împărăția cerurilor prin semnele și minunile credinței voastre și botezați neamurile în cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și cărora veți ierta păcatele, iertate vor fi, iar cărora le veți ține, ținute vor fi»***. Iată, taină mare spun acum: **Duhul Sfânt Se arată peste omul căruia i se iartă păcatele, și așa se cunoaște cel iertat**, iar cel ce nu primește în el semnul Duhului Sfânt, acela rămâne în păcatele lui, în sângele lui, departe de viața împărăției cerurilor în om. Amin.

O, ucenici scumpi, deschideți gurițele slavei Mele din voi și dați glas de învățătură peste pământ, căci v-am ales și v-am făcut trimitere zicându-vă: ***«Mergeți în toată lumea și botezați neamurile pământului în numele și în cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, vestind de la margini la margini împărăția cerurilor venită pe pământ cu Mine, Fiul lui Dumnezeu, Mântuitor venit de la Tatăl atunci și acum pentru tot cel ce crede această minune: venirea Mea».*** Amin, amin, amin.

… După ce M-am lăsat acum două mii de ani pus pe cruce de către om și după ce am înviat și Mi-am arătat deplin adevărul dumnezeirii Mele, ființa Mea de Fiu al Tatălui Savaot, născut din El mai înainte de toți vecii, și apoi pe pământ născut din om Fiu al Omului, Eu am spus ucenicilor Mei așa: ***«Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Luați Duh Sfânt și, mergând, vestiți peste neamuri împărăția cerurilor venită la ei pentru toți cei ce vor crede și se vor boteza în numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh».*** O, dar acum cum să le spun ucenicilor Mei să lucreze peste oameni? Oamenii își zic că sunt botezați, că sunt credincioși, că-L au pe Dumnezeu de Tată și pe Fiul lui Dumnezeu de Mântuitor al lor și că le ajunge așa cum sunt ei.

O, cum să vă spun în vremea aceasta să lucrați peste oameni, ucenici iubiți? Vin cu voi din cele cerești pe pământ și suntem între cei din cer masă de ucenici cu Învățător, așa cum am fost și pe pământ cu voi. Cum să lucrăm peste oameni pe pământ? Cuvântul Meu cel de cincizeci de ani, **acest cuvânt care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului**, după cum i-am arătat Eu, Domnul, ucenicului Meu Ioan ca să vadă el vremea aceasta de acum și s-o vestească să fie, în acest râu de cuvânt nu se spală omul, nu se uită omul ca să-și vadă fața și să înseteze și să caute apoi după izvorul Meu. Eu am spus prin Scripturi: ***«Cel ce însetează, îi voi da să bea în dar din izvorul apei vieții, și apoi cel ce va birui va fi moștenitor».***

O, ucenici iubiți, vin cu voi din sânurile cerului ca să lucrăm pe pământ și să audă omul acum cursul izvorului apei vieții și să înseteze după el. Eu în voi, și voi în Mine, așa lucrăm. Binecuvântat să vă fie lucrul și cuvântul vostru cel din cer peste pământ, căci pământul Ne este așternut de lucru, precum cerul Ne este scaun de sfat. Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt, în acest nume lucrați și cuvântați de la masa sfatului ceresc cuvânt de înnoire a lumii, căci scris este despre voi cuvântul Meu care s-a scris atunci, că ***«la nașterea din nou a lumii voi veți sta pe douăsprezece scaune și veți judeca peste pământ».*** Amin, amin, amin.

Acum lucrează prin porți ucenicii Mei cei din cer. Eu în ei, și ei în Mine, ca să creadă lumea că Eu i-am trimis. Amin, amin, amin.

– Suntem așezați la vestirea împărăției cerurilor pe pământ, ucenici din cer, veniți pe pământ cu Învățătorul lor, Hristos. Amin.

O, oameni de pe pământ, Dumnezeu stă în mijlocul dumnezeilor și face sfat pentru mântuirea neamurilor pământului. Peste toată făptura cuvântăm prin trimitere. Cel ce va crede și se va boteza în acest cuvânt, se va mântui, iar cel ce nu va crede, se va osândi, precum Domnul a spus prin Scripturi. Îngerul sfatului cel mare este cu noi, iar noi Îi suntem ucenici. Precum L-a trimis pe El Tatăl, și El ne trimite pe noi. Amin.

… O, iată, omule, cât sunt Eu de îndurerat de la depărtarea ta de Dumnezeu. Vreau să-ți plămădesc din nou credința și simțirea după Dumnezeu, vreau să trăiesc în tine după chipul și asemănarea Mea, plin de durerea de la om și de dor după om. Vreau să te doară și pe tine durerea Mea de la tine, vreau să Mă porți, omule. Sunt plin de milă după tine. Vreau și tu să fii așa după Mine, ca să ne asemănăm, omule. Omul cel zidit de mâna Mea n-a vrut să fie asemenea Mie, și Mi-a dat Mie durerea, iar el și-a ales bucuria vieții lui și și-a luat din Mine locul. De atunci Mă port pribeag după om, și plângând Mă port. Am plâns prin prooroci și M-am purtat după om cu glasul cuvântului Meu cel prin prooroci, dar omul este împietrit. **Acum Mă fac râu de cuvânt duios**, cuvânt dulce spre om, și n-aș fi lucrat așa dacă n-ar fi fost scris în Scripturi să **Mă fac peste pământ râul și apa vieții, limpede cum e cristalul, și care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului**, căci am spus acum două mii de ani: ***«Cerul și pământul vor trece, dar nici o iotă a cuvântului Meu nu va trece ca să nu se împlinească, așa cum a fost el rostit».*** Iată, s-a făcut râu peste pământ cuvântul Meu, și l-am dat oamenilor și îl dau mereu. Ia și bea din el, omule, și caută-l cu sete, că el te caută umblând de la margini la margini și te strigă să însetezi după el. El este Dumnezeu Cuvântul, și din gura Mea izvorăște el, iar Eu sunt locașul Tatălui, tronul lui Dumnezeu sunt, Mielul lui Dumnezeu sunt. Amin.

Și acum, o, țara Mea de venire pe pământ acum, la sfârșit de timp, dacă Eu, Dumnezeu Cuvântul, Mă revărs pe vatra ta cu râul și apa vieții, precum stă scris în Scripturi, tu ești cea vestită peste popoare că **ești țara Mea de nuntă**, că ești vatra în care Eu, Domnul, Mielul Tatălui, M-am așezat cu masă de cină a cuvântului Meu, și **în acest cuvânt voiesc să botez toate neamurile pământului**, și iată, aceasta fac, și **aidoma ca în vremea lui Noe lucrez, aducând pe pământ râul și apa vieții și prinzând sub el popoarele, ca să vină să bea și să înseteze apoi după viața cuvântului Meu de peste el, dar iată, găsesc peste tot petrecere, mâncare și băutură găsesc pe pământ, însurat și măritat găsesc pe pământ, și omul nu aude vuietul venirii Mele, căci Eu vin lin, și lin grăiesc în cuvânt.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților apostoli Petru și Pavel, din 13-07-2007.

***

În duhul sărbătorii de Bobotează Eu, Domnul, întâmpin iarăși pe poporul Meu, căci sărbătorile Mele și ale sfinților Mei s-au făcut și se fac cărări de coborâre ale Duhului Meu Cel învățător peste fii, și iată, Ioan, nașul Meu de botez, așteaptă la hotarul dintre zi și noapte ca să Mă mărturisească pe Mine și pe poporul Meu în cer și pe pământ, sus și jos, așa cum tot cerul de sfinți așteaptă. Amin.

Ridicați-vă, voi, porți, că Eu iarăși intru în carte cu sărbătoare de Bobotează, că voiesc să se boteze în cuvântul Meu toți cei ce cred în venirea Mea cea de acum, **căci cel ce este botezat, este cel ce este credincios Ființei Mele cea de Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și lucrării cuvântului Meu, cu care am coborât și cobor pe pământ**, și apoi să-i spun celui ce Mă aude prin porți, **să-i spun să se boteze în cuvântul Meu**, în Duhul Meu, după cum Ioan, Botezătorul Meu, a spus la Iordan celor ce veneau la el, le-a spus: ***«Pocăiți-vă!».*** Amin, amin, amin.

– O Dumnezeule Miel, eu numaidecât am intrat în cartea Ta cu poporul Tău, căci aștept aceasta ca unul plin de dor și de duh mărturisitor, că nu e fericire mai dulce în cer pentru sfinții Tăi ca și aceea de a putea să Te mărturisească ei din cer pe pământ prin venirea Ta cea de acum cu sfinții Tăi. Și eu, ca și Tine, tot așa și eu îi spun poporului Tău și la tot omul care ne ia de pe masa nunții Tale de cuvânt, le spun la toți care aud din cer glasul Fiului lui Dumnezeu, trâmbița pentru înviere, le spun să se boteze în cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă eu le-am spus la cei ce veneau spre mine la apa Iordanului pentru botez, le-am spus: ***«Pocăiți-vă! Eu unul vă botez cu apă spre pocăință și spre iertarea păcatelor prin pocăința voastră, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine și este Cel mare, și Acesta va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc».***

O, cum să facem, botezătorule Doamne, cum să facem, Doamne, să-l aducem pe om la pocăință, și apoi la botezul cu Duhul Sfânt? Când eu propovăduiam în deșertul Iudeii împărăția lui Dumnezeu, care se apropia de iudei ca să-i cuprindă în ea, chemam la pocăință pe cei ce mă auzeau, și venea Ierusalimul și Iudeea și împrejurimile Iordanului, iar eu îi botezam cu apă pe cei ce-și mărturiseau păcatele cu pocăință, dar am văzut și pe farisei și pe saduchei că veneau la botez, iar eu, văzându-i vicleni, i-am oprit și le-am spus să facă roade vrednice de pocăință dacă nu știu să se pocăiască pentru botezul cu apă, iar dacă ei se bizuiau în chip fățarnic pe Avraam, i-am înfruntat și le-am spus că Dumnezeu poate să ridice lui Avraam fii chiar și din pietre, și i-am numit pe ei pui de năpârcă, și pe drept i-am numit așa pe cei ce credeau că vor scăpa oricum de mânia ce va să vină peste cei ce și-o lucrează pe ea și nu salvarea lor, iar apoi ei s-au dus într-ale lor nelepădându-și păcatul din ei, păcatul semeției și al neiubirii de Dumnezeu, păcatul cel

din strămoși, și cu care poporul iudeu dădea la moarte pe cei drepți din el ca să-și facă ei loc cu împărăția lor sub numele de fii ai lui Avraam, dar ei erau pui de năpârci, Doamne, căci când Tu ai venit pe pământ, ei Ți-au păzit viața ca să Te omoare chiar din vremea pruncie, Doamne, dar au făcut ei aceasta după ce Te-au aflat de la mine, căci Tu ai ieșit și Te-ai arătat și Te-ai mărturisit apoi și pentru salvarea lor, iar ei Te-au dat la moarte apoi prin păcatul hulei și al vânzării, Doamne.

O, eu grăiesc poporului Tău de azi cuvânt de iubire pentru Tine, Învățătorule al meu și al lui, iar Tu binecuvintează acum cuvântul meu!

– Amin, amin, zic ție, Botezătorul Meu, Eu sunt Cel ce botez cu Duhul Sfânt și cu foc, iar tu vestește această taină și putere a botezului acesta, vestește-o poporului Meu de azi. Amin.

– Domnul Iisus Hristos este Cel ce botează cu Duhul Sfânt și cu foc. Apropie-te de mărturisirea mea, popor născut din cuvântul lui Dumnezeu, căci botezul cu Duhul Sfânt a lucrat cu putere, și la vedere a lucrat după ce Domnul S-a dus la Tatăl și Și-a lăsat ucenicii la lucru ca să așeze ei biserica Domnului pe pământ, iar Duhul Sfânt Se desăvârșea în cei ce veneau la pocăință și apoi la apa botezului spre iertarea păcatelor lor, și erau cuprinși în Duhul Sfânt cei ce se botezau în numele lui Hristos. Dar cum aceasta? O, ferice și iar ferice de acela care știe să vină la Dumnezeu, că acela este cel ce se pocăiește mărturisindu-și toate păcatele, toată moartea din el, spălându-se de ea prin pocăință și prin apa care mărturisește de pe pământ, și apoi acela se unește cu lucrarea Duhului Sfânt, făcându-se vas nou, om nou, iar Duhul mărturisește apoi din cer și Se slăvește cu semnul Lui în cel botezat cu Duhul Sfânt, și iată, Domnul S-a dus la Tatăl pentru ca să-L trimită pe Duhul Sfânt și să Se coboare El în cei ce se curăță de sine ca să intre în ei Duhul Sfânt, împărăția lui Dumnezeu cu toată slava ei, cu Duhul Sfânt al ei, duhul sfinților împărăției cerurilor pe pământ, și iarăși spun: Ferice celor ce știu să vină la Dumnezeu, că aceia fiii lucrării Duhului Sfânt se vor face, și se vor chema așa apoi. Amin.

O, popor al Mielului Cel junghiat! Sângele Lui îl spală de păcat pe cel ce știe ce înseamnă nașterea cea din cer, nașterea cea din pocăință și din botezul cu Duhul Sfânt. O, uită-te bine în mijlocul tău și vezi! Semnele Duhului Sfânt grăiesc în cei ce s-au dat să fie vase purtătoare de Dumnezeu. Dacă ai păcat asupra acestei lucrări de venire a Domnului pentru ca să-Și facă El cu ea fii ai împărăției Lui pe pământ între oameni, fii povățuiți și crescuți cu Duhul Sfânt, scoală-te și te fă pui de Dumnezeu, căci fariseii și saducheii erau pui de viperă când se îndreptau spre botezul cu apă la Iordan fără ca ei să-și spele în apă și în mărturisire cu pocăință păcatele lor cele ascunse, și prin care ei mușcau pe furiș, dar duhul proorociei i-a vădit pe ei cum sunt și i-a scris în cartea vremii. O, înțelepțește-te din pilda aceasta și învață puterea și taina botezului cu Duhul Sfânt, Care vădește răul din om ca să-și curețe Luiși arie în om dacă omul știe să înțeleagă cum poate să-L aleagă pe Dumnezeu lucrător în el, lucrător cu Duhul Sfânt în cel ce-și descarcă sarcina sa ca s-o ia pe a Domnului s-o poarte apoi.

O, fiule al acestui cuvânt, o, pui de Dumnezeu, dacă ai păcat asupra Duhului Sfânt, Cel din mijlocul tău lucrător pentru tine, și nu știi că ai acest păcat, eu îți spun că-l ai. Scoală-te, dar, și te curățește prin pocăința cea cu umilință lucrată, căci Domnul te așteaptă să fii purtător de Duh Sfânt, Duhul Care mărturisește din cer în cei ce se botează în El. Scoală-te ca să te botezi cu acest botez, căci botezul acesta s-a făcut râu mare peste tine ca să se boteze în el toți cei la care ajunge acest râu de botez, iar tu ai acest râu. Mulți în tine, popor credincios al acestui cuvânt de

venire al Domnului, mulți în tine nu știu puterea și taina botezului cu Duhul Sfânt, Care lucrează apoi din om, însemnându-l pe el botezat. O, ție îți trebuie putere de pocăință, fiule, iar pentru această minune îți trebuie minte-minune, iubire-minune, temere de Dumnezeu-minune, și-ți trebuie credință-minune, credință ca a lui Avraam, care a crezut nestrămutat că Domnul a venit la el, la masa lui și în viața lui. O, dacă nu vezi bine lucrarea lui Dumnezeu în mijlocul tău, ai încă păcat împotriva Duhului Sfânt. Dacă nu știi să te cunoști în acest păcat, poți să înțelegi singur. Curge din tine râul Duhului Sfânt între frate și frate și în părți spre cei străini de viața lui Dumnezeu? Înțelegi tu voia lui Dumnezeu peste tine precum în cer pe pământ? Are Domnul de la tine rod de Duh Sfânt? Ai tu rod de-al Domnului în tine și în jurul tău? Ești blând și smerit cu inima ca Domnul tău? O, eu te învăț minte și te învăț pocăința. Caută să vezi dacă nu cumva ai lovit în cărarea Domnului spre tine, dacă nu cumva ai fost apoi ascuns cu aceste lovituri, iar când Domnul ți le-a spus n-ai voit să te curățești ca să fii curat și apoi credincios așezării Lui cu care stă înaintea ta. Te-a povățuit Domnul să vii la El cu fratele tău, pe care l-ai doborât de la lucrarea inimii curate între frate și frate, între Dumnezeu și creștin, că iată, Domnul îl plânge și azi pe poporul cel de demult, cel din vremea trupului lui Verginica, popor care n-a venit la pocăință când a greșit față de lucrarea Domnului între frate și frate, față de credința și statornicia sa și a fratelui său.

Vine Domnul la tine cu multul și te îndeamnă să te botezi cu Duhul Sfânt, Care-l face nou pe om mai mult decât apa care mărturisește de pe pământ. O, spală-te în vasul acesta, popor de demult al acestui cuvânt, și tu, cel de azi popor al Domnului, dar să auzi ce-ți spun. Tu trebuie să fii popor frumos prin lucrarea Duhului Sfânt, Care Se sălășluiește în cei curați de sine și de păcat împotriva fraților lor. O, lasă-te spre frumusețea feței Duhului Sfânt, căci Duhul Sfânt Se revarsă când El este, și acesta este semnul celor curați pentru Duhul Sfânt, Care Se dovedește prin rodul lor cel adus lui Dumnezeu, rod de ucenici pentru Duhul Sfânt pe pământ. Amin.

O, Doamne, să se curețe poporul Tău cel de demult al acestui cuvânt și cel de azi popor al Tău de peste tot, să se curețe de tot ce Te îndurerează și să învețe el lucrarea aceluiași duh în ei, lucrarea Duhului Sfânt, Care leagă biserica într-un singur duh, Duhul lui Hristos. Amin.

O, mult aș mai grăi, Doamne, o, mult aș mai îndemna eu pe poporul Tău spre botezul cel de la Tine! De peste tot, pe unde ai Tu fii credincioși venirii Tale cea de acum, aș vrea să se strângă poporul într-o unire de Duh Sfânt, și așa să-și cunoască el lucrarea sau nelucrarea, curăția sau necurăția inimii frate pentru frate, și așa să se boteze el apoi în puterea Duhului Sfânt, lucrător cu multul, Doamne, prin duh de biserică peste cei ce se nasc din El pui de Dumnezeu, puii Duhului Sfânt, rod al Duhului Sfânt, Duhul Care naște biserica lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

– Eu, Domnul, îți văd durerea, Botezătorule al Meu, căci Noi suntem fiii durerii, și de aceea suntem. Hai să Ne așezăm sărbătoarea de azi, și apoi vom grăi mai aprins cu poporul Meu de azi. Amin.

Poporul Meu, mergi, tată, acum, în căminul trâmbiței Mele cu rugă și cu laudă pentru ziua de sobor a Botezătorului Meu Ioan. Mergi, tată, și așează acolo zi de slăvire, zi de duh peste acel așezământ sfințit de cuvântul Meu acum, cămin nou-născut, cu lucrare de nou Ierusalim așezată peste el. Amin. Vom veni apoi înapoi pe colină și vom zidi peste tine lucrare de Duh Sfânt, și apoi vom scrie toată cartea zilei, tată, că e de lucru peste statura cea întreagă a poporului Meu de peste

tot. O, mult lucru e de lucrat, mult, tată, mult pentru fața și viața cea întreagă a poporului Meu de peste tot.

Voi, copii din porți, sunteți sub greu, tată, căci poporul nu știe să-și facă bine curățirea sa. Cei ce știu să stea bine lângă voi, aceia sunt cei mai crescuți și cei mai de folos Mie și vouă sub sarcina Mea cea de azi cu voi. Iată, taină mare îi spun poporului Meu de peste tot: **Cel ce nu știe sau nu poate să lucreze la împărăția Mea, care se zidește și care zidește acum pe pământ, acela măcar să nu strivească lucrul celor ce lucrează la ea peste om.** Aceasta este ceea ce vom lămuri astăzi prin învățătura cea sărbătorească de azi, în duh de Bobotează lucrând aceasta. Amin.

Pace și duh de Bobotează las Eu peste creștetul și peste inima poporului Meu, și Îmi voi învăța iarăși poporul, căci sunt Domnul Învățătorul. Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2008

***

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în acest nume crede și se botează tot neamul creștinesc de pe pământ. Amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, în acest nume M-am făcut și Mă fac cuvânt acum, la sfârșit de timp, căci Tatăl Mă trimite să lucrez așa, dar cel ce nu înțelege crucea Mea atunci și acum, zadarnică îi este credința, **zadarnic îi este botezul dacă nu vine după Mine cu viața sa așa cum au venit sfinții pe urma Mea** atât cât au petrecut ei pe pământ, după ce iubirea lor se făcea în ei iubire de Dumnezeu, iubire și sfințenie în duhul, în sufletul și în trupul lor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei cruci, din 27-09-2008

***

Pace vouă, copii din porți! Așezați-Mă în carte ca să păstoresc pe cei ce vin la apă de Bobotează și pe cei ce nu vin, și **pe cei ce vor auzi cuvântul Meu de Păstor, cu care Eu botez inima omului cu botezul Duhului Sfânt ca să-l nasc pe om de sus**, căci omul este născut de jos. Și acum, iată, păstoresc. Amin.

O, luați aminte, luați aminte voi, cei care înțelegeți prin darul Meu de peste om, și voi, cei care nu înțelegeți statul lui Dumnezeu cu omul, împărăția Mea cu cei ce Îl cunosc pe Dumnezeu! Luați aminte și strigați la Dumnezeu să vă desfacă urechile și apoi mintea ca să-L pricepeți pe Dumnezeu pe pământ ca și în cer cu împărăția Sa și cu voia Sa, căci Eu acum două mii de ani Mi-am învățat ucenicii să ceară la Dumnezeu să fie pe pământ ca și în cer împărăția Mea și voia Mea.

Eu sunt Cel ce botez cu Duhul Sfânt și cu foc pământul și noroadele de pe el, și am grăit în zi de Bobotează poporului adunat la izvorul Meu, și am grăit noroadelor. Fericiți cei ce au urechi de auzit și fericiți cei ce împlinesc cuvântul Meu în vreme de întuneric, în vreme de necredință!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2009

***

Glasul Meu se face cuvânt și praznic de Bobotează și intru în cartea Mea cu poporul Meu de azi, carte care mărturisește că Eu, Domnul Iisus Hristos, așez în vremea aceasta cuvânt între

Mine și om, **glasul care se aude din cer și până în morminte**, precum este scris în Scripturi, iar îngerii venirii Mele Îmi slujesc și se fac pod între cer și pământ, de sus în jos peste văzduh, și nori de îngeri Mă poartă deasupra poporului Meu când Eu grăiesc lui cuvântul Meu de azi. Amin.

E zi de praznic de Bobotează și Mă vestesc botezător peste ape și peste cei ce iubesc venirea Mea cea de azi, adunându-se lângă izvorul Meu de cuvânt la sărbătoare. Binecuvântare peste masa cerească de azi rostesc Eu, Domnul, și peste apele din fântânile curților Domnului, ca să se reverse din ape în ape cu putere de cuvânt și cu duh de înnoire a lumii din loc în loc, că Eu am aici comoara Mea cea scumpă din țarina neamului român și o păstrez Mie mărturie și o prețuiesc cu ocrotirea Mea și Mă slăvesc în ea peste pământ cu slava cuvântului Meu, că a venit vremea. Amin.

Se binecuvintează și se sfințesc înnoit, cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Duhului Sfânt apele din fântânile curților Mele cu poporul Meu cel din mijlocul neamului român. Amin.

Cei ce vin și cei ce nu vin la apa acestor izvoare iau din ele vrând-nevrând, căci îngerii bobotezei poartă din ape în ape apele de aici, iar Eu pun pe poporul cuvântului Meu să stropească pe unde trece cu apa aceasta, care alungă demonii și toate duhurile rele, care se cutremură și se clatină de peste tot pe unde cad picături din apa aceasta, apa izvoarelor curților Mele de azi.

Luați și turnați în fântânile Mele cu voi apă atinsă de Duhul Sfânt, de îngerii apelor și de mânuțele voastre sfințitoare prin cuvânt rostit peste ape, voi, slujitori ai tainelor Mele pentru cei credincioși, căci apele de aici sunt luate de îngeri și turnate în apele mari, spre mărturia lucrărilor Mele cu voi pentru curățirea și sfințirea pământului, pentru toate tainele Mele lucrătoare pe pământ, căci pământul este împărăția Mea, așternut picioarelor Mele, taină mare, de care omul uită și tot uită, dar nu uit Eu, și nici îngerii Mei, și nici sfinții Mei, oștirile cu care Mă port din loc în loc între cer și pământ Împărat a toate câte sunt. Amin.

… În zi de praznic sfânt vă învăț pe voi, cei strânși lângă Mine la masă de cuvânt, vă învăț, fiilor, puterea botezului, darul credinței, cu care Eu voiesc să fiți voi botezați. Botezul în credință e mare, fiilor, și vai celui ce pierde sau își vinde această cămașă de botez! Priviți pe David, care prin credință vedea departe, peste timp, și Mă vedea pe Mine preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec, prin care Tatăl a lucrat, și a zis David: ***«Zis-a Domnul Domnului meu: Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec!»***. **O, și poporul Meu de azi a fost văzut peste timp de către prooroci, dar proorocia este numai pentru cei credincioși**, și numai prin ei poate Dumnezeu să Se împlinească pe pământ cu împărăția Sa între oameni, înăuntrul lor fiind ea și lucrând împărăția ei și tainele ei, care se împlinesc, așa cum și cu Mine s-au împlinit cele tainic rostite de Tatăl prin prooroci. Așa Mi-am întocmit Eu lucrarea Mea de azi și pe poporul ei și am din ea și martori în cer, și am și pe pământ, și am, căci sunt Învățător cu putere de cuvânt și Mi-i culeg pe cei credincioși până la sfârșitul tot prin ei, iar cu cei necredincioși nu pot nimic, căci în vremea încercării ei se leapădă, spre rușinarea lor.

Vă dau, în duh de Bobotează grăiesc cu voi tainele sfinte și vă dau putere să credeți în ele ca Avraam și ca Moise și ca David și vă învăț cum să aveți credință și s-o păstrați apoi comoară scumpă și nejefuită de vrăjmașii care încep cu casnicii voștri. **După necredința lor îi veți cunoaște pe ei vrăjmași ai voștri, căci cei ce cred, sunt cei binecuvântați, sunt cei botezați în botezul credinței, nașterea cea de sus a omului.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-2010.

***

Mă fac cu dor cuvânt între cer și pământ, că a tăcut o vreme cuvântul Meu, și plânge văzduhul după glasul Meu, și s-a învățat toată facerea să se hrănească din cuvântul Meu cel din zilele acestea, și toate Mă au de stăpân al lor și Îmi slujesc cu credincioșie, dar mai mult decât toate acestea ar fi să Mă aibă omul de Stăpân. El însă nu s-a deprins să-i fie Dumnezeu stăpân și de aceea nu-L primește și nu-L așteaptă prin cei trimiși de Dumnezeu la el.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul Tatălui Savaot, iar Duhul Sfânt este Duhul Tatălui și Duhul Meu, și în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt botez în cuvântul Meu cerul și pământul și toată facerea și stau de vorbă cu omul, căci omul nu s-a deprins încă să-i fie Dumnezeu stăpân pe pământ, căci vrea el să fie stăpân, și s-a învățat să-l slujească Dumnezeu pe el, iar el pe Dumnezeu nu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-2010.

***

Cartea Mea cea de azi se întocmește pe pământ din cuvântul Meu cel din zilele acestea, și rând pe rând cuvântul Meu se așează în ea și o împlinește pe ea atât cât fi-va ea să se împlinească prin cuvântul Meu, care se strânge în ea, că **este scris că cerul se va face sul, iar pământul și tot ce e pe el va intra la curățat în foc, dar cuvântul Meu va rămâne și va face el cerul cel nou și pământul cel nou,** după cum este proorocia pentru această facere în cartea Mea cea de până la întruparea Mea, și apoi în cartea Mea cea de după aceea, și, iarăși, în cartea ucenicilor Mei, a trimișilor Mei în urma Mea peste neamuri cu vestea că a venit împărăția cerurilor pe pământ, și aceasta spuneau ei acum două mii de ani.

O, mare păcat face omul îndărătnic, omul cu mintea scurtă prin ceea ce dă el să zică atunci când zice că Scriptura de pe pământ, cartea căreia i se zice Scriptură, numai ea are menirea să măsoare grăirea lui Dumnezeu toată. Dar dacă Eu Mă fac acum carte pe pământ și-Mi așez în ea cuvântul Meu cel din vremea aceasta, așa cum este scris în Scripturi să vin iar și să Mă fac cuvânt și carte pentru judecata faptelor oamenilor și să dau prin ea fiecăruia după cum este fapta sa, **nu mai are Dumnezeu voie să facă această împlinire?** O, cât de mult Mă așteaptă îngerii și oștirile de sfinți toate și toți cei morți cu **glasul cuvântului Meu cel de azi, despre care este scris că îl vor auzi cerul și pământul și morții din morminte**, și spun aceasta ca să aduc aminte celor ce Mă închid în filele Scripturii că **Eu, Domnul, grăiesc azi pe pământ pentru că este scris în Scripturi să împlinesc așa, că a venit vremea judecății, și a venit vremea să vin și să judec viii și morții, și aceasta fac Eu prin cuvântul Meu cel de azi**, și îi spun omului cel cu mintea scurtă, care zice că a învățat carte multă, îi spun că **lucrarea Mea este cuvântul, și este din veac și până în veac lucrarea cuvântului Meu.** Îi mai spun o dată omului care se bate în piept cu Scriptura în mână că dacă în cartea Apocalipsei lui Ioan este scris că va primi blestemele cele scrise în cartea aceea cel ce va îndrăzni să scoată sau să adauge în ea ceva la cele scrise în ea, Eu, Domnul, îi mai spun o dată omului îndărătnic în felul acesta că despre cartea Apocalipsei este vorba, despre Apocalipsa

lui Ioan să nu adauge în ea sau să scoată ceva din ea careva, căci ucenicul Meu știa că omul este îndrăzneț, și l-a legat pe om sub acest cuvânt ucenicul Meu, căruia i-am arătat vremea judecății și harta toată a judecății faptelor oamenilor care au fost și care sunt pe pământ până în ziua cea din urmă, până la biruința Mielului lui Dumnezeu, precum este scris.

… O, în această zi de sărbătoare Mă pomenesc Eu, Domnul, în mijlocul poporului cuvântului venirii Mele celei de acum, însoțit de cei din cer, de ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, cu care am umblat pe pământ din ziua botezului Meu și până în clipa înălțării Mele iarăși lângă Tatăl, după ce Mi-am săvârșit toată lucrarea cea văzută pentru care am venit pe pământ s-o săvârșesc, și s-o las apoi întărită în ucenici pentru cei ce din neam în neam vor crede și se vor boteza în numele Meu, Piatra din vârful unghiului, Iisus Hristos, Piatra pe Care Dumnezeu Și-a așezat biserica Sa și pe slujitorii ei pentru oamenii cei credincioși de pe pământ.

O, ucenici iubiți, voi după înălțarea Mea lângă Tatăl ați primit îmbrăcare în putere și în înțelepciunea vorbirii cea prin Duhul Sfânt, pe Care vi L-am promis și vi L-am și dat apoi, și ați învățat întru El pe oameni credința în Iisus Hristos, Piatra bisericii, și n-ați mai zidit pe o altă temelie noroadele de pe pământ, căci Eu v-am trimis pe voi până la toate marginile cu vestea împărăției lui Dumnezeu și v-am spus: ***«Oricine va crede și se va boteza, se va mântui, și tot cel ce nu va crede, se va osândi»***. V-am adunat și v-am spus: ***«Îmi veți fi martori în Ierusalim și în toată Iudeea și în Samaria și până la marginile pământului. Câte veți lega pe pământ, vor fi legate în cer, și câte veți dezlega pe pământ, vor fi dezlegate în cer, și dacă doi dintre voi se vor învoi pe pământ asupra oricărui lucru ce vor cere, va fi dat lor de către Tatăl Meu, Care este în ceruri, căci unde sunt doi sau trei în numele Meu adunați, acolo sunt și Eu în mijlocul lor».***

O, să plângem în cer și pe pământ, ucenici pomeniți azi cu zi de sărbătoare pentru voi în duh de biserică, și vom iubi această zi, zi a adevărului cel despecetluit din Scripturi, dar pecetluit sub cheie de către apostolii minciunii. Iată zi mărturisitoare, cu martori din cer și de pe pământ scrisă în cartea Mea cea de azi, grăirea Mea cea înlăcrimată în cer și pe pământ, ca și a voastră, o, ucenici ai Mei, cărora Eu v-am dat putere să dezlegați câte sunt pe pământ de dezlegat și să descuiați câte sunt pe pământ încuiate de om, și să încuiați câte au ieșit de la om descuiate împotriva lui Dumnezeu. **Vă dau vouă, celor dintre sfinți, ucenici ai Mei acum două mii de ani, vă dau să descurcați înțelesurile încurcate de cei ce n-au iubit să fie ucenici, ci au iubit să fie mari și cu coroană stând pe tronuri de mătase în numele Meu peste mulțimi, așa cum Eu și cu voi nu am stat pe pământ, ci am stat pe cruce și cu cruce între oameni.** O, unde sunt cei ce ar fi să Ne fie urmași asemenea cu Noi? O, unde?

— O, nu, nu mai sunt pe nicăieri, Doamne, așa învățători și așa ucenici. S-au boierit toți, așa cum Tu i-ai plâns în cartea Ta din ziua aceasta.

Eram pe pământ biserică a Ta, după ce Te-ai dus la Tatăl iarăși, și Tu ne-ai numit ucenici și ne-ai numit apostoli vestitori, și slujeam numai cuvântului Tău, împărțindu-l noi întreg, și nu ciuntit peste cei ce credeau și se botezau și se pecetluiau cu semnul Duhului Sfânt Adeveritorul celor adevărați creștini credincioși, și nimeni nu putea să-L înșele pe Dumnezeu, căci cuvântul Duhului Sfânt îi descoperea pe cei înșelători, pe cei lacomi, pe cei ce voiau să ia pe bani daruri de la noi ca să aibă și ei ca noi, dar azi numai cu bani se zidesc apostolii, și lumea este încuiată afară, ca să nu le știe pe cele lucrate cu ușile încuiate și împotriva sufletului omului, iar omul să fie folosit doar să slăvească pe cel de peste el așezat mare și să-i slujească supus, și măcar de-ar

*fi de partea Ta cel mare așezat. Se cutremură sfinții și părinții și străbunii cei buni când văd ce este sub nume de biserică pe pământ. Pe vremea când noi, ucenicii Tăi, mergeam și ridicam spre Tine din loc în loc fii credincioși venirii Tale, biserică a Ta pe pământ și cu slujirea Ta prin ea, și nu a omului, noi ridicam și ungeam cu mirul sfințeniei și prin punerea mâinilor preoți și diaconi peste credincioși, ca să aibă pe masă prin slujitori trupul și sângele Tău de hrană cei ce se făceau fii ai Tăi pe pământ, și întrebam pe toți credincioșii dacă știu ei de e vrednic sau nu de preoție cel ce avea să fie așezat să facă hrană din cer pe Dumnezeu la creștini, iar creștinii ne vesteau după adevăr dacă este sau nu vrednic de preoție cel ce urma să se facă slujitor credincios bisericii Tale. O, de multă, multă vreme nu s-a mai lucrat ca și noi pentru felul alegerii slujitorilor, și iată, altfel se întâmplă, căci taie și spânzură, după cum spune vorba înțeleaptă, numai cei ce stau mari peste gloate, și cu puterea toată stau, și altfel zic aceștia și nu mai zic cum ziceam noi, întrebându-i pe cei ce erau biserica Ta dacă e sau nu vrednic cel ce urma să fie slujitor. Acum zic ei, ei singuri peste capul celui ales de ei și îl vestesc ei vrednic pe acela și zic tuturora: „**Vrednic este!**“, și toți se apucă să cânte la fel: „**Vrednic este!**“, și așa răspund, dar nu la întrebare răspund, ci cu hotărârea luată sub cheie de către ei, și așa folosesc ei cheile, ca să încuie și ca să descuie cu ele și zic că Tu ai dat cheile ca să se lucreze cu ele așa. Dar cum, oare, trebuie înțeleasă această Scriptură a Ta, pe care ai rostit-o nouă atunci? Dacă Tu ești ușa, pentru că așa ai spus Tu că ești și că prin Tine intră cel ce intră, cheia ușii nu mai ești tot Tu, nu e tot Hristos, Piatra bisericii? O, iată cum leagă și cum dezleagă ușa și cheia cei care au umplut pământul de slava lor, cu care stau sub numele Tău pe pământ!*

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2010.

***

Mă scriu în cartea Mea cea de azi cu ziua aceasta de pomenire a biruinței Mele, când Eu, Domnul, am avut putere să așez, cu martori din cer și de pe pământ, piatra de temelie a înnoirii celor ce s-au stricat de aproape două mii de ani de către oameni, **așezarea pe piatra ei cea dintâi a bisericii Mele, așa cum a fost ea așezată de Mine prin apostolii Mei, și apoi prin ei vreme după vreme,** până ce omul cel din afară s-a amestecat de Mi-a clătinat temelia și a făcut ca el și n-a mai făcut ca Dumnezeu, și multă vreme M-a durut și M-a tot durut, până ce acum Mi-am așezat pe pământ ceea ce era scris să fie, mai înainte de a da omul fărădelegii să șteargă de tot urmele Mele dintre oameni, fața Mea, prin biserică după voia Mea înaintea Mea.

Mă scriu în carte cu ziua începutului cel nou, pe care-Mi am acum lucrarea cuvântului Meu și pe poporul Meu cel nou, care ascultă de povața Mea, căci celor ce trebuie să fie ai Mei și cu Mine, Eu le-am spus: ***«Ieșiți din lume, poporul Meu, ca să nu vă îmbătați din vinul ei și să gustați din chinul ei apoi»***, și am mai spus în vremea cuvântului Meu cel de azi că poporul Meu cel de la sfârșit va fi despărțit și deosebit de toată lumea de pe pământ și va sta cu Mine și Mă va sluji, iar Eu voi purta grijă de el și Mă voi vesti prin el cu râul cuvântului Meu peste pământ și voi merge cu el curgând și **voi hrăni din loc în loc pe cei ce vor crede și se vor boteza în acest râu, spre înfierea lor de către Dumnezeu**, ca să fie ei fii ai lui Dumnezeu în mijlocul unui neam viclean, care nu vrea să știe de la Mine cum se trăiește cu Domnul pe pământ, căci cine învață pe Domnul de la oameni, iată fața lor, care nu seamănă cu Mine pe pământ, cu biserica pe care Eu am așezat-o acum două mii de ani prin ucenicii Mei și care numai în mare taină a mai putut ea viețui cu fața Mea între oameni!

O, mulți au dat și încă dau să se strângă pe lângă minunile Mele, de le bate inima o clipă sau două sau trei, dar minunea este alta, căci Eu socotesc cu câți rămân, nu cu câți se pornesc după minunile Mele. Așa am lucrat și acum două mii de ani, și se țineau cu miile după Mine, dar rămâneam cu doi, trei prin fiecare încercare de a-i trage pe ei la Tatăl.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2010.

***

O, nimeni să nu se mire de împotrivirea, de nepăsarea celor ce aud și zic că nu aud, de cei ce știu că Eu trebuie să vin și nu Mă primesc când vin, de cei cărora le grăiesc și nu fac așa cum le grăiesc Eu. Așa am fost primit și acum două mii de ani, după ce atâta putere am dovedit între oameni pe pământ în cuvânt și în faptă, iar cei ce s-au vrut mari peste oameni, și-au văzut mai departe de ale lor și M-au dat de peste ei când Tatăl M-a trimis să-i păstoresc pe ei spre viață veșnică, și n-a fost loc pe pământ unde Eu am mers și peste care am cuvântat, și să nu se vadă apoi urmele Mele peste cei ce nu M-au primit când am intrat la ei, și **așa va fi și azi și așa Mă voi adeveri Eu Dumnezeu adevărat prin această venire a Mea prin cuvântul Meu cel de azi, așa cum era scris să vin și să grăiesc și să Mă audă viii și morții și să învieze dacă vor, dacă au putere să creadă și să asculte de voia Mea peste ei.**

O, s-au scurs vremile toate și a venit vremea să vin cu zilele cele de apoi și voiesc să-Mi culeg un popor și să-l ocrotesc de vremea judecății, căci judecata suflă cu putere peste tot, și Domnul este cu lopata în mână și Își curăță aria și Își adună grâul în jitniță, iar pleava în foc, căci așa este scris despre vremea judecății și a botezului cu Duhul Sfânt și cu foc peste oameni, și nu știe omul gustul cel dulce și plin de viață veșnică al Duhului Sfânt, Care spală omul de păcat și îl face înger, dacă poate să se umilească și să creadă, **căci tot cel care se umilește are cale spre lumină înaintea sa, iar cel ce nu se poate umili primește botezul cel cu foc, care este usturător peste om.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-2010.

***

Să fie pe pământ cuvântul Meu și să se așeze în cartea sa cu praznic de Bobotează, că oștirea cerească vine la izvorul Meu de cuvânt pe pământ ca să se răcorească de dorul Meu cel după om, și pe care-l împart cu sfinții Mei, și tot așa și vin, vin cu sfinții Mei, iar între ei am pe botezătorul Ioan de-a dreapta Mea, slăvit în ziua aceasta între cei din cer, că dulce i-a fost lui mâna și graiul în ziua de Bobotează când Duhul Sfânt, în chip de porumbel la înfățișare, a venit din Tatăl la Iordan și a zis deasupra Mea cuvântul Tatălui Meu: ***«Acesta este Fiul Meu Cel iubit»***. Amin.

S-a pornit din zori spre izvor oștirea adunată acum la izvor ca să ia din apa de Bobotează, iar Eu, Domnul, îi întâmpin și le spun lor cu dulce glas botezător: „Pace vouă!“, le spun lor, și le spune lor așa și botezătorul Meu, pe care îngerul ceresc, cel nevăzut acum, îl cuprinde în el, ca să dea și el cuvânt de Duh Sfânt poporului adunat.

Pace ție, o, pace ție, popor adunat la izvor! Îmi slobozesc glasul și rostesc pe Duhul Sfânt Mângâietorul și Îl așez peste ape și zic: **Se binecuvintează apa de Bobotează cu puterea și cu lucrarea Duhului Sfânt, și se sfințește ea cu această putere de cuvânt. Amin.** Se binecuvintează credința și dragostea ta, popor venit la izvor, și se sfințesc ele cu această putere de cuvânt, cu Duhul

Sfânt Mângâietorul, fiule! **O, botează-ți credința și dragostea ta în râul cuvântului Meu, ca să prindă ele viață și față în ființa ta! O, lasă-te spre înnoire de botez**, că noi mereu trebuie să-ți fie credința și fapta ei! Puterea ta este credința și este ea puterea Mea în tine apoi, că iată, prin credință avem de așezat și de lucrat nașterea din nou a lumii, măi fiule. Cel fără de credință în el pentru Mine nu este unul ca acela, căci tot cel ce este prin credință este. Dau glas peste tine și te rog, înmulțește în tine credința, fiule, iar ea va înmulți dragostea ta și faptele acestora, ale credinței și ale dragostei, ca rodul dragostei tale să strălucească înaintea ta și înaintea Mea și să învețe din ea cei ce se uită la tine, căci tu ai de împărțit cerul pe pământ peste tine și peste oameni, tată.

Stau cu praznic de Bobotează în mijlocul tău, popor cu dor în piept pentru venirea ta la izvorul Meu de cuvânt, izvor de Bobotează, fiule. Îți dau, tată, harul Duhului Sfânt Mângâietorul. Harul este lucrare mare, și trebuie să înveți de la învățător să-l ai și să-l lucrezi, înmulțindu-ți prin el credința și roadele ei toate, ca Ioan Botezătorul, în care a lucrat harul Meu. E vreme de har, și e cerul în așteptare ca să vadă harul lucrând pe pământ și născând fii pentru cer, cu împărăția Mea strălucind în ei și care să ia fața oamenilor, ca **să vadă ei și să-și boteze apoi fața și viața în apa râului Meu de cuvânt, care naște din nou omul, naștere de sus aducând el pentru om.**

Harul Meu să te facă în ziua aceasta, poporul Meu, să trăiești tu fiorul zilei de Bobotează a Mea în Iordan, când Ioan M-a atins pe creștet și a rostit botezul Meu, care s-a așezat apoi peste Mine în chipul porumbelului, căci **prin botezul cu apă a venit apoi botezul cu Duhul Sfânt** apoi peste toți cei ce se botezau în numele Meu prin ucenicii Mei, **și s-a așezat cerul în ei pe pământ** și se înmulțeau numărul ucenicilor Mei, **că aceasta face harul Duhului Sfânt prin cei purtători de Dumnezeu pe pământ.**

… O, pocăiți-vă și voi, de peste tot fii ai pământului, că are Domnul lucrarea cuvântului Său peste pământ și vă cheamă la pocăință, că vine Domnul, o, fii ai pământului! Să nu vă găsească Domnul goi când El vine, o, să nu vă găsească așa, că după El merge pedeapsa faptelor rele săvârșite de oameni! Căutați să fiți găsiți îmbrăcați și nu goi, că iată, vă trebuie veșmânt din apă și din Duh țesut. Harul Duhului Sfânt trebuie să se vadă peste cel botezat cu apă, și nu se vede în cei botezați acest har și grăirea lui cea mărturisitoare. Vă dau de veste: pocăiți-vă de faptele voastre cele împotriva voastră și cele împotriva lui Dumnezeu, că vine ziua întrebării! Încă mai puteți, încă mai aveți un picuț de timp.

Întoarceți-vă voi, cei căzuți de la credință, și vă va vindeca Domnul, Care mustră spre îndreptare și nu spre pedeapsă! Vine ziua Domnului! Vine Domnul, vine iarăși pe pământ Cel botezat de mâna mea în apa Iordanului, iar vouă vă trebuie căință. Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea Lui și a Tatălui Lui să fie cu voi și să vă deschidă ochii ca să vedeți lumina și să mergeți pe calea ei. Amin.

— O, mare a fost mărturisirea ta în ziua Mea de Bobotează la râul Iordan acum două mii de ani, botezătorule al Meu! Mare să-ți fie și harul cel coborât peste pământ pentru trezirea la pocăință a fiilor pământului, împătimiți de cele de pe pământ, cu care ei s-au învățat ca să trăiască așa cum le place lor! Mare este și azi mărturisirea ta, că-Mi ești mărturisitor și strigi ca și Mine omul ca să iasă la lumină și să vadă apoi! Amin.

Și acum, Eu, Domnul Iisus Hristos, botezat în Iordan de către Ioan acum două mii de ani cu apă și cu Duhul Sfânt Mângâietorul, rostesc iarăși în zi de praznic de Bobotează cuvânt peste ape și spun:

Se binecuvintează și se sfințește apa aceasta și apele de pe pământ cu ea apoi, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și apoi să sfințească ea toate ale voastre și pe voi, **căci viața cea sfântă sfințește pământul**, măi fiilor! Fiți putere sfântă prin viața voastră, ca să se sfințească de la viața voastră toți și toate în jurul vostru și peste tot pe unde treceți voi în numele Meu pe pământ!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Bobotezei, din 19-01-2011.

***

O, ce mare taină este nașterea cea de sus! Eram cu ucenicii în Iudeea și lucram cu ei peste mulți și Mi-i învățam să lucreze și să boteze, iar Eu lucram pe Duhul Sfânt peste cei botezați cu apă de către ucenicii Mei, așa cum Ioan boteza, iar când Eu am plecat la Tatăl după ce am înviat, le-am spus lor: ***«Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi»***, și am suflat asupra lor și le-am zis: ***«Luați Duh Sfânt! Cărora veți ierta păcatele le vor fi iertate și cărora le veți ține vor fi ținute»***. A suflat Dumnezeu peste ei și au luat ei Duh Sfânt, căci Cel ce vine din cer este deasupra tuturor, iar cel ce este de pe pământ pământesc este și de pe pământ grăiește, așa cum Ioan a mărturisit atunci celor ce nu înțelegeau taina curățirii și pe Mine, Mielul lui Dumnezeu, Cel Unul-Născut din Tatăl.

Mă prinde jalea din cer și până pe pământ de la semeția slujitorilor de biserici, că nu știu aceștia ce este lucrarea Duhului Sfânt, sub numele căreia ei zic că lucrează. Am suflat peste ucenicii Mei atunci și le-am spus: ***«Luați Duh Sfânt!»***, și așa au luat ei pe Duhul Sfânt și au lucrat cu El peste mulți care se botezau pentru primirea Duhului Sfânt, **dar slujitorii de biserici, care-și cumpără această slujire, cine suflă peste ei ca să ia ei pe Duhul Sfânt și să lucreze cu El peste mulți și să se cunoască lucrarea Duhului Sfânt luminând și lucrând peste cei ce vin spre ea?** Mă prinde suspinul de la cei ce se folosesc de numele Meu și n-au roade ca ale Mele și ca ale ucenicilor Mei, n-au ucenici pentru cer, n-au, ci au numai pentru ei.

O, e mare taină nașterea cea de sus, și am spus acum două mii de ani: ***«De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în împărăția lui Dumnezeu, căci ce este născut din trup, trup este, și ce este născut din duh, duh este»***. Când a fost să vin de sus, de la Tatăl, și să fiu născut de sus pe pământ, a venit îngerul Domnului și a zis Fecioarei care M-a născut: ***«Duhul Sfânt Se va coborî peste tine și vei fi umbrită de puterea Celui Preaînalt, iar Cel ce Se va naște din tine Fiul lui Dumnezeu Se va chema»***. O, Eu M-am născut de sus pe pământ, și tot așa trebuie să se nască și omul, și de nu se va naște cineva din apă și din Duh nu poate să intre în împărăția lui Dumnezeu și nici ea întru el.

O, poporul Meu, plânge cuvântul Meu între cer și pământ și aude omul glasul lui și nu se naște de sus omul. O, poporul Meu, suflu cu suflarea Duhului Sfânt peste oameni și nu iau oamenii! **Vă am pe voi biserică a Mea acum pe pământ** și mulți vin să se nască de sus ca să fie ai Mei ca și voi, dar unde voi nu puteți umbla cu facerea Mea, pe care v-am învățat s-o lucrați peste om, acolo nu este frumoasă biserica Mea și mădularele ei. Nu știe omul să vină la lumină. Cel ce vine după Mine trebuie să învețe taina crucii și lucrarea ei așa cum Eu, Domnul, am arătat și am purtat, Dumnezeu fiind, umilit și disprețuit, nemângâiat decât de Tatăl Meu și de mama Mea Fecioara,

căci pe pământ fiecare caută ale sale, a sa odihnă sufletească și cu orice preț, chiar și cu prețul lui Dumnezeu.

O, fiilor lucrători din partea Mea peste cei ce dau să vină spre facerea lor, o, fiilor, acolo unde voi nu puteți umbla pentru facerea omului, nu e frumoasă biserica Mea. Hai să facem învățătură pentru nașterea cea de sus a fiilor bisericii, tată, căci scris este: ***«Oricine face rele nu vine la lumină, căci urăște lumina pentru ca faptele lui să nu se vădească, dar cel ce iubește și lucrează adevărul vine la lumină și stă în lumină ca să se arate faptele lui că în Dumnezeu sunt săvârșite»***.

O, poporul Meu de la izvor, voiesc să învețe toți cei care Mă iau de pe masa Mea cu tine, voiesc să și împlinească ei cuvântul Meu, că **e mare cuvântul Meu și e suflarea Mea peste cei ce vor să se nască de sus, căci Eu de sus sunt, de sus vin pentru nașterea cea de sus a omului care caută cu lumină peste el și care stă în lumină.**

Am venit pe pământ pentru îndumnezeirea omului. Aceasta să știe toți cei care sunt și care voiesc să fie cu Mine pe calea cuvântului Meu cel de azi, pe calea venirii Mele de azi pe pământ cuvânt, și **trebuie să se îndumnezeiască cel ce voiește să fie cu Mine prin lepădare de sine și prin îndumnezeirea lui apoi, căci Eu asta am de lucrat peste om.**

O, nu știe omul ce este crucea, ce slavă este ea, ce drum spre înviere este ea, și de aceea se plânge el mereu, și de aceea se slăbește mereu om pe om plângându-se mereu, de parcă asta ar fi să fie lucrarea lui. **Toate câte vin peste om, ar fi să le primească el ca din mâna lui Dumnezeu și să nu-I dea Domnului peste mână, căci Dumnezeu știe ce-i este omului de folos, după cum vede El că trebuie pentru făptura cea mereu nouă a omului**, căci Eu prin suferință am venit pe pământ și tot așa am petrecut apoi, și tot așa M-am întors și M-am păstrat lângă Tatăl, căci aceasta este cununa celor ce-L iubesc pe Dumnezeu, iar **bucuria și desfătarea este calea păgânilor, nu a creștinilor, căci creștinii au bucurie crucea și pe Domnul lor, Domnul crucii, Păstorul Cel cu crucea**, Care umblă după oi ca să le dea pășunea Lui și pildă să le dea lor purtarea crucii, slava celor ce iubesc pe Dumnezeu după chipul și asemănarea Lui, căci Eu prin cruce Mi-am arătat slava și prin ea am iubit pe fiecare om, ca să-l răscumpăr pe om și să-l dau Tatălui, acolo unde el se va întâlni cu odihna lui, pe care a pierdut-o prin părăsirea lui Dumnezeu, datorie care trebuie plătită la Dumnezeu de fiecare om, ca să-și primească el iarăși înfierea cea pierdută. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Sfintei Cruci, din 27-09-2011.

***

O, e zi de praznic sfânt în amintirea Mea. La opt zile după nașterea Mea M-am supus legii tăierii împrejur cea după trup ca să rămână peste timp că Dumnezeu S-a făcut Om și S-a arătat oamenilor plin de har și de adevăr. Duhul proorociei M-a vestit atunci că voi fi spre căderea și spre ridicarea multora din Israel și ca semn de tăgadă, și așa a fost, și **așa este și azi**. Nu știu oamenii care s-au pus slujitori peste oameni în numele Meu, nu știu aceștia ce înseamnă Dumnezeu așa cum a știut de la Duhul Sfânt bătrânul Simeon când M-a văzut Prunc și M-a primit și a rostit proorocia lui cea pentru Mine. Aud mulțime de slujitori de biserici, aud ei vuietul acestui râu de cuvânt și nu știu ce este el, și zic ei că sunt veghetori, că sunt deștepți și cunoscători ca să Mă dea afară de la ei, cum că nu este Duhul Sfânt glasul Meu cel de azi prin acest cuvânt. **Acest cuvânt este Duhul Adevărului și nimeni nu Mă cunoaște.** Eu însă îi cunosc pe toți cei care Mă tăgăduiesc, și este ca semn de tăgadă acest cuvânt, care se naște din Dumnezeu și din care trebuie să se

nască din nou toată suflarea, toată facerea iarăși, și voi da la o parte omul și voi împlini așa, și mulți vor crede și se vor boteza în acest cuvânt în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și-și vor afla mântuirea, așa cum Eu am grăit acum două mii de ani că voi lucra. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul tăierii împrejur cea după trup a Domnului și sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din 14-01-2012.

***

O, găsește Domnul credință pe pământ pentru venirea Sa cuvânt de Duh Sfânt, acum, la sfârșit de timp.

«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?», așa M-am întrebat Eu, Domnul, acum două mii de ani, și Îmi dau răspuns tot Eu. Îmi răspund Eu, acum, când vin, după ce a trecut acest timp între venirea Mea cea de atunci și cea de acum.

O, pace vouă, fii credincioși venirii Mele de acum! Am pus credință în voi pentru venirea Fiului Omului, și pe calea ei vin, așa cum venea Domnul la Avraam, prin care și-a început binecuvântarea Sa peste el și peste cei de după el credincioși ca și el, căci lucrarea Domnului este binecuvântarea.

O, pace vouă, fii trudiți pentru praznicul venirii Mele pe pământ cuvânt! Mă aplec și vă mângâi inimioarele și trupușoarele trudite, fiilor. Cobor în carte până să vină zorile zilei Bobotezei și pregătim întâmpinarea poporului credincios cuvântului venirii Mele acum la voi pentru ca să-l dați voi celor ce cred ca și voi. Vă găsesc veghind, fiilor, pe fiecare pe unde trudiți în miez de noapte. Porțile pentru intrarea Mea sunt deschise, sunt la veghe, și frumoasă este lucrarea Mea cu voi, iar cei din cer privesc la voi uimiți.

Pace vouă, celor ce veniți! Duhul Meu vă cuprinde în cuvânt. Fiți credincioși ca Avraam, căruia i-am ieșit în cale prin slugile Mele, și el M-a cunoscut și a grăit cu Dumnezeu, și a grăit Dumnezeu cu el cuvântul Său. **Această lucrare de cuvânt este copacul vieții, copacul cerului, plin de roade bune de mâncat, căci nu numai cu pâine am spus că trebuie să se hrănească omul cel credincios**, ci mai ales din cer să aibă hrana sa, căci când ucenicii Mei Mi-au spus să stau să mănânc pe când petreceam cu ei din loc în loc pentru vestirea Evangheliei Mele acum două mii de ani, le-am spus lor că Eu am de mâncat altă mâncare, că am de pus pe masă lucrarea Tatălui, hrana Tatălui, Care M-a trimis, cuvântul Tatălui pentru hrana multora prin Mine, Cel trimis de El.

Pace vouă, celor ce veniți! Cei din cer și cei de pe pământ ai Mei lucrează pentru Mine și pentru voi praznic de Bobotează. Vă botez în cuvântul Meu cel plin de Duhul Sfânt. Vă înfășor în duhul învățăturii cea de sus, vă bucur grăindu-vă vouă, vă privesc cu cerul tot înăuntru și în afara voastră. Vă măsoară cerul ființa și priveliștea ei, vă înveșmântez în puterea cea de sus ca să puteți fi voia Mea, căci aceasta este bucuria pe care puteți să Mi-o dăruiți pe deplin și s-o pot Eu arăta Tatălui că o am de la voi, și așa vă dau Eu putere să vă faceți fii ai lui Dumnezeu, fii ai Tatălui Meu. Dacă vreți și dacă Mă iubiți pe deplin cu duhul și cu fapta vieții voastre, călcați pe urmele ucenicilor Mei cei de azi, cu care Eu, Domnul, vă întâmpin la izvor. Călcați pe urmele lor precum ei calcă pe urmele Mele! Aș voi să fac din loc în loc oaze de iubire de Dumnezeu și de împlinire ca și aici, ca să fie binecuvântat pământul din loc în loc prin lucrarea Mea cea deplină în cei credincioși venirii Mele de acum. **Cu lumea grăiesc altfel, că ea Mă răstignește cumplit pe cruce**

ca să nu-i dau ei nici un ajutor din cer, ca să nu-i stau în cale, ci pe cruce să-Mi fie locul, dar cu cei credincioși grăiesc dulce și Mi-i fac dulci Mie și Mă mângâi cu ei în crucea Mea cea de azi, în povara cea grea a fărădelegii lumii, căci lumea stă peste pământ în fărădelegi, iar pământul este facerea Mea. **Vine pe pământ frica de Dumnezeu așa cum a venit în vremea lui Avraam peste regele Gherarei,** căruia i-a grăit Dumnezeu că va muri dacă ia pe femeia lui Avraam la el, și i-a spus Domnul să meargă la Avraam și să-i spună să se roage pentru el, căci acela este prooroc, și se va depărta de la el apoi pedeapsa de la Domnul pentru fapta făcută asupra lui Avraam. **Vine pe pământ frica de Dumnezeu pentru toți cei ce nedreptățesc lucrările Mele cu cei credincioși Mie în vremea aceasta**, și se va împlini curând Scriptura care spune despre îngerul care zboară prin mijlocul cerului binevestind Evanghelia veșnică celor ce locuiesc pe pământ și la tot neamul și seminția și limba și poporul și strigând cu glas puternic: ***«Temeți-vă de Dumnezeu și dați Lui mărire, că a venit ceasul judecății Lui și va cădea Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul patimei și al desfrâului ei! O, ieșiți din ea, poporul Meu de peste tot al Meu, ca să nu vă împărtășiți din păcatele ei și să nu luați din bătăile ei, că într-o singură zi vor veni bătăile peste ea, căci puternic este Domnul, Judecătorul ei!»***, precum este scris. **Peste cei credincioși ai Mei însă va veni învierea** și-i voi scoate pe ei din întunericul de pe pământ așa cum l-am scos pe Lazăr din mormânt pentru credința lui Maria, sora lui cea plină de iubire pentru Mine și plină de credință în Mine prin iubirea ei.

Voi, cei scumpi pentru credința voastră cea plină de iubire și de dor pentru venirea Mea cuvânt peste pământ acum, o**, botezați-vă în acest cuvânt! Zi de Bobotează să aveți peste voi ori de câte ori vă spălați viața și fața în acest râu de cuvânt.** E mare frumusețe cerească aici acum. Sunt aici cu voi la izvor, sunt cu îngerii Mei și cu botezătorul Meu Ioan și sunt cu sfinții Mei toți. Îngerul apelor are însoțitori suite de îngeri și cântă cântare de Bobotează în văzduhul de aici, iar șoapta văzduhului de îngeri umple cerurile toate.

Iordanul cuvântului lui Dumnezeu este acest râu de cuvânt. Să se boteze în el toți cei care pot crede că Eu vin acum cuvânt pe pământ ca să botez în el pe mulți și să fie ei vii apoi, căci Eu am venit din Galileea la Iordan către Ioan, care Mă binevestea că vin cu împărăția Mea peste cei credincioși, și am fost botezat de Ioan, și el Mi-a zis: ***«Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, iar Tu vii la mine?»***. M-a botezat Ioan, iar când am ieșit din apă s-au deschis cerurile și S-a coborât Duhul Sfânt asupra Mea ca porumbelul, și glasul Tatălui a zis: ***«El este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit!»***.

Vă rog, o, vă rog cu suspin adânc, pe voi, cei ce veniți cu dor la izvorul Meu de Bobotează prin cuvânt, fiți ca Avraam cel credincios! Învățați de la el lucrarea credinței care nu se îndoiește, căci Domnul Se descoperă cu mare taină, numai să fie credință între om și Mine. **Mă descopăr și celor care nu Mă iubesc cu viața lor, dar ca să-i înspăimânt Mă descopăr lor**, nu ca să le dau lor așa cum le dau celor credincioși și sfinți cu viața lor cea pentru Mine în ei. O, câtă deosebire era între Maria și Marta, surorile lui Lazăr cel înviat! Iubirea din Maria o făcea pe ea să uite de tot și de toate și să creadă numai în Mine, Cel ce pot totul la credința omului iubitor de Dumnezeu, iar jertfirea lui Marta o împrăștia pe ea în griji, căci avea griji, care îi ocupau ființa, și din pricina cărora ea avea credința mai mică, mai omenească, mai veche, că nu putea trece ea mai departe pentru cele ce erau în ochii ei și nici nu avea ea atâta iubire ca Maria, căci iubirea crede mult, crede mereu, crede totul, crede sfânt și crede ca Dumnezeu.

Vă cuprind în cuvânt, și așa vă înfățișez Tatălui, căci îngerii umplu văzduhul de cântare pentru slava Mea cea de aici. Amin.

O, Tatăl Meu, preaslăvește pe Fiul Tău, Tată! Amin.

— Aceasta fac Eu, Tatăl, o Fiul Meu iubit. Peste toată sărbătoarea Ta de azi, Eu stau cu cerul deschis pentru intrarea și ieșirea sfinților și a îngerilor slavei zilei de Bobotează a Ta, și spun peste cei adunați și peste cei ce vor mărturisi acest cuvânt: **Tu ești Fiul Meu Cel iubit, Unul Născut din Mine mai înainte de vecii și ești Lumină din Lumină și Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și ești de o Ființă cu Mine, Fiule scump al Meu, și întru Tine Eu, Tatăl, binevoiesc, și aceasta este mărturisirea Mea cea despre Tine, Cel ce ești, Cel ce ai fost și Cel ce vii**, căci așa este scris, și în Tine se împlinesc toate cele ce sunt scrise să fie, iar Eu, Tatăl, Te mângâi și-Ți mângâi bucuria Ta între cei credincioși ai Tăi, căci ei sunt cei ce Ne mângâie pe Noi pe pământ, o, Fiule scump, Fiul Meu iubit Emanuel, și botezat pe pământ de Ioan în râul Iordan acum două mii de ani, o, Fiul Meu iubit. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Bobotezei, din 19-01-2012.

***

E masa de nuntă a Mirelui Hristos această masă de cuvânt. Venirea Mea cea de azi așa este, și numai cel ce dă din calea lui Scripturile cele de atunci, numai acela nu pricepe împlinirea aceasta. Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu acum. Cine pricepe această împlinire? Numai cel ce citește ca să înțeleagă împlinirea acestei Scripturi, numai acela pricepe venirea Mea pe pământ sub numele Meu cel de la sfârșit de timp: **Cuvântul lui Dumnezeu.** (*Apoc: 19/13*) Cu oști din cer vin când vin cuvânt în carte, iar vederea aceasta cerească se face cuvânt, ca să poată purta omul slava Mea lângă el, **căci slava venirii Mele este cuvântul, așa cum și la început a fost când toate s-au făcut prin cuvânt.**

Cer nou și pământ nou pregătesc spre vedere, și slujesc aceasta prin cuvânt rostit, și apoi împlinesc la vedere. **Nu este nicăieri pe pământ loc de școală unde să poată omul merge ca să iasă el înțelept al Scripturilor așezate pe pământ de la Duhul Sfânt. Învățătorul care-i dă omului pricepere ca să știe este cuvântul Meu, cuvântul acesta și cartea lui cea de azi, cartea care deslușește Scripturile în toată pătrunzimea lor.** Mare sfială să purtați în voi când vă așezați față în față cu cartea cuvântului Meu de azi, o, fii ai acestui cuvânt, și voi, oameni care vă uitați în ea ca să vedeți ce este așezat în ea sau ce se mai așează spre citire! **E cerul coborât și învăluit în taina cuvântului, care se face sul de carte pe pământ, precum este scris**[1]. Cine a priceput acum două mii de ani taina botezului Meu în Iordan? Totul a fost învăluit în taina și în credința îngerului Meu mergător înainte la Iordan, Ioan Botezătorul. Când oamenii care-L dau pe Domnul deoparte de pe pământ ca să fie ei mari se ridică să domnească, își curăță ei calea de cei tainici ai Domnului dintre ei, iar pentru această lucrare rea sunt îndemnați de înseși păcatele lor, de care ei stau nedespărțiți, căci altfel ei nu pot. Când păcatul se face viață înșelătoare în om, nu mai poate omul să stea fără păcat. O, și e numai păcat pe pământ, ca pe vremea cea de dinainte de potop pe când striga

[1] ***«Toate puterile cerurilor se vor topi,*** [Aceasta propoziție se afla numai în codicii Vaticanus și Purpureus; ed. Rahlfs o noteaza în subsol; e conformă cu Textul Ebraic.] ***cerul se va învălui ca un sul de carte și toate stelele vor cădea ca frunzele de viță și ca frunzele din smochin.»*** (Isaia: 34/4)

«Cerul s-a strâns ca o carte de piele pe care o faci sul. …» (Apoc: 6/14)

Dumnezeu cu Noe la oameni să lepede păcatul și să nu pregătească ei potop peste ei prin păcatele lor, căci aceasta aduce pe pământ păcatul săvârșit de om.

Îngerul Meu cel vestitor la Iordan, Ioan Botezătorul, vestit prin Scripturi să vină înaintea Mea pe calea arătării Mele, acesta Îmi este ucenic și este mare între cei din cer. Cu praznic de Bobotează îl așez pe el în cartea Mea mărturisitor, că am carte, am casă pe pământ, în care Eu cu sfinții vin. Amin.

— ***«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi!».*** *Această Scriptură vestesc eu, Botezătorul Tău la Iordan, Mielușule al Tatălui, Care ridici pe umerii Tăi păcatele lumii, și ai ridicat apoi crucea și ai dus-o, și Te-a dus ea sus pe Golgota, având ea greutatea tuturor păcatelor neamului omenesc, o, Doamne. Când Tu vii în cartea Ta cuvânt cu sărbătoarea unui sfânt, atunci cete cerești vin cu Tine și cu el, căci Tu așa călătorești și sărbătorești și prăznuiești. La praznicul de Bobotează a Ta sunt cu Tine aici și cu mulțime de îngeri și de sfinți mărturisitori și botezători multora pe pământ cât au stat. Eu Te mărturisesc botezat de mâna mea în apa Iordanului acum două mii de ani când am spus, văzându-Te venind:* ***«Iată Mielul lui Dumnezeu Care ridică păcatele lumii!»****, și Ți-am proorocit atunci suirea Ta pe cruce, Doamne, ca să mori pentru lume, căci Tatăl pentru aceasta Te-a trimis atunci pe pământ. Pentru lumea cea scăldată în păcat trebuia să moară Dumnezeu, Dumnezeul milei, căci ea n-a vrut și nu vrea să moară pentru El, așa cum sfinții au voit pentru numele Lui.*

Puțini știu că Noi am lucrat mult împreună, Doamne, în pustie până la arătarea Ta și a mea la Iordan. Ai fost atâta de smerit în cuvânt și la înfățișare înaintea mea! A trebuit să-L întreb pe Tatăl, Care m-a trimis să botez cu apă, iar Tatăl mi-a spus: ***«Peste Care vei vedea Duhul coborându-Se și rămânând deasupra Lui, Acesta este Cel ce botează cu Duhul Sfânt»****, și Tatăl era în Tine, Doamne, iar eu am văzut și am mărturisit că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, ca să audă aceasta ucenicii mei și să meargă după El, după Tine, Doamne.*

Iisus Hristos, Mielul lui Dumnezeu, este Cel ce botează cu Duhul Sfânt, și de aceea Tatăl a trimis în chipul porumbelului pe Duhul Sfânt deasupra creștetului Său în ziua de Bobotează a Domnului în Iordan acum două mii de ani. Eu cu apă am botezat, iar El cu Duhul Sfânt și cu foc. Foc este cuvântul Lui peste cei ce nu primesc cuvântul în numele Duhului Sfânt al adevărului. Duhul Sfânt este pentru cei credincioși, iar focul este pentru cei necredincioși, care veșnic mânie pe Domnul prin necredința lor cea rătăcitoare între oameni, ca pe vremea regelui Irod atunci, ca pe vremea arhiereului Caiafa atunci, și cărora le-a venit greu că a venit Domnul pe pământ și S-a arătat, căci aceștia se scăldau în păcat, iar Domnul este fără de păcat, și tot așa îi curăță pe cei ai Lui, ca să fie ei ai Lui apoi, fără de păcat, dar pentru aceasta trebuie credință și trebuie pocăință, iar eu așa am strigat către iudei: ***«Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!».***

O, tot așa strig și acum, Doamne Mieluț. Suntem cu praznic de Bobotează între cei mai mici ai Tăi la sfârșit de timp, și din mijlocul slavei Tale strig spre duh de pocăință pe cei ce stau în păcat, căci necredința vine de la păcat, și este ea haina care acoperă păcatul, ca nu cumva să se teamă păcătoșii de ispășirea păcatului lor, de botezul cel cu foc peste ei.

… — Eu, Domnul Iisus Hristos, binecuvintez intrarea și ieșirea sfinților Mei și a îngerilor Mei. Eu, Domnul, Mielul lui Dumnezeu, binecuvintez intrarea și ieșirea poporului adunat la izvor, cu praznic de Bobotează fiind el întâmpinat și hrănit, iar îngerii Mei îl vor însoți pe calea lui înapoi.

Cu Duhul Sfânt botez Eu, cu învățătura Lui botez, căci așa a mărturisit Ioan botezul cel de la Mine lângă botezul lui cel cu apă. **Când cei trei îngeri ai Treimii dumnezeiești au venit sub stejar la Avraam, i-au botezat ei cu Duhul Sfânt pe cei credincioși, iar pe cei păcătoși i-au botezat cu foc,** iar Avraam avea un popor mititel, și cu el a biruit Domnul pe toți dușmanii lui și pe toți regii lor, că mare a fost binecuvântarea Mea de peste el! Stăpânirea Tatălui Meu este facerea Lui toată, cerul și pământul, nu este a omului ea, iar omul să se supună așa cum s-au supus lui Avraam regii dușmanilor lui. Văzutele și nevăzutele sunt slava lui Dumnezeu și vin ele spre mărturisirea Făcătorului lor, iar altfel nu va fi. Amin.

Pace ție, Israele român, fiu al lui Avraam, părinte al celor credincioși! Făgăduința Mea de peste el e mare, și am în cer mulțime mare de popoare, mulțime mare de sfinți din toată seminția și limba și poporul și neamul de pe pământ, mulțime mare de popor sfânt, cât stelele cerului de mult, și **acest popor este poporul făgăduinței Mele făcută lui Avraam cel credincios, omul lui Dumnezeu pe pământ atunci, Avraam**. Acest popor din cer este azi ocrotitor ție, celui mai mic al făgăduinței cea de atunci făcută lui Avraam, dar voiesc să citești bine și să înțelegi ca Dumnezeu, o, poporul Meu, popor al înțelepciunii cea de sus pe pământ, căci Eu stau în mijlocul tău cu Duhul Sfânt Povățuitorul și Botezătorul celor credincioși, stau mereu cu tine, o, fiule mic, o, popor micuț, întru care Domnul binevoiește acum pe pământ. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2012

***

Iată, primiți pe Duhul Sfânt! **Botezați-vă cu botezul Lui ori de câte ori El vă grăiește vouă.** Nu vă lăsați duși cu vorba cum că L-ați primit pe El când preotul v-a botezat și că-L aveți și că nu vă mai trebuiește. O, nu așa, ci umiliți-vă mereu pentru învățătura cea multă a Duhului Sfânt peste voi, căci vin din cer și vă învăț primirea Duhului Sfânt. De câte ori El vine, primiți-L și botezați-vă în El și spălați-vă greșeala în cuvântul Lui cel curățitor și botezător și dați-vă unul altuia îndemn sfânt pentru curățire de greșale, căci dacă zice omul că este botezat și pecetluit cu Duhul Sfânt, dar tot greșește încă, iată, trebuie mereu curățire, mereu înviere, mereu botez cu Duhul Sfânt. Iar cei ce aud, și nu împlinesc cuvântul lui Dumnezeu, glasul Duhului Sfânt, sunt scriși aceștia cu neascultare și singuri se scriu cu cei răzvrătiți, cu cei neascultători. Amin.

Rugă dumnezeiască aduc vouă: nu păcătuiți asupra Duhului Sfânt. Trebuie grijă mare pentru această ascultare. Se poate greși mult cu cuvântul. Cei ce vorbesc mult și multe care nu sunt ale Duhului Sfânt, aceia să ia și să țină în gură piatră, ca să-și aducă aminte să nu păcătuiască prin grăire în deșert, grăire prin care omul Îl ia în deșert pe Dumnezeu. Păcatul împotriva Duhului Sfânt începe cu grăirea în deșert a omului care nu voiește să petreacă în Duhul. De la acest început al păcatului de felul acesta ajunge omul să-L ia în deșert pe Domnul, și pe Duhul Sfânt apoi, căci Duhul Sfânt lucrează mult și Se strecoară mult în calea omului prin tainice lucrări, iar dacă omul are obiceiul să-L ia în deșert pe Dumnezeu și numele Său cel sfânt, o, nu mai are mult până să-L alunge pe Duhul Sfânt când El vine să-i dea omului prilej de mântuire.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Cincizecimii, a Pogorârii Duhului Sfânt, din 23-06-2013.

***

O, fiilor, iată cu cine sunt Eu! Sunt cu cei ce învață pe cei neînvățați, sunt cu ei ca să le dau toată puterea să lucreze și **să boteze cu Tatăl, cu Fiul și cu Duhul Sfânt neamurile toate** și să-i învețe și să păzească ceea ce le-am spus și lor să păzească.

O, fiilor, iată cu cine este glasul Meu și cuvântul gurii Mele! Eu sunt cu cei ce vă învață pe voi, și le dau lor toată puterea să lucreze și **să vă boteze în cuvântul Meu și al lor în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, mereu, mereu**, fiilor, iar voi să păziți toate câte vă aduce învățătura Mea, și s-o dați spre neamurile pământului apoi, căci ea învață omul și îl cheamă pe calea Mea. Mai mult decât orice altă lucrare voi să lucrați lucrarea Mea, cuvântul Meu, și să vă sprijiniți unul pe altul pentru calea Mea, cerând ca ucenicii, fiilor, căci ei cer și spun: ***«Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă, Tată, în fiecare zi»***, iar **Tatăl le dă lor pe Fiul, Care Se face hrană de cuvânt, cuvântul cel ieșit din gura Mea pentru hrana lor.** Ca mama care mestecă bucătura în gura ei și o dă apoi copilului gata fărâmată, așa vă hrănesc Eu, Domnul, pe voi, fiilor, iar voi doar să cereți, așa cum plânge copilul după hrană să cereți. O, să aveți grijă apoi să vă creșteți unii pe alții cu hrana Mea, ca să nu muriți unii prin alții dacă nu faceți aceasta, căci dacă mor unii prin alții frații, se despart apoi unii de alții. **O, nu uitați că dragostea de Dumnezeu o puteți dovedi prin dragostea de frați.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2013.

***

În zi de praznic de Bobotează vine veste din cer pe pământ și se face cuvânt și Se face râu Domnul prin cuvântul Său. Eu Însumi, Eu, Domnul, Eu sunt Cel ce Mă vestesc venind, **și vin purtat pe nor, așa precum M-am suit la Tatăl** după ce am împlinit toată lucrarea pentru care El M-a trimis s-o săvârșesc pe pământ.

Mă fac cuvânt de botez, Mă fac botezător și botez pe cei ce Mă aud venind, îi botez în cuvântul Meu după două mii de ani de la întâia Mea venire trup și cuvânt între oameni pe pământ.

… O, cum să nu vin Eu pe pământ cuvânt? Cum să nu vin să-l învăț pe om și să-l atrag spre iubire apostolică între el și Mine? Cine l-a învățat pe Ioan Botezătorul și de unde a luat el pe Domnul înăuntrul său? O, cine l-a adus pe el la Iordan ca să-L boteze cu apă pe Fiul lui Dumnezeu și să-L numească Miel?

— O, primește, Doamne, mărturisirea mea în zi de praznic de Bobotează. ***«Iată Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii»****, așa Te-am numit eu la Iordan când Te-am văzut cu Duhul Sfânt deasupra Ta odihnindu-Se ca să Te pot mărturisi celor ce se adunau cu multul ca să capete de la mine botezul cu apă, că eu strigam peste tot atunci vestea cea mare și vesteam în lung și în lat și spuneam:* ***«Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!»****, și-i învățam pe toți ce să facă pentru ea și cum să creadă vestea aceasta, iar dacă Tu ai venit la Iordan eu Te-am arătat lor și Te-am mărturisit lor și le-am spus să meargă după Tine, căci lucrarea mea s-a împlinit ca să crească Domnul, Cel mărturisit de mine lor.*

O, cât de bogat am fost eu de Tine, Mielușule Doamne! N-aveam nimic decât pe Tine și pământul și cerul de cale spre Tine. Cine pe pământ s-ar mulțumi să aibă atât cât eu am avut pe cale spre patria cea de sus? O, cum să nu fi venit Tu pe pământ acum ca să-l înveți pe om și să-i arăți calea așa cum eu le-am arătat-o la Iordan? Te-am arătat pe Tine lor, așa cum ucenicii Tăi de azi, la care vii, Te dau celor ce se adună la botezul în râul Tău de cuvânt, o, Doamne.

O, Doamne, facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ peste neamul român. Eu Te mărturisesc în ziua aceasta cu praznicul Tău de Bobotează și dau de știre că în cer se prăznuiește acum acest praznic, nu cum face neamul român acum pe pământ. O, cum să mai ai tu puteri asupra lui satana, neam român, dacă tu nu asculți pe părinți și pe Domnul?

— Eu sunt Cel ce sunt, Botezătorule al Meu la Iordan acum două mii de ani. Eu sunt Cel ce le grăiesc lor ca nici unui neam de sub cer, dar ce să fac la cei neascultători? Îi strig ca să Mă audă. Ei însă au petrecerile lor idolești, căci slujesc plăcerilor lor. E zi de Bobotează și le deschid auzul ca să Mă ia în ei și să soarbă cuvântul vieții și să fie vii, și îi aștept la izvor și îi aștept, și îi aștept. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2014.

***

E zi de Bobotează, și este legată de duhul pocăinței această zi, și mare lucrare cerească a fost împlinită în ziua aceea acum două mii de ani, când Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt S-au dovedit atât de mult, atât de mult, și când râul Iordanului a stat martor și a mărturisit și el pe Domnul în apa lui, peste care s-a lăsat semn și care a rămas până azi în zi de Bobotează peste râul Iordan.

O, Eu nu M-am slăvit cu slava Mea în locașuri înalte și împopoțonate cu de toate, ci M-am umilit, și Mi-a fost dragă umilința și pe cei umiliți, dar voi, slujitori de altare, voi nu vreți să fiți, nu vreți să lucrați ca Mine. **Voi vă tot construiți biserici, și iată, căutați bani peste tot, bani și iar bani, numai bani, și iată, pe vatra neamului român dă să se arate acum catedrala neamului, așa cum vor s-o numească pe ea mai-marii bisericii. Dar cum ar fi să Mă simt Eu bine acolo, cum să vin Eu acolo după voi?** O, și dacă aș veni și M-aș arăta cum sunt față de voi și de slava voastră, ați arunca cu pietre în Mine, că v-ar fi rușine cu umilința Mea, care v-ar judeca mult înaintea hainelor voastre scumpe și sclipitoare, iar unii din voi ar cădea jos de rușine și de spaimă dacă ar fi să vin și să Mă arăt descoperit. O, ce ar fi să faceți voi apoi? Toată slava voastră s-ar topi atunci și toate ale voastre ar amuți înaintea slavei Mele, căci Eu sunt atâta de slăvit de nu se poate omul uita la Mine dacă-Mi las slava să se vadă. O, voi uitați de slava Mea cea mare și înfricoșată și dați să vă împopoțonați cu de toate ca să vă arătați dumnezei, ca să vă urmeze lumea în numele Meu. **O, și câtă durere Îmi faceți că vă dați dumnezei peste gloata cea fără de minte**, și iată, Eu vin din cer pe pământ cuvânt ca să-l învăț pe om minte de la Dumnezeu, iar voi dați să-l speriați ca să nu se apropie să Mă audă și să ia, cum luau cei de acum două mii de ani care-Mi țineau urma pe unde Mă auzeau grăind și mângâind și miluind pe cei îndurerați. O, vouă vă place să fiți împărați și domni și vă place să împărățiți și să domniți și să aveți nume mare, iar Mie Îmi place umilința, căci așa este Cel ce este Domnul. **O, cum să mai fiu Eu în bisericile voastre, cum să mai fiu Eu, Domnul, dacă sunteți voi domni?** O, ce-aș fi Eu cu sărăcia Mea pe lângă multa voastră slavă văzută? **Eu sunt Cel ce-Mi ascund slava sub harul celor umiliți și smeriți, pe care voi nu dați nici doi bani, și iată cât Mă doare slava voastră și a catedralelor voastre, căci Eu sunt și rămân Cel plin de umilință, sunt și rămân Domnul celor ce se aseamănă Mie la trup și la duh, Domnul celor umiliți.**

Mă întorc aici acum cu glasul Meu pentru slava praznicului de Bobotează și stau cu voi, cu cei adunați la izvor. **Curge izvorul cuvântului Meu peste voi și vă botează cu Duhul Sfânt, și se botează pământul în râul cuvântului Meu și apele de pe pământ și de sub pământ, căci scris este: *«Domnul a întărit pământul pe ape și pe râuri l-a așezat pe el»*,** iar omul trebuie să grăiască și să înțeleagă cu frică facerea Domnului, cerul și pământul, și nicidecum să se apuce să

socotească cu mintea lui și să mai dea și în lături mintea lui trufașă cu care dă să ispitească pe Făcătorul și să umble la tainele Lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Bobotezei, din 19-01-2015.

***

O, ce mare minune s-ar ridica de pe pământ la cer dacă tot neamul creștinesc, tot neamul botezat ar vrea să nu calce, ci să țină cu sfințenie toate zilele de post, toate câte Eu, Domnul, am așezat pentru oameni pe pământ prin sfinți! O, greu Mă apasă neascultarea tuturor oamenilor, dar Eu îi strig și le amintesc de legea Mea cea sfântă pentru creștini și le spun că **sunt patru posturi în an**, și ele trebuie să fie ascultate și împlinite cu frică și cu cutremur, căci altfel nu este bine pe pământ. **Nici unui neam de pe pământ nu i-a fost bine când n-a ținut seama de așezările din cer venite pentru neamul creștinesc ca să fie ținute și ca să pot Eu, Domnul, să am cu ei viețuire și ajutorare pentru ascultarea lor.** Orice necaz, orice amenințare, orice lucru și năvală diavolească se duc pe apa sâmbetei dacă postul și rugăciunea lângă post sunt aduse Domnului **așa cum este orânduiala lor,** căci Eu am spus tuturor: ***«Rugați-vă neîncetat!»***.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci, din 15-03-2015

***

O, trebuie rostit cuvânt peste cele rele de pe pământ ca să se oprească ele. Trebuie cu post și cu rugăciune și cu cerere la Dumnezeu să lucreze cei binecredincioși pentru această împlinire, și să nu se mulțumească numai că sunt binecredincioși văzându-și de credința lor, că pe pământ e chinul cel mare al necredinței peste oameni și lupta cea împotriva lui Dumnezeu, chiar dacă oamenii nu știu că aceasta fac ei. **Este scris pentru toți oamenii botezați în botezul dreptei credințe, este scris vreme de post de șapte săptămâni, și nu a dezlegat Dumnezeu să se mănânce altceva în acest timp, decât cele ce sunt îngăduite în vremea postului.**

O, fii ai oamenilor, cum să vă numesc pe voi fii ai lui Dumnezeu, chiar dacă sunteți botezați în numele Meu, când voi nu împliniți cele cerute din cer pentru creștini, iar cu aceste neîmpliniri vă ștergeți singuri din familia fiilor lui Dumnezeu? O, vi se risipește viața în voile voastre, iar voia lui Dumnezeu strigă după voi ca după fiii rătăcitori.

Toți oamenii sunt bolnavi din pricina mâncării folosită și mâncată împotriva ascultării de Dumnezeu pentru mâncare. Dacă legile pe pământ așezate peste oameni pedepsesc prin puterea lor pe cei ce le calcă, o, cum să nu cadă pedeapsă peste cei care calcă legile lui Dumnezeu orânduite oamenilor ca să le păzească și pentru ca să le fie lor bine, și nu rău? **Iată de ce sunt atâția bolnavi pe pământ!**

O, fii ai cuvântului Meu, țineți-Mă lângă voi, măi fiilor. Suflu mereu peste voi ca să puteți voi cu voile Mele. Rostiți cuvânt peste cele rele de pe pământ ca să se oprească lucrarea lor. În vreme de post și de rugăciune faceți cereri sfinte, fiilor, și așezați-vă cu ele înaintea Mea. **Pe pământ e chin mult peste mulți, din pricina neascultării de Dumnezeu în oameni, și mai ales a celor botezați în numele lui Dumnezeu.** Vin suferințe peste neascultare, și nu le poartă oamenii cu răbdare și cu credință. Cereți Domnului credință și iubire în inimile oamenilor de pe pământ, și mai ales în ale celor botezați, că n-au povățuitor nici ei. Să Mă afle oamenii pe Mine cuvântând spre ei și să Mă pună la inimă și să-Mi dea crezare. Aceasta vreau Eu să Mă ajut cu voi, cei ce Mă împărțiți peste pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credințe, din 20-03-2016.

***

V-am pregătit locaș cald, popas dulce și masă caldă și cuvânt cald de întâmpinare și de stat cu voi la masă sfântă, o, fiilor veniți la masa Domnului. O, învățați de la Mine, învățați să-Mi fiți fii dacă Eu, Domnul, vă spun fii vouă. **Scris este că toți cei credincioși Domnului vor primi putere să se facă fii ai lui Dumnezeu prin har, și iată, izvor de har aici, în grădinile Mele binecuvântate în mijlocul neamului român**, de unde spun la toți cei de pe pământ, după neamul de oameni și după limbă, spun și pentru ei pace de la Domnul cerului și al pământului, spun ca să fie ceea ce spun, și iată, spun:

Pace vouă, popoare și neamuri și limbi de pe fața pământului! Sunteți sau nu de partea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, sunteți sau nu iubitori de porunci sfinte peste voi aici și pe vecii apoi, sunteți sau nu de partea înțelepciunii vieții și a trăirii ei și a așezării ei, așa cum și-a croit așezarea ei apoi fiecare om de pe pământ, o, sunteți sau nu sunteți atenți la cuvântul lui Dumnezeu, care curge din tronul său pe vatra neamului român și se împarte în părți ca să adape pământul cu viață, Eu, Dumnezeu Cuvântul vă spun vouă, pace vă spun în zi de praznic de Bobotează! **Și iată, priviți semnul întoarcerii apei Iordanului în această zi sfântă care mărturisește pe Domnul Iisus Hristos, pe Cel botezat în Iordan acum două mii de ani de mâna lui Ioan Botezătorul**, prooroc mare în vremea aceea mărturisitoare prin toate faptele și semnele lui Dumnezeu lăsate pe pământ.

Trimit peste pământ în ziua aceasta sfântă, trimit duhul păcii Mele, iar unde el nu găsește să se așeze, pacea Mea să se întoarcă la Mine, precum este scris.

Iar acum, Noi, cei din cer sosiți, și cei de aici slujitori Domnului, rostim împreună peste ape cuvânt de Bobotează: Se binecuvintează și se sfințește apa aceasta cu harul Preasfântului Duh și cu puterea Lui, în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Amin.

O, Tată ceresc, Tatăl Meu, sfințească-se numele Tău și împărăția Ta aici, Tată, și să fie pe pământ aici ca și în cer, și izbăvire mare să așezi aici mereu, mereu, Tatăl Meu. O, e ziua Mea de praznic de botez, zi mărturisită și mărturisitoare în cer și pe pământ, și a rămas taina ei și puterea ei și mărturisește ea semnul ei și locul ei, mărturisește de atunci și până azi, spre mirarea necredincioșilor și neastâmpăraților, Tatăl Meu. O, Mi-e tare milă de cei necredincioși, de cei străini de Noi pe pământ, Tată! O, ce nedumeriți, ce îndurerați, ce rușinați se arată ei înaintea Noastră când părăsesc viața cea de pe pământ, Tată!

Grăiesc cu Tine în ziua aceasta de praznic sfânt, Tatăl Meu, când Tu M-ai mărturisit din cer cu glas de Tată al Meu când ai spus că Eu sunt Fiul Tău iubit întru Care ai binevoit, și i-ai îndemnat pe toți să asculte de Mine, de Fiul Tău venit pe pământ, Tată. O, deschide spre ei Duhul Tău și spune-le lor și acum că Eu de la Tine sunt, Tată. Amin.

— Le spun, Fiule Unule al Meu, spre mângâierea Ta le spun la toți oamenii de azi de pe tot pământul:

O, auziți voi, cei de pe pământ! Deschideți-vă urechile și auziți pe Dumnezeu Tatăl în zi de praznic de Bobotează a Fiului Său Iisus Hristos. El este Fiul Meu Cel din vecii, Cel mai înainte de vecii născut din Mine, Tatăl, și precum Eu sunt lumină, El este lumină din lumină și adevărat Dumnezeu ca și Tatăl, de o Ființă cu Tatăl fiind, și prin Care toate, toate s-au făcut. El este trimisul Meu pe pământ, întrupându-Se acum două mii de ani în pântece de Fecioară și născându-Se și făcându-Se Om. El este Cel Care S-a răstignit pentru fiecare om și a înviat pentru fiecare dintre cei credincioși Lui apoi. El este Cel scris să vină iarăși pentru vii și pentru morți ca să dea fiecăruia după fapte și să fie fără de sfârșit împărăția Lui și cei ce o dobândesc pe ea. El este prin Care Duhul Sfânt S-a slăvit cu multul în lucrare între oameni, și, în sfârșit, El este piatra bisericii și toată temelia ei. **El este Fiul Meu, și L-am trimis iarăși pe pământ acum ca să-Și zidească la vedere împărăție și biserică vie, și apoi prin ea viața veacului ce va să fie, toate prin biserică, precum este scris.**

Te îmbrățișez cu Duhul, Fiule Emanuel. O, pace Ție în mijlocul celor ce vin cu credință la izvorul Tău de cuvânt aici, în cetatea Ta de scaun pe pământul neamului român, țara Noastră cea de azi, cea de la sfârșit de timp, căci Te-am trimis aici să lucrezi, de unde Noi am început la începutul facerii cerului și a pământului și a toate văzute și nevăzute ale facerii Noastre. Binecuvântat să fie de Noi și în ziua aceasta pământul român și cei credincioși de pe el, Fiule scump! Binecuvântat să fie mersul Nostru înainte și cei ce Ne ajută să mergem, și cei ce Ne primesc prin ei cu vestea cea de sus!

Iar acum, Fiul Meu Cuvântul, Iisus Hristos, El este cuvântul cel pentru praznic de Bobotează, căci este El Fiul Meu Cel iubit. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Bobotezei, din 19-01-2017.

***

Fiilor, fiilor, știu cei ce se numesc creștini, știu ei, oare, care este semnul vestitor, semnul care îl arată pe om că este creștin? O, rar și tot mai rar sunt cei ce înțeleg ce i-ar putea arăta pe ei că sunt creștini, că pot Eu să lucrez cu ei, să Mă sprijin pe ei pe pământ. Cei ce pășesc cu pașii lor spre o viață creștină trebuie aceștia să știe din Scripturi lucrarea dobândirii Duhului Sfânt, spre care țintă ei trebuie să caute.

O, e ușor să fii scris pe pământ că ești creștin, că ești botezat și gata de lucrat cu Dumnezeu, de sprijinit pe Domnul cu multa Lui lucrare. **Vorbirea Duhului Sfânt în gura omului, acesta este semnul și ținta pentru care omul caută spre nume și viață creștină**, iar dacă această căutare nu este în viața creștinului, el nu va dobândi pe Duhul Sfânt, Care îi arată că sunt creștini pe cei ce aleg aceasta.

Am pildă mare pentru înțelegerea învățăturii de azi, am pe ierarhul Nicolae, peste care Duhul Sfânt a lucrat și l-a arătat cu acest dar purtător de Dumnezeu, sub care el se adăpostea, se tăinuia, căci se smerea foarte, și împărțea în taină ajutor peste oamenii încercați de ispite și de neputințe, căci **Duhul Sfânt Se smerește, și numai în cei cu lepădare de sine, numai în cei smeriți are El viață și lucrare de har**, și putere de ridicare pentru mulți din păcat.

O, așa am zidit Eu biserica Mea la începutul ei, și am pus semn peste ea pe Duhul Sfânt, pe Care Îl primeau în ei cei ce se botezau, și care vorbeau apoi în Duhul Sfânt și-și dovedeau

înfierea, fii ai lui Dumnezeu, încreştinaţi cu numele Meu, şi devenind ei prin acest semn şi lucrare de sus fii ai Tatălui, fraţi ai Mei.

Voi, cei care aflaţi pe Domnul prin acest izvor de cuvânt, să ştiţi, fiilor, **că scopul vostru acesta trebuie să fie: să dobândiţi pe Duhul Sfânt şi să lucraţi întru El**, căci Duhul Sfânt în om lucrător stinge dorul de cele pământeşti şi priveşte prin om la cele ce rămân, şi le lucrează pe ele, despărţiţi fiind de duhul lumii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu peste popoare şi conducătorii lor, la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae, din 19-12-2017

***

O, fii ai cuvântului Meu, ţineţi-Mă lângă voi, măi fiilor. Suflu mereu peste voi ca să puteţi voi cu voile Mele. Rostiţi cuvânt peste cele rele de pe pământ ca să se oprească lucrarea lor. În vreme de post şi de rugăciune faceţi cereri sfinte, fiilor, şi aşezaţi-vă cu ele înaintea Mea. **Pe pământ e chin mult peste mulţi, din pricina neascultării de Dumnezeu în oameni, şi mai ales a celor botezaţi în numele lui Dumnezeu.** Vin suferinţe peste neascultare, şi nu le poartă oamenii cu răbdare şi cu credinţă. Cereţi Domnului credinţă şi iubire în inimile oamenilor de pe pământ, şi mai ales în ale celor botezaţi, că n-au povăţuitor nici ei. Să Mă afle oamenii pe Mine cuvântând spre ei şi să Mă pună la inimă şi să-Mi dea crezare. Aceasta vreau Eu să Mă ajut cu voi, cei ce Mă împărţiţi peste pământ.

O, fii ai oamenilor, **şi voi, cei ce vă numiţi şi vă credeţi fii ai lui Dumnezeu pentru că sunteţi botezaţi la biserică în numele Domnului**, o, iată ce vă spun: **fie-vă ruşine să păcătuiţi. Faceţi cruce, însemnaţi-vă trupul cu semnul sfintei cruci şi depărtaţi de la voi dorul de păcat, pofta care vă îndulceşte cu păcatul cel otrăvitor. Daţi de la voi pofta de păcat, de băut şi de mâncat în chip păcătos, de fumat şi de desfrânare în însuşi trupul vostru şi de câte alte păcate din îndemnul diavolului, care dă să vă îndulcească cu cele plăcute de el în om ca să-l smulgă pe om de la Dumnezeu.** Veţi avea nevoie de Dumnezeu şi de ajutorul Lui şi de scăpare de la El pentru voi. Soldatul cel de demult, căruia i-a ieşit în cale ispita cea în chip de femeie poftitoare de păcat făcut cu trupul între ea şi el, a fost acesta ajutat de duhul fricii de Dumnezeu, şi cu puterea aceasta el a respins clipa cea păcătoasă, fugind de ispită, iar a doua zi a rămas viu printre mulţi morţi în bătălia cu vrăjmaşul neamului său, şi i-a arătat apoi Domnul cum ar fi murit şi el sub gloanţe dacă n-ar fi fost să biruiască păcatul care i-a ieşit în cale, şi cum a rămas petec verde locul în care el era când gloanţele au curs pe câmpul de luptă, dar a fost salvat prin curăţenia trupului său, care l-a ocrotit pe el.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălţării Sfintei Cruci, din

O, fiilor, vă mulţumesc vouă că auzind de venirea Mea aţi crezut în ea şi aţi venit la ea. **Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce vin, Eu sunt Cel ce grăiesc vouă.** Am venit în acest timp că era scris să vin, fiilor. Vă mulţumesc că Mi-aţi dăruit prilej să grăiesc peste pământ şi să-Mi fac cunoscută grăirea cu care Tatăl M-a trimis. O, hai să stăm la masă şi să ne hrănim, Noi, cei din cer veniţi la praznic de Bobotează aici, şi voi, cei ce-Mi sunteţi popor de veghe la izvor, şi, iarăşi, voi, cei porniţi spre cetatea Mea de cuvânt în sărbători, că aţi crezut venirea Mea, aţi crezut că vine Domnul aşa cum este scris.

Unii de la alții luăm mângâiere și putere în zi de praznic de Bobotează, fiilor. Avem cu noi la masă pe Ioan Botezătorul, nașul Meu, care M-a botezat în Iordan în vremea aceea și M-a făcut cunoscut prin botez și M-a mărturisit oamenilor odată cu Tatăl nostru din cer, Care a vorbit la apa Iordanului și a zis din cer: ***«El este Fiul Meu iubit, întru Care am binevoit»***, iar celor ce veneau spre Iordan și se botezau le-a zis Tatăl despre Mine: ***«De El să ascultați!».***

O, această zi de amintire o aducem acum și o numim zi de praznic împărătesc și prăznuim pentru ea. **Iată, sunteți cei ce prăznuiți la masă cu Împăratul, cu Domnul, cu Mine, Fiul de Împărat, Fiul Tatălui Savaot**, o, fiilor, căci vă numesc fii pe voi. Cei ce nu fac voia lui Dumnezeu voiesc și ei să se numească fii, dar iată câtă datorie au apoi cei ce se nasc de sus prin cuvântul Meu, prin care Duhul lui Dumnezeu suflă peste pământ ca să-Și adune oaste sfântă dintre fiii oamenilor și să-i facă fii ai lui Dumnezeu pe cei ce cred și se botează la auzul glasului Fiului lui Dumnezeu, și toate sunt scrise să se împlinească. **Să vină și să spună cei necredincioși încă, să vină să arate dacă este ceva neadevărat în toate câte Eu, Domnul, vin și împlinesc pe pământ după hartă, după Scripturi scrise, și care-și așteaptă împlinirea.**

Fiilor, fiilor, sunt Cel ce vă botez mereu în cuvântul Meu. Stați cu el în piept. Strângeți-l la piept ca pe ceva ce iubiți și purtați. E mare de cuvânt peste pământ cuvântul gurii Mele, și iată locul de unde el izvorăște, iar voi ați auzit și ați crezut și ați înțeles, fiilor, și v-ați făcut bucuria Mea din vremea aceasta și se bucură oștirile cerești că a găsit Domnul credință pe pământ ca să vină și să grăiască și **să se audă grăirea Sa, din care se hrănesc mult, mult cei din morminte, precum este scris, o, și vine în curând pentru ei ziua cea mare, căci se va auzi în lung și în lat mărturia lor, glasul Meu cel de azi pentru cei vii și pentru cei ce dorm cu trupul în pământ, așteptând ziua să se ridice cu trup nou și să mărturisească pe Cel ce îi înviază la cuvântul Său peste pământ.** Cu praznic de botez sunt și pentru ei în ziua aceasta, căci când sunt ei pomeniți prin grăirea Mea, e gata și sosirea lor acolo unde Eu sunt cu ai Mei, cu glasul Meu de peste ei.

O, popor credincios, cuvântul Meu de peste tine se face Iordan și baie de botez, iar tu trebuie să înțelegi adânc înăuntrul tău că vine Domnul pe pământ cuvânt pentru pregătirea unui popor sfânt, cu care El să Se sprijine ca să vină, și ca să călătorească apoi cuvântul Său peste pământ. Taina botezului e taină mare și trebuie să aibă grijă mare de ea cel botezat și îmbrăcat în Hristos. O, bucurați-vă că v-ați ales pentru Domnul, și mulțumiți Lui pentru că v-a dăruit credință întru venirea Lui, fiilor. **Petrecerea Mea cu voi, și a voastră cu Mine și cu sfinții, când diavolii văd aceasta ard de spaimă, scrâșnesc cu jale mare, iar Noi și cu voi lucrăm spre ziua biruinței asupra diavolului îmbătrânit în rele,** și trebuie credință și multă statornicie pentru ea și multă, multă umilință, fiilor. Unii față de alții umilință să aveți, și numai așa nu vor avea loc diavolii cu pânda și cu lucrările lor, iar voi aveți mereu de lucrat împotriva uneltirilor ascunse ale acestui vrăjmaș ascuns.

Apa învățăturii Mele să beți mult din ea, să beți, fiilor, și să stea ea în voi ca în vase sfinte, și veți fi sfinții Domnului, dar nu uitați: sfinții au biruit lumea și ies din ea și tot ies, și nu stau în ea, căci lumea e murdară, fiilor, iar cămășuța de creștin trebuie să fie curată de lume și de duh de lume, căci lucrarea lor este cămașa cea curată, fiilor.

Și acum apele să se sfințească cu numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt și cu rostire peste ele în numele Domnului după datina bisericii Mele. Luați sănătate din apa de

Bobotează, fiilor, și păstrați-vă întru ea apoi, că iată, este nevoie de putere de lucru pentru Domnul, este nevoie mereu.

Și acum, pace vouă! Petrecerea noastră e dulce mereu. Pace vouă, fiilor! Iar mâine Mă voi scrie în carte cu nașul Meu de botez, Ioan.

Curând, curând, iarăși vom așterne zi de pregătire și de întâlnire aici în cetate. Aici e locul mângâierii sfinților, locul Nostru de mângâiere și de întâlnire cu mângâiere. Oștirile cerești, puterile de sus stau de strajă peste cetate, mereu stau, iar **Eu, Domnul, mereu, mereu am peste ea numele Meu cel nou, fiilor, nume mare, Cuvântul lui Dumnezeu**. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Bobotezei, din 19-01-2018.

***

În zilele ispitirii am trecut ca și omul prin ispite, iar cele trei ispitiri au fost înfrânte, căci **am răspuns ispitelor cu cuvântul lui Dumnezeu** și am biruit așa. Mai întâi am să vă spun că Eu la Iordan M-am dus în rând cu oamenii care mergeau spre pocăință și spre iertarea păcatelor și spre pregătirea împărăției lui Dumnezeu în inimile lor apoi. O, așa M-am dus și Eu, ca un om, **și am primit prin botez doi îngeri, două duhuri, unul bun și unul rău**. Cel bun este duhul bun, îngerul bun, iar cel rău este duhul rău, îngerul rău, și fiecare om botezat are împărțit așa, și apoi devine el ostaș de luptă de o parte sau de alta, cum își alege.

O, după patruzeci de zile și patruzeci de nopți când n-am mâncat nimic, am fost ispitit, și duhul Mi-a șoptit ceea ce a auzit de la Tatăl la botezul Meu, și Care M-a numit Fiul Său pe pământ, și a spus duhul: ***«Îți este foame, dar dacă ești Fiul lui Dumnezeu spune pietrelor să se facă pâini și stâmpără-Ți foamea!»***, iar Eu din cartea învățăturii am luat și i-am spus: ***«Omul nu numai cu pâine trăiește, ci și cu orice cuvânt de la Dumnezeu venit»***. O, așa am biruit întâia ispită, și a venit a doua și duhul M-a suit pe aripa templului și Mi-a șoptit să Mă arunc jos, zicându-Mi: ***«Domnul va porunci îngerilor să Te țină și să nu Te zdrobești»***, iar răspunsul a fost pe potrivă tot din cartea învățăturii, și am spus: ***«Este scris să nu ispitești pe Dumnezeu»***. Am biruit și a doua ispită și a venit a treia, căci duhul M-a purtat pe munți înalți, de unde am văzut lumea și toată strălucirea ei, și a spus duhul: ***«Iată lumea, toate sunt ale mele, toate mi-au fost date mie și pe toate Ți le pun la picioare dacă Te închini mie pentru ele»***. Atunci a venit răspunsul învățăturii cărții Domnului, și am spus: ***«Mergi, satano, căci este scris pentru om: numai lui Dumnezeu să te închini și numai Lui să-I slujești»***. O, așa am biruit Eu, Domnul, întreita ispitire după botezul Meu de la Iordan, și am spus acestea toate și au fost scrise. O, și ce am făcut apoi?

O, fiilor, fiilor, așa să faceți și voi când grăiți în voi. Răspundeți cu Dumnezeu, nu din voi, căci duhul omului este slab, și de aceea feriți-vă să vorbiți cu voi înșivă, lucrare prin care satana vă poate doborî de lângă Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci, din 27-09-2018.

***

O, pace vouă și liniște vouă întru toate, fiilor! Acum împărțiți pe Dumnezeu celor ce vin la izvorul Său de cuvânt, că Eu îi învăț pe ei în zi de praznic de Bobotează și le spun lor să vegheze cu tărie de duh să nu-și pună în primejdie taina botezului așa cum toți oamenii fac dacă-și uită îndatoririle cele creștinești de după botezul care îl închină Domnului pe om. O, fiilor, îl dezbracă de botez până la os cei care se întorc acasă după botezul unui copilaș, căci fac ei închinări la idoli,

la beție, la desfrânare, la veselie lumească, la cuvinte care nu se cuvin, o, și ce mai rămâne din taina botezului, taina de care nu are omul grijă, o, fiilor? Pe voi însă vă învăț spre veghe, că trebuie înțeleasă bine taina închinării în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh a celui ce este adus înaintea lui Dumnezeu pentru botez. Iar ceea ce Eu spun acum, nu are cine să spună lumii ca să știe toți cei botezați ce îndatoriri au ca să poată fi ei ai lui Dumnezeu apoi, și să nu cadă.

Facem primirea la masă de cuvânt a oaspeților creștini și le spunem la toți:

Pace vouă, fiilor călători! Ați venit la izvor ca să beți și să fiți. Pace vouă! Aici vorbesc cu omul ca și cu Adam în Rai, ca și cu Moise pe muntele sfânt, ca și cu Saul din Tars pe cale. O, dar dacă Adam n-a ascultat până la sfârșit de Dumnezeu Făcătorul, Eu n-am mai vorbit cu el, și a rămas el după mintea lui. Moise însă M-a ascultat, iar dacă M-a ascultat am tot vorbit cu el mereu, până la sfârșit, și vorbesc și azi cu el și-Mi stă în ajutor pentru lucrul Meu cel de la Tatăl ca și atunci pe pământ.

Am promis vouă că **vin să vă spun o taină mare, fiilor**. E zi de mare praznic sfânt, și e plin de taine între Dumnezeu și om acest praznic peste ape. Apele lucrează naștere, fiilor, și slujesc ele facerii omului și facerii a toate cele peste care se lucrează cu apă sfințită prin cuvânt. La începutul facerii cerului și a pământului Duhul lui Dumnezeu lucra ca și azi prin cuvântul Meu, și a făcut lumină Duhul Care plutea, precum este scris, și a făcut cuvânt peste ape și au ascultat apele și s-au despărțit sus și jos, în dreapta și în stânga și s-a ivit din ape pământul, fiilor, **iar primul petecuț de uscat ivit din ape a fost pământul român, vârful pământului, creștetul pământului, întâia născută din ape această țară, plină de taina lui Dumnezeu cea pentru început**. Iar dacă l-am făcut pe om din acest bulgăre de taină, l-am numit încă de pe atunci român pe omul cel întâi zidit, și am păstrat în veșnicii această taină și acest nume mare pentru sfârșit de timp, și **a venit vremea să-și poarte numele ei cel dintru început această țară a Mea, că Mi-a dat-o Tatăl la nașterea Mea între oameni** ca să Mă cunoască și să Mă primească ea la întoarcerea Mea cea de după două mii de ani, și iată-Mă în ea cuvântând și lucrând lucrarea Tatălui.

Am venit după om aici, în locul din care l-am zidit la început și l-am numit român încă de pe atunci, o, și este slab în credință acest neam român când aude ce taină are păstrată Dumnezeu pentru pământul român. O, Eu, fiilor, de aceea am mărturisit prin acest izvor de proorocie și am spus că **tot omul care se va îmbrăca în cămașă de creștin se va numi român**.

Toți oamenii de pe pământ sunt români, căci toți vin din Adam, omul cel zidit din pământ român. Iar dacă am venit din cer acum două mii de ani și am luat trup de om ca să răscumpăr omul, și dacă toți sunt din Adam după trup, **iată, și Eu, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, și Eu sunt român, căci am luat din om trup de om, și toți oamenii sunt români, chiar dacă nu și-au ales ei fii ai lui Dumnezeu să fie și să se dovedească așa**, și nu fii ai neascultării, care se despart de Domnul pentru plăcerile lor și pentru alt nume pe pământ, căci oamenii și-au ales țări și și-au pus nume peste ei după numele țării în care stau, **dar după trup ei sunt români toți, că de aici începe omul**, chiar dacă el nu poate să știe și să cunoască taina aceasta așa cum toată firea cunoaște pe Dumnezeu și taina Lui, căci M-a cunoscut Iordanul și M-a mărturisit prin semn, și M-a cunoscut marea când mergeam pe deasupra apei ca pe uscat, și M-a cunoscut soarele, de a stat întunecat de jalea Mea de pe cruce, și M-a cunoscut pământul și s-a clătinat, s-au clătinat temeliile lui de durerea Mea de pe Golgota. Dar omul stă bățos ca să nu se aplece lui Dumnezeu, o, și n-am ce să le fac celor bățoși și necredincioși, și se aleg singuri la dreapta și la stânga, prin cuvântul

Meu cel rostit după faptele cele plăcute lui Dumnezeu, și după cele neplăcute și se aleg ei la dreapta și la stânga.

Taina pe care azi am pus-o Eu deslușită în cartea Mea cea de azi, o, e mare în cer această taină. Sunt mari românii din cer, și **toți sfinții cerului sunt români, sunt ai Raiului, ai țării mângâierilor de sus**, iar cei ce n-au iubit și nu iubesc pe Domnul pe pământ, o, ai cui sunt și ale cui fapte le urmează despărțiți de Dumnezeu?

Și acum rostesc prin voi peste ape și spunem: Se binecuvintează și se sfințesc aceste ape, cu puterea și cu lucrarea și cu venirea Duhului Sfânt, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh! **O, mai este, fiilor, un alt loc pe pământ ca să grăiesc Eu cu omul și să spun cu el odată rugăciuni și cereri de facere de minuni și de puteri de la Dumnezeu?**

Fiilor, fiilor, cel mai mare dar în biserica cea creștinească, cea a lui Hristos, este darul proorociei. Cu el se înființează toate cele de la Dumnezeu cu oamenii și pentru oameni. Unde lipsește duhul proorociei în lucrarea bisericii, acolo este omul și atât, iar voi știți cu ce fel de oameni a lucrat Duhul lui Dumnezeu pentru lucrările lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii. **Așadar, sfințenia voastră e dragostea voastră de Dumnezeu, e dragostea Mea de voi**, iar Eu vă învăț pe voi așa cum îl învățam în pustie pe sfântul cel mare între proorocii cerului, și are el lângă Mine pomenirea sa acum, căci el Mi-a fost din partea Tatălui nașul Meu de botez și începutul tainei curățirii omului pentru împărăția cu care am venit pe pământ atunci, și nimeni, mai nimeni dintre cei puși pe trai n-au cunoscut vremea cercetării lor, așa cum nici azi nu este altfel cu oamenii literei bisericești, dar fără de învățător mereu peste ei, căci omul greșește mereu și îi trebuie mereu înviere și ridicare, **dacă voiește el aceasta**.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Bobotezei, din 19-01-2019

***

Fiilor, fiilor, cel ce voiește să fie al dragostei mereu, el caută mereu și tot mereu învățătura dragostei, și caută cu dor, și am spus acum două mii de ani despre acest dor, că **foc am venit să arunc pe pământ, și cât aş vrea să se aprindă el! Și iată, inima celui ce are dragostea Mea în ea e tot un foc, iar focul acesta ține curat**, curat omul și locul din el pentru Dumnezeu și pentru frați. Cel ce nu are acest foc în el, și nestins acest foc, o, acela se răcește, se stinge focul, iar focul care se stinge prin neveghe, acela nu se mai aprinde, fiilor, iar când se apropie iarna încercărilor, o, ce să mai facă în fața ei cel ce n-a păstrat aprins focul și caldul cel pentru Dumnezeu și pentru frați în el?

O, dacă Ioan Botezătorul atât de mult s-a aplecat, întreabă-te, creștine, cât trebuie să te apleci tu ca să nu-L pierzi pe Domnul de peste tine așa cum L-a pierdut Adam, care nu s-a aplecat înțelepciunii vieții. Eu am venit și atunci, și **vin și acum și arunc pe pământ foc, și tot arunc din focul Duhului Meu ca să aprindă el pe mulți**, dar nepăsarea de Dumnezeu este prea mare în om, și este ea și în creștinul care ia din focul cuvântului Meu, dar ia și tot ia, și stă Domnul și așteaptă rod viu de dragoste de Dumnezeu în cel ce are cuvântul cel de sus de hrană a vieții, și iată neasemănarea cu sfinții, care aveau care de grâu strânse, față de cei ce abia își agonisesc o mânuță de boabe, fiilor!

O, despre botezul credinței și al rodului ei, e mult de grăit, și de rumegat apoi învățătura Mea pentru creștin. Eu grăiesc și dau din destul, ca **să fie focul Meu în inimile care Mă iau de**

aici, dar dacă rumegarea cuvântului Meu nu-și are loc mai mult în lucrarea dintre frați, aceasta este nepăsarea de suflet, iar focul Meu nu se aprinde în inima celor ce aud cuvântul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2019

***

O, pace vouă, și bun sosit la sărbătoarea Bobotezei pentru toți oaspeții! Eu, Domnul, vă întâmpin prin porți și vă dau din duhul mângâierii. Tot omul are nevoie de mângâiere, de iubire, o, dar iubirea Eu sunt, nu omul, și omul are nevoie de Dumnezeu, și nu numai acum, sub greul vieții, ci mai ales în vecii. **O, și să știi, omule, că viața ta cu Dumnezeu în vecii nu poți să ți-o dobândești, decât acum, aici cât stai pe pământ**, că nu-i pomană să poți dobândi această bucurie veșnică, ci e pe merite, pe muncă multă, pe multă apropiere cu Dumnezeu aici, unde ești probat și măsurat de îngerii care duc vestea la Dumnezeu de lucrul cel din partea ta pentru zidirea ta în locașurile Domnului.

Când trupul se întoarce în pământ din pricina firii păcătoase a trupului, duhul omului se înalță deasupra și merge sufletul înaintea lui Dumnezeu, de unde își ia obârșia la nașterea lui pe pământ, și apoi merge la cântarul vieții pentru locul pe care și l-a pregătit în viață pe pământ, și apoi așteaptă pe Domnul cu cea din urmă zi a slavei Sale, când trupurile se vor ridica la porunca Sa și vor învia prin Duhul Care suflă, și vor merge ori spre odihna bucuriei veșnice, ori spre despărțire de Dumnezeu. O, și iată de ce trebuie să trăiești unit pe pământ cu Dumnezeu în viața ta, omule născut, care primești suflet de la Dumnezeu când vii de sus ca să te naști! Apoi tu pleci iar și adormi și aștepți iar, ca și atunci când ai stat la rând să te naști și să vii pe pământ, și iată, tot omul are nevoie de mângâiere, de iubire, iar iubirea Eu sunt, nu omul, și omul are nevoie de Dumnezeu aici, pe pământ, și mai ales în vecii apoi.

O, botezați-vă, fii ai oamenilor, în acest râu de cuvânt, căci râul Bobotezei curge de aici peste pământ și peste voi! Botezați-vă cu mare credință că e Domnul acest cuvânt, și dă să vă strângă Domnul spre ocrotire mai înainte de cântarul vieții! **Veniți la apă, o, veniți la apa vieții**, că nu sunteți ocrotiți de pe nicăieri, voi, fii ai oamenilor, iar duhul lumii vă atrage mereu spre el ca să zăboviți în deșertăciuni mici și mari și ca să pierdeți biruința cea pentru bucuria care vine pentru cei ce merg cu Domnul pe calea vieții vremelnice a trupului care poartă sufletul vostru! Vă învăț cu dor, vă învăț lupta cea pentru viața veșnică, fiilor. Vă învăț pe voi dragostea duhovnicească și faptele ei sfinte. O, deschideți-vă mintea și luați aminte ca să vi se deschidă inima și să Mă primiți în ea, că iată ce vă învăț ca să știți, dacă vă aplecați să auziți și să luați:

Fiilor, fiilor, în dragostea duhovnicească nu se caută trupurile între ele, iar dacă se caută nu mai este dragoste duhovnicească, și este altceva străin de Dumnezeu, este pofta trupului, duhul cărnii, duhul lumii, deslușit prin Scripturi[2] cu lucrarea sa, care este: pofta trupului, pofta ochilor și trufia vieții.

… Se binecuvintează și se sfințește apa de Bobotează cu puterea, cu venirea și cu lucrarea Duhului Sfânt, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, spre curățirea celor

[2] ***«Nu iubiți lumea, nici cele ce sunt în lume. Dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu este întru el;***
Pentru că tot ce este în lume, adică pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții, nu sunt de la Tatăl, ci sunt din lume.
Și lumea trece și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac». (1 Ioan: 2/15-17)

ce se curățesc cu pocăință spre iertarea păcatelor lor, iar floarea busuiocului să împarfumeze cu mireasma sa gustul apei și duhul ei, **căci floarea aceasta a crescut deasupra crucii Mele pusă în pământ de oamenii vremii de atunci, și a fost această floare semn pentru cei cărora li s-a descoperit locul unde să găsească crucea Mea și s-o înalțe în sus ca mărturie a puterii ei**, a harului pe care l-a purtat prin Fiul lui Dumnezeu purtat pe brațele crucii cu mâinile întinse spre îmbrățișarea răstignitorilor Lui, ca semn al iertării și al iubirii veșnice, și pe care voiesc și acum s-o împart în lung și în lat și să-i aduc omului aminte de ea, de iubirea cea veșnică, și ca să nu uite el cum l-am iubit și cât l-am iubit, și ca să învețe omul de la Mine iubirea, nu de la el însuși, nu de la om, căci Eu sunt iubirea, nu omul. O, dar când, omule, când înveți tu aceasta?

… **Las putere multă peste apa de Bobotează, și toți cei care iau din ea, aceia să ducă cu ei stropi din ea și să stropească pământul pe unde ei merg**, o, că se alină zbuciumul și frământările pământului când se atinge ceva de aici din loc în loc, **și capătă ocrotire toate locurile însemnate de aici cu cele de aici ale Domnului cu voi, fiilor.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Bobotezei, din 19-01-2020.

***

Veneau la Iordan toți cei din ținutul Iudeii și toți locuitorii Ierusalimului și din împrejurimi **și-și mărturiseau păcatele și erau botezați în Iordan**, și zicea Ioan: ***«După mine vine Cel ce este mai puternic decât mine. Eu botez cu apă, dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt»***.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Soborul Sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2020.

***

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)

(*Sublinierile cu* **caractere îngroșate** *aparțin redactorului*.)

(Vezi reportaj Noul Ierusalim . http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv)

***

Alte teme: